

Констатује се да су приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- оптужени Поповић и Грујић,
- браниоци адвокати Шалић Миломир и Синиша Кесерић,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Милена Васић,
- те да су приступили позвани сведоци Омеровић Сејдо и Селимовић Омер, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тражили смо из Хашког трибунала нека документа, па смо добили из предмета Милошевић документ о прегледу извршеног превоза избеглица по налогу Привремене владе општине Зворник и штаба ТО Зворник, од 08.јуна 1992.године, па смо направили неколико примерака па ћемо вам поделити, а можете извршити увид и у списе наравно. Јесмо ли рекли први сведок Омеровић, ту је, Сејдо. Добар дан. Ви сте Омеровић Сејдо?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци које сте дали у новембру 2006., у Брчко Дистрикту, отац Рашид, јел тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте столар?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, без запослења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1954.годиште, нисте запослени?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел живите у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте и рођени, јел тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте претпостављам у сродству са оптуженима Грујић Бранком и Поповић Бранком алиас Марком Павловићем?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте род?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Само сам комшија, мислим, близу са Грујићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади нисте?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисмо били, нисмо ни данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Омеровић Сејдо са подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да бисте се одговором изложили некој тешкој срамоти, материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу.

Ја ћу вас позвати да прочитате тај текст заклетве ту, наглас, заклињем се то што пише, да на тај начин положите заклетву да ћете говорити истину.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Уколико не заборавим, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално, то се не односи на то ако сте нешто заборавили.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Трудићу се.

Сведок упозорен, опоменут, након што је положио заклетву наводи:

Пред овим судом подигнута је оптужница од стране Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка којима се ставља на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ради се о више догађаја, наиме ради се о злочину према цивилима из села Дивич у периоду мај, јуни '92. године, затим о принудном расељавању цивила из села Козлук и Скочић, 26. јуна '92., затим злочинима на пољопривредном добру Економија, средином маја, које се ставља на терет само оптуженом Поповић Бранку алијас Марко Павловић, затим злочинима на Црном

врху, злочинима у техничко-школском центру Каракај и Дому културе Пилица у првој половини јуна 1992.године.

Ви сте вашу изјаву дали у просторијама Јавног тужилаштва Брчко дистрикта, па ћу вас прво питати да ли ви остајете при ономе што сте тамо изјавили у тој изјави?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Остајем при тој, само што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, добро пошто је ово један усмени главни претрес ја ћу вас молити да нам ви поновите, испричате шта се то десило, шта ви знате да се десило са мештанима ових села овде, Клиса, Ђулићи, почетком јуна '92.године, изволите?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја часни суде уколико се, трудићу се да поређам коцкице као што сам испричао у Брчком, с обзиром на године и временски период надам се да ћу наићи на разумијевање ако нешто допуним или посјетите ме ви, ил испустим. Што се тиче знадем да је био логор у Техничком центру у Каракају, ту је било из моје мјесне заједнице исто 134 затворена, и погубљена, знадем како је се одвијало прије исељења 01.06., у околини мјесне заједнице Клиса, како су се све барикаде организовале, како је једно 14 засеока или више мјесних заједница лоцирано на подручју мјесне заједнице Клиса којом је господин Грујић надам се управљао из Зворника одозго са својим сателитима преко мјесних заједница. Познајем доста сусједне мјесне заједнице које су имале своје Кризне штабове, јер смо вршили преговоре да нико никога не дира, оружје нажалост смо и предали, коме смо предали ти су их поубијали, барикаде су нам биле спријечене, нису могле жене труднице одлазити за Зворник да се лијече, да се обебе, породе, како хоћете, што год смо требали од Општине Зворника, каже обратитите се Грујићу. Ја сам једне прилике имао трактор, напустио фирму и дошао кући, отворио мини фарму, тако да би некако живио, било ми је доста терена, и питам ја, мјесне заједнице Петковци, Малеших, Шетиће и тако којим је окружена моја мјесна заједница, што ја да се не крећем, да обављам пољопривредне радове јел од тога живим, нисам се припремао за рат, кажу обратите се господину Грујићу. Ја сам једне прилике и ишо, не знам да ли се господин сјећа, да ми реко издате потврду, чуо сам да се могу несметано кретат, обављат те радове, имао сам неки сточни фонд, трактор, међутим била ми је малтене склопљена замка да ту и завршим. Ја сам избјего.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте живели у Клиси, јел тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало, тамо сте нешто причали о томе да сте имали неку функцију у месној заједници, Кризном штабу, испричајте нам то, предају оружју, да ли се сећате када је то било, како је дошло до тога, ко је то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па ја сам био члан, био сам председник мјесне заједнице, потпредседник, као сад на пример председник мјесне заједнице члан савета, секретар, то дође ти сад по новоме заменик председника мјесне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кад, кад сте то постали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Био пре рата, баш, и ишо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре априла?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Пре, пре су ме изабрали јер сам дошо из вана, и тако да се и ми организујемо и гледајући шта се ради око нас, како би се организовали, на жалост није успело, ми смо одлазили на преговоре, мене су искључили из преговора, каже нека дођу сви, али немојте нам Сејде водити, јер са њим се не може разговарат. Ја сам био неки добар прогностер шта ће се догодити, ја сам се искључио и зато сам овде данас хвала богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли били члан Кризног штаба месне заједнице Клисe?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте нешто да сте били у окружењу малтене, од кад сте то били, кад је почело то стање да се?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Крајем марта, ми смо били блокирани, отприлике крајем марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пре оних напада, пре 08.априла?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Пре, пре, ми смо били лоцирани, у мене је сестра на Скочићу погинула, ја сам послао двојицу рођака да ми доведу сестру на ценазу, на сахрани код сестре и ухватили су Омеровић Идриза на барикаде и Омеровић Синана из Сапне, отишао је са аутом, и ауто су и узели, одвели су их доле у логор у Алхос су били, таман су их и извели, ја сам интервенисао преко Здравка Пантића да ме пусте, рођаци су ми, да их пусте, они су их пустили, а требали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је било почетком априла, почетком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли већ почела ратна дејства?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Почела су дејства, у Бијељини и околo, пуцкета се, а почело околo, у Клиси није, је је било лоцирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад још у Клиси није?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није тад било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то логор у Алхосу био?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па доле су одводили ове које ухвате на барикади појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко је одводио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Одводила барикада Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је држао барикаду?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко, војска, полиција, цивили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: И мјештани и одавде из Србије су били, мјештани нису, мјештани су били само као предводници, било је и мјештана на Козлуку, не знам по именице рећи ту, јер ја нисам био, али сам се и послао на Малешници на Скочић доле према, улазак у Козлук, ухватили су их и одвели, пустили су их, живи су ти људи сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какве сте ви преговоре имали, причали сте, са овим околним местима српским Петковци?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па одлазили смо у Петковце, био је председник Кризног штаба Винко Радовић, Момо Ивановић покојни, Вићин, Мико Ивановић и било је још људи, оно сакупило се пет, шест људи из мјесне заједнице Петковци, пет, шест из Клисе из Ђулића и договарали смо се да не дира нико никога, несметано да живимо, нема проблема, ми смо тако прихватили и отишли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било кад сте се договарали да буде мирно?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је било крајем марта све да се не би, нас спречавали да идемо на Кули, горе су већ почеле битке, виче, немојте, нас не занима доле шта се догађа, али то је била превара, сједте ви а ми ћемо устат. И тако да смо ми отишли, свако у свом правцу, контактирали смо телефонима, ниси могао изаћ док не упиташ суседа, док се не информише Кризни штаб Општине Зворника у коме Грујић и Павловић управљали, и још су неки људи били, само ја не могу их сад именом и презименом спомињати јер не знам им имена, а ову двојицу се сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви некад, док сте били члан Кризног штаба ишли у Зворник на те преговоре, ви лично?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам ја у Зворник ишо на преговоре, ишо сам само тражит потврду за кретање да могу се кретат, од општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то дао и када?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Одобрио ми је Винко Радовић да одем до Грујића, кад сам дошо, они су имали зграду у приземљу у општини, ја сам ушо и назвао помози бог реко браћо срби, тако и тако, реко шта чека, нисам се хтио представљат да сам Бошњак, Муслиман, шта чекате реко Муслимани се реко наоружавају, каже којој мјесној заједници припадаш, реко Малешићу, каже јави се Божи Видовићу, Здравку Пантићу, ноћас иде оружје горе, ја сам изишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то каже?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Грујић је рекао, Грујић Брано, јавите се горе и добићете и ви оружје, ја сам видео колико је сати и кренуо кући да ми се спасе и извуко се некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта се дешава у априлу, мају?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У априлу предајемо оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми испричајте, коме, како је дошло?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Дошла је војска из Србије, СМБ камиони, покупили су у Ђулићима у Мјесној зајединици Ђулићима покупили оружје, да будем искрен пред овим судом и цјеним овај суд, надам се да је суд правде, ми смо хтјели да им направимо замку да то оружје отмемо себи, ја лично хтио, али нажалост они су подјелили то оружје све у Петковце србима и ушли у село празним камионима, и покупили и оно оружје од нас, ја сам само посматрао што се каже, нисам ја контактирао, само на једно 150 метара видео шта се догађа, донели људи ловачке пушке, пиштоље, ко је имао предао, они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је кажете било у априлу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, крајем априла је предато оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Клиси било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сачињавао неки списак?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нико није, дошо један човјек да нам дате потврду, неко каже, ево каже пушка нисам ни испалио ниједан метак, био човек ловац, исто био члан, Авдић неки Мујчо, он је њему опсовао, каже остави то тамо, нисам те ништа питао, неки Жућо, Нишлија се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нишлија, звао надимци Нишлија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Низак, жут, сличан овом човјеку, мислим сличан само пунији. Не, не, извини мислим, питали сте ме како је изгледао, мало пунији, млађи, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав значи, низак?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И звали га Нишлија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нишлија, да, Нишлија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био приликом предаје оружја?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је тај био, у којој униформи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: СМБ, резервни састав, види се да није војник матор ко и ја, стар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни састав чега?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Војске, резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја мислим да је он дошо из Србије, не верујем да је из Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему сте то закључили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па закључио сам по причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, кад је била та предаја оружја, чиме долазе, како долазе, осим тог Нишлије?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Увео га је са «стојадином», «стојадин» Зорана званог Киће из Петковаца, увео је те камионе и војску да покупе оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај Ивановић, јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је увео тог Нишлију?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Увео јесте, ту групу војске и камионе да покупе и мјештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какви су то камиони, војни, полиција?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: СМБ војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни камиони?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Војни, ланд ровери ови, са оним дуплим вучама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту проблема око те предаје оружја?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није, малтене никакве приче, само каже остави аутомати су уперети, остави оружје и слободан си, људи су остављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то у априлу дошла са три камиона униформисана лица?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па три, била је она мала као кампањолица, како се зове то, ланд ровер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог Нишлију још некад видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам, да ти кажем право, ја сам избегавао, држао се шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно касније што сте причали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да касније, испред оружје, знаш шта те може очекиват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како ви знате да су ти исти који су узели оружје и убили ове, то сте рекли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, ја сам реко 134 одведено из моје мјесне заједнице исти ти људи, и био сам кад су ушли са тенком и камионима 01.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су исти кад?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Било је још више, и тих људи, није Нишки био тад, по мом сазнању ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како знате да су исти, јел се ликова сећате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па сјећам се све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од априла до јуна исти људи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ма само Нишлије нисам могао познати, а они што су са Нишлијом, са тим Нишким долазили у априлу да се преда оружје 01.06., су дошли само није био он, нисам га могао видет, јел било је ту људи преко 5, 6 хиљада и жена и дјеце, ајд погледај сад а ја се крио са стране, нисам ја њима долазио на очи. 50 метара од тога, иза жбуња посматрао, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре него што дођемо до тог 01.јуна, ајде да нам испричате како је дошло до тога да се групишу ти људи у Клиси и да ли је било неких преговора да ће бити исељавање или да неће, и одакле ти сви људи долазе, и кад се то дешава?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Дошли су из мјесне заједнице Тршић, дошли су, почели су долазити 15.марта отприлике, нису сви, почели долазит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Марта ја, у марту долазило у Клису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре значи почетка ратних сукоба?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: 15.марта су почели, ко је имао фамилију лоцира се горе, извлачи се, па из Хајдаровића се исто око 20.марта, јел то је мјесна заједница Клиса мало већа и на брду је, рачунало се да се може некако организовати и да нас више има, ове мање су мјесне заједнице улетеле у то друштво, Калудране су пришле нам исто крај априла, кад је предато оружје исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калдране?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Калудране, јел то припада мјесној заједници Клиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је још пре предаје оружја они почињу да долазе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Почињу ко је имао свога лоцирати, дјецу, нејач, старост, јер се видело у Бијељини шта се догађа доле на телевизији, још је тад функционисало. Ту су остајали, обруч се стезао, мушки се извлачило помало према Сапни горе, ко је био паметан извлачио се и ко није имао поверења, ко је имао поверења он је остао, тако је и завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су дошли ови из Шетића, из Ђулића из Радаве из Џина, кад су они дошли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Из Џина, па тако почетком априла и они, како су били ближе нама они су касније долазили, ови даљни су прије долазили, и како је ко свог имао сродство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу ови неки сведоци-оштећени из Ђулића да су они на пар дана пре 01.јуна ту дошли у Клису. Јел се ви тога сећате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па нису комплет исељена одмах, не знам ја шта је тај сведок причао, то је његов проблем, ја причам само што ја знам и чега се сјећам, а шта је он причао његов проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел било неких села која су дошла непосредно пре 01.јуна у Клису?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесу, па јесу остатак сви, све је било горе лоцирано, није се имало шта да једе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су се ти људи смештали кад су долазили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па у куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У куће?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: А било је из Клисе који су одселили према Сапни, ко је имао свога некога није осјећао сигурност селио даље, одмах остала упражњена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је од Клисе била линија та раздвајања под територијом муслиманске војске и под територијом српске, та линија која раздваја?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па није се водио рат у Клиси никако, само је једна граната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико је удаљено било од те територије?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Од које мислите територије судија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па под влашћу муслимана, ви сте рекли да су се извлачили према Сапни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Клиса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико је била удаљена?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Шест километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест километара?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Шест километара тачно Сапна-Клиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Клисе до Сапне?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких разговора да ће се сви ти људи иселити према Сапни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте понуђено али на превару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то први пут по вашем сазнању почело, ко је учествовао у тим преговорима што ви знате испричајте?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знадем ове суседне мјесне заједнице што се тиче Малешиха, разговарао сам са Савић Душаном, он је био председник Кризног штаба Малеших, мјесне заједнице, Божо Видовић и они су нам обећали да неће никаквих бит проблема, да ће нам пружити шансу да одемо према Сапни, ће хоћете. Наредили су да спакујемо тракторе, ја сам имао исто трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су то рекли да ћете моћи да идете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: 01.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана су рекли или раније?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, раније су на дан само смо ми добили информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дан?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па и један дан, то је се крило, само је знао председник Кризног штаба, али нажалост он је убијен Нурија, једини је он знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нурија Јашаревић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је убијен?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Он је био председник мјесне заједнице, ја сам био његов заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је убијен Нурија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Одведен 01.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и он је међу овима, то сам хтела да вас питам?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, и он је међу тим. Јер он није смио ширити нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није смео вама да прича?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није, од мене је крио све до оног дана разговарао са мном и комуницирао али велик је био притисак са друге стране, ако кажеш главе те нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је крио, шта сте сазнали да је крио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па крио је, па ево сазнао је ако каже да ће му поубијати родитеље, ако не каже пустиће их у ком хоће правцу да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви то сазнали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па то је моја нека прогноза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то ви претпостављате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Претпостављам, зато што су му долазили кући, у њега је кућа на вртинама, одвојено од села и долазили увече, касније ми је, кад је то се све завршило, снаха Селима причала да су му пријетили и да је увијек био и под контролом српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Селима то зна?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Селима лијепо, па зато што му је снаха ту у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његова снаја?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Живели заједно у једној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је причала?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па причала како су долазили увече и запретили му не сме ић, да се макне док му се не одобри из села, не сме да прича, да паничи народ ићи ћеш гдје хоћеш и њему је то било драго,

вели спасиће му живот, видимо шта, и шутио је, кад је постројио у колону виче Сејдо у колони, ја реко нећу, ако одеш и нема те, ајмо кад иду сви нек идем и ја, нећу, ја нисам отишо, он је отишо и нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел није ексхумиран Нурија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, и Авдо, брат, оба два убијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците нам то, сад да оставимо те ваше претпоставке за после, прво ми испричајте шта ви знате то дан, два пре 01.јуна, шта је вама познато?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже идете или не идете, где идете, ко то обећава, ко с ким преговара, шта ви сазнајете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Кризни штаб је главни се саставили, мене су искључили пред саму ту предају, пред сами тај излазак три, четири дана искључили су ме из Кризног штаба због тога што је негодовала српска страна што сам њима говорио дајте ви нама оружје, ми ћемо вама гарантоват, кад ја вама дам оружје ко ће мени гарантовати живот и онда неће ме нико, јер сам осетио да ће очигледно бит превара. Они су мене искључили из тога, ја сам онда реко ја одо, што се каже са вама у колону нећу јер се формирао трактор, дошли су увече Нурија каже спакујте тракторе идемо према Сапни, ја сам дјеци реко немојте дирати, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вама каже Нурија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да. Једино је проговорио самном, ја га нисам никад више ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже идемо према Сапни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Идемо према Сапни, ја кажем дјеци сам реко немојте монтирати то ће бит превара, ја сам се склонуо у колону и направио базу за дјецу, нек иду сви у колону ви немојте ићи, ми ћемо изић шумом, нема шансе да блокира, да се све пореде један до другог може се изић увече, шуме су а није то далека линија, познајем терен, ту сам рођен. Међутим, нису хтели послушати, замолили ме, потоварили ствари све, кажу што је боље потоварите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је реко Нурија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, и српски Кризни штаб. Дошли до једне чесме, постројили, каже силазите с трактора, каже што, каже не могу ја, виче у мене мали реко нисам ја возио трактор, ја да сам био у колони не би ни био овде, реко дјете ти вози трактор, ако видиш ситуација да идеш према Сапни ти иди, ако не видиш пусти трактор и беж. Тако је и било, стјерали све са трактора у колону и на Бели поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Клиси, само изишли на пут, постројили их, силази с трактора са мотокултиватора, са све што је народ повезао што је боље и ту је остало. Њих су повели пешке на Бели поток једно три километара отприлике ишли, на камионе мушке одвојили, ове пунољетне и старије нажалост поубијали, дјецу су и жене протерали према Мемићима, Калесији, међу њима и моја су дјеца, хвала богу доспела, жива су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте знали да треба да, јел вам то само Нурија рекао или имате још неко сазнање о томе да са возилима, са тракторима треба да се ту скупите у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па тако нам је наредила српска власт из Зворника, господин Грујић и његови сателити по мјесним заједницама, ми смо имали курире који из Петковаца дође и нареди шта ће се радит, али се крило од масе људи, појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви знате да је он то наредио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Како не знам кад слушам, дође, није било струје нам тад искључили нам струју, у вечерње сате обавља разговоре, вечерње сате, није нико ни од кога бјежао, шта има ново Винко каже нема проблема, идете према Сапни, покупити се, ето никаквих проблема нема. Није то истина, реко, мислим ја сам то у себи замишљао, нисам контактирао са њима јер искључили су ме, кажем из сваке дискусије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ви чули од некога, нисте ви?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па нисам чуо, био присутан, био присутан у Ћазима Авдића куће са Миком кад је дошао с колима и да рекне о томе Нурији, и мени каже ти се удаљи одатле, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ту чули док сте били?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Чуо сам да се, пакујте се 01.06., и одлазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Винко и Нурија. Винко Радовић из Петковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било ког дана?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је било 29.април, 28., немојте ме тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај, ваљда мај?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, ја, мај браво, пардон, мај. Ћазима Авдића продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи они кажу тада идете за Сапну, јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Идете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко каже да возила спремате и то све?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па наредила власт, узмите возила и све што је боље покупите на тракторе, можемо ли возити ствари за храну, каже можете, раја је све потоварила што је могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви отишли у шуму, кад сте се ви сакрили то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам отишо 02.06., увече ја сам изишо, на трећи, према засеоку на Сапну, ја сам био у Клиси цјело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре 01.јуна, кад сте отишли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви отишли да се кријете у шуме, јел то било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Само се склањао кад наиђу СМБ униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли спавали код куће тих дана?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам спавао, ни април читав у кући ни мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни мај?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Све у башти имао сам једну горе страну и ту сам све направио базу под липом и лоцирао се, пустио ћуку, наредио канти, ако неко наиђе он мени јави, ја се склоним и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи те ноћи уочи 01.јуна нисте били у кући јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, у кући ја нисам спавао, само у баштама, шуму у живицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми испричајте то за 01.јуни, како, шта сте ви гледали, причали сте нешто на цамији окачена застава, предајте се, изађите са механизацијом?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам заставу скинуо са цамије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, полако, да видимо ко је окачио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Брате мили, нисам мого у ноћи виђет, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог значи 01.јуна ујутру?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: 01.јуна ушли и увече вихори се застава, и ми смо видели, раја отишла у колону, село пусто, нас пет, шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је кад су отишли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Отишли су они 01.јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чекајте, полако, да се вратимо на 01.јун, испричајте нам од ујутру шта ви видите и одакле све то гледате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ујутру видимо, имам башту више куће, овако, и овде је пут, с десне стране постављена и пакују се, иде раја, народ све у пут, они са аутоматима, дошли са једним тенком и неколико тих камиона и војске је било више него кад смо предавали оружје и

постројили их дуж пута, од раскршћа до раскршћа имамо ми једну Клиса Мала, Клиса Велика једна је та мјесна заједница, од раскрснице до раскрснице, то је био пун пут крцат трактора и народа, команда је гласила крећите према Бијелом потоку, народ је углас викао па обећали сте нам Нурија да идемо према Сапни, он је одговорио шути, не питам те ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нурија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нурија одговорио, ознојио се сав, они су на њега крекали, Нурија шта смо ти рекли, псовали га, шта смо ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови људи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ма ови СМБ униформа, војска српска та, који су дошли, построј тај гамад тамо, да нечујем ријечи, ту су убили Рифета Џинића једнога из Џина, старији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џинића?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Џинић Рифет, одмах га убили да застраше народ, ја сам одмах се удаљио отале, и ја сам стио у колону да идем, али видио сам о чему се ради и да ми се не пише добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте се сакрили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па јуни мјесец ће год легнеш нема те, умро си, у траву брате, живица, шума, дрво, штала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, ваша супруга и колико, два сина, јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Три сина и једна ћерка, четворо дјеце и супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колики су синови тад били?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Тад је имао мали '76., Суад, '78. Сенад, Рашко '83., он је био мали, Фата '81.годиште, па било је 12, 13 година Суад је ја мислим имао, кад би ми дали времена израчунаћу у дан али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Мала дјеца била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте ви ишли у пратњи јер сте хтели да избавите два сина који су и преживели. Како је то сад било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам говорио да не иду у колону, да ћемо ми увече изаћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходне ноћи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Претходне ноћи, јер ја сам знао шта ће се догодити, имао сам визију, јер ја се не гледам само за данас, гледам се мало унапред за десет година можда и више, такав сам човек, можда не дјелујем овако на први поглед, и реко сам немојте ићи, они су ме замолили, заплакали ајде иду отац идемо и ми, упалимо трактор, идите реко ви, ја нећу, јер су на мене потезали пиштољ прије овога на Бошковићком путу на барикаде. И видио сам ће ћеш ић аждаји у рупе, и

дјеца су ме замолила ја сам одобрио, они су у колону, срећом остали су, није нико од, тражили су моју дјецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли узели трактор и ствари?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Узели су трактор нови, имам и потврду, ево донио сам и потврду да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Од трактора имам, у комбију ми је остало доле, имам и, имао приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву потврду?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Потврду да сам имао трактор «универзал» нов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да сте имали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, они, кажете синови и жена кренули су са трактором?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја са трактором су сједели и дошли само до чесме и стјерали их, силази, трактор узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чесме у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Трактор узели кључ, чесме у Клиси и пјешке доле на Бјели поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Рифат Алиацифић или Рифат Џихић, како се зове?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Рифат је Џинић убијен на Бијелом потоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џинић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Џинић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли Ајиацифић.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, Рифат је Џинић убијен у Клиси, из Џина, а Рифет Џинић исто убијен на Бјелом потоку, али ја нисам видео ко је убио онога, видео сам да га убио војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, у Клиси ви сте, јесте ли видели да је убијен Рифат?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Видео сам, овога старијег човека Џинић Рифета да убија један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је убио, где?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Један резервиста у по Клисе на раскршће, могу те на лице мјеста одвести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На раскрсници кога је убио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Убио га војник у униформи, не знам му имена, имао је чарапу на глави, вероватно је то домаће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какву је униформу имао тај војник?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: СМБ брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ону једнобојну?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ону шарену, маскирну?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, СМБ једна боја, она пријашња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још у Клиси убијен? Рекли сте неки из Грбаваца, јел то тај?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја знадем за Рифета, ја сам се онда удаљио, за тог Рифета Џинића старијег, он је био пријатељ Хуке Авдића, познајем тог човјека лично, убијен је један из Грбоваца, само ја нисам видио, пуцато али нисам видио кад су њега, а ово сам гледао очима, из Сафета Алића куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је убијен овај Рифат Џинић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, Џинић, али старији, имам и тај рођак Џинић на Бијелом потоку он је, убио га њега, има индиција да знају, ја мислим да ће се доћ до података ко га је убио, у гаражи Ђемајловој на Бијелом потоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гаражи, чијој?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ђемајла Ђулића, у Ђулићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђемајла Ђулића?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ђемајла Ђулића, Џинић Рифет, он је био млађа особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви у Клиси сте видели само убиство овог Рифата Џинића старијег?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, старијег човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старијег човека, ту на раскрсници?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: На раскрсници Алићи, тако се зове, јер пошто имају двије раскрснице, Мераја и Алићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оптужници пише на раскрсници у Ђулићима, то је вероватно грешка. Да је на раскрсници убијен Џинић Салка Мурат из Клисе, јел вама тако нешто?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није, он, Мурат тај из Клисе није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није, он је ја мислим из Грбоваца, да ли је однекуда, тај из Клисе није, тај је из Џина, засеок Џине припада месној заједници Клиса, тај Рифет, старији човек можда имао око 55.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што је на раскрсници?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па од 55 до 60 година је имао отприлике, јел ми је пријатељ, комад био, па познајем тог човека и видио очима, а доле на Ђулићима знам да су убијени ти и ти, али не знам ко је га убио и знадем да је у Ђемаиловој продавници по причи, у Ђемаиловој гаражи убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај што је убијен у гаражи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Џинић Шахбаза Алија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алија Џинић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јесте ли чули да је још неко убијен доле?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога сте чули?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па чуо сам да је убијен Кајтаз Хруснић, ал поставило је се касније, пуцали су, ранили, па касније су га ваљда у техничком центру докрајчили, немојте ме ту везат за ријеч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не знате немојте.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, нисам, то је причато, знаш, прича рекла казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели ово једно?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ово јесам видео у Клиси лично, и знам мјесто ђе је и одакле је пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се то десило, шта је тај старији човек урадио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Пошо да дода, да ли је воде или хљеба дјеци, и овај војник викао врати се, само каже да узмем воде, каже даћу ти воду и убије га. Ја сам онда видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког оружја, шта је имао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам који су све то војници ту били у Клиси на раскршћу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сви који су имали чарапе то су били моји срби комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знадем лијепо зато што се стидио мене вако гледат у очи и познаћу га, јер не мореш ти никога затрти баш и да не познаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли препознали неког, без обзира на те чарапе или не?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам, нисам препознао, али знадем како се одвијало и како се ко понашао, ко би могло да то буде, али нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли да познате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не мере, само очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти са чарапама, они су били у СМБ униформама?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: СМБ униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И имали су шта од оружја?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Најслабије оружје је било паповка, најслабија и аутомати, бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су још биле униформе ту на раскршћу, кажете било је пуно војске, више него на предаји, које су ту још биле униформе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Било је, кад су били да одлазе било је више, није било шареније, ја сам видео само СМБ, шарених, ако ме памћење служи само СМБ да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке са белим опасачима неке војнике?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам, нисам, нисам толико да сам посвећивао пажњу, ја сам туде размишљао и гледао како се одвија ситуација па да улетим ја у колону ако нема проблема. Пошто су овога убили ја сам пузећи назад све даље и даље и посматрао и кад су отишли ја сам се склонио, мало јео, сачекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се ваша породица спасила, кад су им ови узели трактор шта су они урадили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Пјешке их оћерали за Бијели поток, па камиони и Мемићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су значи они што су отишли у Мемиће?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да, депортовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми, јесте ли видели полицију ту у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се задржимо још на том дану. Е сада, помињали сте да сте гледали, какав је то тенк дошао, одакле се појавио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па вјеруј да ја, ја сам био пјешадија, не разумем се, ја мислим да је 84 онај стара типа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле се он појавио у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Из Петковаца дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одоздоле?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Из Петковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту опслуживао тај тенк, јел имао тај тенк неку посаду?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Имала је посада, имала војска, људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и ти исто тако СМБ или су другчије?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па онај што је возач мени се чини само да је различиту имао униформу, чини ми се, само он, а сви друго униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се тај тенк зауставио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: На Мераји Алићи и ту стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ја слабије то знам, где је то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Клиси, па не вјерујем, можда и знате ко и ја Клисе, није проблем, на Мераји задржао се, није нигде корзирао по Клиси, само ту мало да застраше рају, да пређе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту близу те раскрснице где су се сви скупили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, стајали су по десеторо у колони и читав пут, та је Клиса дуга сигурно 3 и по, па и 4 километара асфалтног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог тенка јесте ли још нека војна возила видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па јес, имали и камиони били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиони.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Са њима су дошли војска на камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су војни камиони или?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Војни СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе дошли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је био и Нишки?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нишки је био само на предаји оружја сигурно, долазио је и на преговоре тај, али се није појављивао, њега су ословљавали команданте, није имао никаквијех значака, али су га викали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њега звао командант?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па звао га Винко Радојевић, ови домаћи Срби, он је каже наш командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у априлу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли се у истрази био је и Нишки, а ви сте све то гледали из жбуна у клисици, па сам ја схватила да је Нишки био ту у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, можда је он био, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте га видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, кад је раја одлазила, кад се исељавали, тад га ја нисам могао опазит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да ли је био у позадини, да ли је био у тенку, није се појављивао, углавном ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате Агана Лупића?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он у Клиси, јесте ли њега видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Аган је Лупић, долазио је у Клису, он је разговарао и убјеђивао је Нурију да се преда, он је радио исто малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да се преда?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па да се преда наоружање, да се не даје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим на овај дан 01.јуни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја нисам видео Агана тад, тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: А јес нам помагао мислим да се преда, више неће нам ништа, немојте дирати ништа, имао мљекару у својој кући, био утицајан човјек и утицао је многима да их скупи у тор, у колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аган?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Аган, јесте, он је, како би се рекло доушник и сарадник, више ради са Србима него са нама, такав је био човек, особа, али шта ћемо, нажалост има нас свакаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете још нечег да се сетите са тог раскршћа?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па отишли су доле, нормално био је човек ожалошћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су кренули доле, према?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Колоном брате, колона све, фамилија за фамилијом, колона, људи са наоружањем са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онај макадам?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Макадам је од асфалта све доле низ брдо, па има и нешто и њива, има пут насут једно два километара ипо, па онда преко њива, низбрдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се доле силази у Ћулиће?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Силази се, може се и у Ћулиће, а они су мало даље од Ћулића, па у Ћулићима је, тај Бјели поток и мјесна заједница Ћулићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су сишли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ту су сишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај део ви не знате више?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам доле како се одвијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је после супруга нешто причала везано за догађаје доле кад су сишли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па причала како је она преживјела, била је киша, дали су јој кабаницу, она има ману срца, њу заболи као, није епилепсија, не знам да се изразим, опростите ми на дефиницији, али заболи, кад се насекира она зачас то пане, знам да јој неки давао каже и воде, питали су за моју дјецу има ли ико да га убију одма, срећом није нико казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тражио вас, ко?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Тражила војска, тражили домаћи срби, није одавде из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш вас именом и презименом?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Има ли ико Сејдин од вас да га крцнемо, тавким ријечима. И Исмет и Шефко каже немојте се јављати, питају само за тебе, а добро, то сам ја и очекивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било ујутру, колико је то било сати?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па око десетак сати ујутру се рано почела раја комешати и викати хајмо, око десет, пола једанаест се кренуло, тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нешто да вам је жена увече пред исељење, пред 01.јуни рекла да им је дат ултиматум сутра да се селе, ко је то пренео њој?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па прењела, зато што има суседа ту Селиму, ту Нуријину снаху, да ли она прењела, нисам ни питао ни дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте рекли онда жени да не иде, јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам реко имате горе базу, немојте да идете, ми ћемо се извући кроз земљу увече, нека иде ко хоће, и дјецу је убедио отац, и Нурија и Авдо тај покојни рахметли, што су побијени, виче небојте се, хајде кад иду сви ајмо и ти, реко ја нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Селима Нуријина снаја?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Снаха Нурија, моја прва кона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту комшиница?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел она ту живи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Живила горе а у међувремену је узела кућу, сад је направила ван, ће је човек узео плац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Исто у Клиси, до мене. А живила је на Вртинама у једној кући прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази нешто кад ујутру, осам, пола девет долази тенк, самохотке, камиони из Малешаца, предводио их Перо Јарац?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Перо Ђорђин Јарац, он је довео, резервиста, имао тамић, имао цераду, он је имао продавницу и то јутро је ушао отуд, није из Малешаца дошао тенк, ја не знам, тенк је дошао одоздо, а јесте дошло једно возило његово, прво ишо предводио је, и војске једно 15, 20 нисам могао избројат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о том јутру 01.јуна?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јутро 01.јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то овај Радић Перо?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Са својим камионом дошо и довуко војску неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватним камионом?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Приватни, имао продавницу човек прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он тог јутра био униформисан?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У униформи је био, он вози у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свој камион?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било војника неких на камиону?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Војника је било на камиону, и скинуо ону, имао је он цераду кад вози робу да не кисне му, тај дан дошо откривено, бил да мало демонстрира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га и раније, пре тог 01.јуна виђали у униформи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па он је био заменик, он је исто био члан Кризног штаба у Малешине, са њим сам ја разговарао и са Савић Душаном сином Ивка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли овог Перу звали Јарац?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па то је надимак од оца звали, и он је остао Јарац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он Радић Перо?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Радић Перо, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он сад секретар ове месне заједнице?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Он је заменик Фадила Бањановића у Козлуку, он је селио у Козлук, мало даље од Малешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и даље је у Козлуку, јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте неким тамићем је долазио са униформисаним?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Он је возио белу технику, ја сам 02., остао читав дан, одвео Мехмеда Музафера, још је тај човек жив, свезао каиш да се објеси доле, гледао шта су радили му с матере, убили су му матер, ја нисам гледао ко је убио, убили су му матер и нашо је, и отишо да се објеси, ја кажем немој реко објесити се, ајмо изић ћемо некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте полако, за Перу овог ме занима, говорили сте да је долазио раније са тамићем и са неким униформисаним лицима, јел то пре 01.јуна?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Пролазио је он прије јуна, возио војску у Боре Лукића кућу лоцирао једно 40 до 50 војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то ми испричајте, кад је то било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је било у априлу, 15.априла он је пролазио и прије, али је церада била спуштена и било војске, па сам га ја питао комшо какву то војску возиш, па роба каже јеси ли ћорав, роба, и оде Алија нека хусеиновица да плати Бори Лукићу дрва и нађе, и ја кренем са њом ај ме каже прати, женско не сме да иде, ја сам остао домамак овамо дошо, ај жени неће ништа, мене таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте то је у априлу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Војску кад је провуко, одвуко у Бору Лукића куће, лоцирао у новој кући, била пуна кућа војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву то војску је довукао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: СМБ, па није Бошњаке возио, возио Србе одавде појачање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим су јединицама припадали сви ти људи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Е па ја не знам колико има армије БиХ јединице, да знадем како су се звали српској војски јединице, откуд знам. Ја мислим «Дрински вукови» то су они, тако се звали, е сад да ли су одавде па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима био командант у Зворнику?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па главни је био овај што је отишо за Хаг, и Павловић, овај командант горе што је разговарао са Шемсом, добро га се ја сјећам кад су вршили размене, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Пуковник је био по чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још, који Павловић сте рекли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Павловић, па ја мислим господин овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите или знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па и зна, како да не знам, па знадем, а мислим да је он био главни, Павловића сам ја мање познавао од Грујића, мање, више сам пута Грујића виђао, јер је Грујић од моје мјесне заједнице можда једно 6, 7 километар преким путем, а Павловића мање познајем и мање сам га пута виђао, само сам што се каже кад сам сазнао касније и кад сам га једном видео, видео сам да се пита и његово доста и то је тај тандем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у ком периоду?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па они су били заједно у канцеларији када сам ја тражио да мало ходам, да смем ли ходат, нашта ово личи, жене се порађају, да склоне барикаду са Клишанског пута, каже нема

проблема каже, даћемо ти пропусницу, сачекај мало, неће ништа бити проблема, немој горе да се прави какав инцидент, реко неће од стране нас ништа, не знам од вас, каже неће не бој се и не бој се, и ето тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на овога Перу Радића, шта је било са њим тог дана 01.јуна, он је исто дошао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Дошао он из Малешиха 01.јуна са својим камионом, откривене цераде, а прије тога више пута пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно раније. А добро, јел тог дана исто неке војнике довозио или шта?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Из Малешиха јесте дошла на каросерији војске, довео једно петнаестак стајали сви, није нико сједио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов камион?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Његов камион, зелен тамих, ја мислим да је и сад жив тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То онај двотонац или који?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, двотонац онај, носивост ваљда 2 тоне. Па познајем човека то је први сусед, продавницу, узимо од њега свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора Лукић он је где?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Он је у Лукићима, мјесна заједница он припада Шетићима, али на страну што он виче Малеших небитно је, он је примио те људе, хранио, ту се пјевало, пуцало. Било појачање, ваљда сматрали су да ћемо их напасти, онда ојачали ту линију, а није их нико дирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел та кућа Боре Лукића близу вас?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, нема ни 1500 метара можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти војници ту су живели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ту су живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Читав можда април, само нису долазили на један пут, ноћас један камион, сутра 10, 15, засутра 20 и тако се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мај?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били ту и 01.јуна?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Били су 01.јуна у кући, само су померали су се, ће потреви, кад је Кула нападнута ја мислим да су отишли половина доле, ми смо блокирани, отишли су, па опет дођу увече, има заобилазни пут преко Сјенокоса, Џина овамо, тако да ја нисам мого пратит, иде камион увече, нама је забрањено кретање било да баш пратим колико је пута ушо, колико је пута изишо, али колико сам мого запамтио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, тог 01.јуна када су они сишли доле низбрдно према Бјелом потоку сви ови људи и мушкарци и жене и деца, шта сте ви радили, ви сте остали ту?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам остао у Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било горе празно или је било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Празно, било је нас једно 5, 6 ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас који сте се сакрили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, који смо се склонили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са тим тракторима и возилима које су они морали да оставе горе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Све браћа срби из Табанаца, Малешиха, Петковаца лоцирали у школу, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју школу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У школу Петковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су ставили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Е, ко је себи отео, узео, ко био јачи, знам да су пуцали један на другог за трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то узму?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Је, да узму, пуцали, сад да ли су се убили дал нису ја, нисам имао оружја, ја да сам имао оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули нека сведочења да је то све узето и да је стављено у неке резерве, да је то пописано?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није тачно, мој лично трактор Здравко Пантић продао у Цулине, имам човека србина, али неће човек да сведочи, неће да ме одведе, мој школски друг. Кад је сазнао '99., да ће се вратити продао га у бесцење, «универзал» био имам све податке и у МУП-у о њему, нажалост продао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онај кондуктер Здравко Пандић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Продао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са другим, јел било путничких возила, јел било гардеробе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Било је изобиље, било је преко 22 трактора, било фреза једно десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало ту на раскрсници?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Све на путу, пун пут механизације. Шћерали возаче, сјели они, подјелили, отели, оћерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел седао неко од те војске у СМБ униформама?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па сви су били униформисани, али већина је мјештана узимало, није из Србије, већина мјештана је узело, па касније су они били продавали пошто зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте дуго боравили ту?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Трећи сам ј, ујутру 03., изашао, био читав дан и ту вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава тог 01., сад откад они одлазе и 02., ту у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Одлазе, село остаје пусто, стока у шталама, онда зађем са ножом, извежем, пустим стоку, шеница укласала, стока да не би липсала, на жалост неколико је и липсало, отишо, нађем овога Мехмеда, плаче у једној живици, нисма ни знао за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су њему убили мајку, то нисам схватила?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Убили у комшије Ахмета куће, она се била сакрила, била жена непокретна, сломљена нога, имала 85 година, и на степеницама је убили, Ахмета Хруснића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Кадира Омеровић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Кадира Омеровић, моја стрина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је она ту убијена?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Она је убијена 02., негде 02., он је нашо, касније увече ја сам прилазио њојзи увече, знаш кад нема никога приђемо и узмемо мало хљеба, онда опет се склонимо, и тај дан негде око 2, 3 сата дигли су заставу, побацали куране из џамије, ја сам нешто покупио и носио, носио, бацио и ја, реко ајде, вода вас однела, скинем ту заставу, кад овај виче опет ће они ставити и ја отишо скинем ту заставу са џамије, ајде реко нека не лепрша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она је те вечери била жива?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Жива је она, 01.06., она је 02., отприлике убијена у поподневним сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је убијена, јесте ли видели, чиме?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Заклана, од ува до ува, Мехмед прича, ја сам само увече открио, није било струје, искључена струја, била је ноћ, нисам смео ходат, бојао сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тог 02. јуна још некога затекли убијеног, причали сте у истрази?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Алија Хрустић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај старац?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Стари 80 и неколико година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте њега нашли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нашли смо га доле, нека штала, штала доле ниже ње, ниже, одвојено од села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијен?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ту је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Алију познао брата, познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он убијен?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Он је убијен из оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћу сам прилазио, нисам мога га пипкати, јер радило се и мене о глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Осман Хасановић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Осман је убијен код, како бих ти објаснио, на некој раскршћу, код неке јабуке, пошао да узме, мати му је остала и данас је та жена жива, само болесна, остала му мати, и ошао да донесе јој воде мало, код неког бунара, пошто је чесма била уочљива није смио ићи, отшо горе и неко га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, пошто су ови сви доле отишли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Отишли су, убили су га, ја сам био испратио их на раскршћу, кад смо се вратили каже нашли су Османа мртва, њега првога па онда другога после подневним сатима Кадиру, Мехмед нашо, хоће се објесит, реко ићи ћемо, изићи ћемо, немој се секират, немој паничит, отићи ћемо да видимо, однесемо и мало склонимо у страну, ми смо ту вече негде око 1 пола 2 изишли према засеоку, према Сапни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она ноћ 02., на 03?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, 03., ујутру смо били у пет сати, у шест у засеоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава 02. јуна у Клиси, јел још увек пусто, празно, јел има да долазе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па долазе, долазе камиони, носе бјелу технику, Јарац Перо, бјелу технику са екипом, његов камион, не знам ко је возио, његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле носе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Из Малешаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доносе белу технику?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Односе бјелу технику, фрижидере, електричне, замрзиваче, моторке. Па уфатио сам ја 02., Жељка Ивановића, Драгосава из Петковаца, вуче моторке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тестере моторне јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, моторне тестере и Лазе Ребића, још су та деца жива и размјенили смо их, вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су она два дечака што су била ухваћена?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, јесте, они су замјенути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви знате о томе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па шта знадем, не знам, вучу у колицима, ето накупили свашта вучу и хај реко да их не дирамо, поубијао би ја да сам знао да ће ови 134, би ја њих убио, него нисмо хтјели због тога, хајде пустимо ове, даће и они нама наше људе, нисам то никако схватио злонамерно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико су та два дечака размењена?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Размењени су за кратко време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За колико људи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Са цивилима доле из Бјелог потока и Ђулића и из Талисмана и Мракодола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они, колико их је било што су били заробљени?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Петнаестак било заробљено у џамији, знам их нешто по броју, Делић Јусуф, Накић Авдо, Гакић Хасан, његова супруга, ту је на жалост и силована пред њим, у џамији, Хасана Ловића су ту заклали, Хацију нисам видео, али сигурно је заклат, нисам ја био у Ђулићима, оно што није, а за те су их и заменили наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За та два дечака, јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, и они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то био Брано Грујић на преговорима у Клиси, тако сте рекли, Брано Грујић долазио пре 01.јуна на преговоре у Клису?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: 01.јуна, једно вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви то знате или сте чули?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, не, лично знадем да је долазио, лично, али ја нисам, ја сам молио да ме пусте да преговарам, али већ је Винко дојавио господину Грујићу и ови Цвијан Савић, ови његови сателити по мјесним заједницама које је он поставио, немој да Сејдо долази или да се уловим, и они су мени рекли немој, ја сам господина у вечерњим сатима видео кад је дошо, само нисам се смео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, кога?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то дана пре?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па било је, слабо ме меморија служи, 18 година ће сад како је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у односу на 01.јуни, јел више времена пре?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Прије можда 5, 6 дана, десетак дана хајмо рећи, не знам тачно, да сам знао ја бих писао ово све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Код Ћазима Алића продавнице, код нас је био скуп, ту нисмо имали изграђену мјесну заједницу као дом културе и ту је био у центру села, ту се обично састајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Клиси, ту се окупљали из Малешиха, из Шетића, из Петковаца, из општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видели сте га где, на улици, где?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па туди пред продавницом је било ето овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није сам, било је још пратилаца, било је непознатих лица са њим, мени нису познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивили или униформи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Цивили, цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате зашто је он ту дошао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па како нећу знат, кад је главни човек био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јел знате којим поводом, јесте ли сазнали после?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знадем, да стиша, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким се састао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Са Нуријом Јашаревићом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам причао Нурија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нурија каже ти шути, немој да се појављујеш нигде и извуци се што ако мореш иди, реко нећу ја одавде ићи нигдје. Не знам и тад су се они договарали да не буде ништа, тако да би ослабили нашу јер смо се били организовали исто, ја сам им говорио и предлагао да се и ми организујемо. Ја веровала неког што се крио од Срба тилико сам и од Бошњака сам у задње време. Мене амица рођени хтео да преда Ивковом сину Савићу у Малешници. Човече каже ће год дођем брукаш ме, хоће да ми кућа изгори због тебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте ви то нешто били агресивни, шта је?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били неки конфликтни човек, шта?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па да ти кажем право нисам, неправде не трпим ни дан-данас, неправде, а барикаде су ме, ја сам сишао у Петковце доле, товаре неку кукурузовину и одмах су поставили и ја кад пролазим они су мени склањали оне гуме, али кад сиђе жена да се обеби, они уставе и онда преузима српско возило и остала возила нису дали, били смо изоловани, ја сам само шумом кружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго били изоловани?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па сигурно два месеца што се тиче мене лично и више, а сви мушки мало угледнији људи пуштали су неко женско које није вредан ни себе, а камоли тебе, те су пуштали. И онда су дозвољавали по Зворнику да иду да узимају које су слабије жене, оне Циганке обуче па камерама је сликају, види како је слободно, они оду и они их пофатају и не врате се и убију их, не убију одмах али држали су их и побили што год је отишло није се ни вратило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је из Клисе одведено 134 мушкарца?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Тачно 134.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у школу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте у средњошколски центар Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је од њих ексхумирано?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Преко 70, ено их покопано у Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су нађени?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нађени су у гробници Рамин, неки гроб Мезар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то у Глумини?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Глумина, да припада месној заједници и у Грбавцима. Нађени су на Црном врху доста, нађени су у Каменици исто, ено пар их је нађено, свагде и појединачно овако нађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли постојао списак тих 134-оро?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Постоји у месној заједници с обзиром да сам ја од 1999. године до пре овог мандата био председник месне заједнице опет, имам ја списак, нисам знао да ће вам требати а могу ти и набројати, могу ти набројати овако можда до стотину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли у вашој кући била Муневера Јашић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Била је Муневера из Тршића, не знам како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јашић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам како се презива, знам жену из Тршића биле су пуна кућа сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што су избегли из других места?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго су они ту седели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Остали су они па до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све до 01. јуна?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Све док је било хране, иначе ми смо добростојећи који једе народ, не дирај их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже она да је војска имала неке црвене траке на рукама?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Имали су који су ишли у акције, то су носиле обележје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У акције кад се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Причамо о 01. јуну? Ви нисте били?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам ја траке ни обраћао пажње јер била ме је ухватила паника, знаш како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали неке капе, јесу ли ти војници имали неке капе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па имали су неки гологлави закачили овде капу, неки су имали капе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве капе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: СМБ оне војничке праве, јер било је прилично топло, мислим оно била је спарина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ви имали сазнање да те људе одвајају због неке размене за неке Србе у Тузли на стадиону, јесте ли чули нешто?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је још супруга испричала шта се дешавало у Бјелом Потоку?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Што се тиче супруге ако сам нешто сазнао али ја то не препричавам што су мене жене причале, то је њихов проблем, нека дођу па нека кажу овде, не узимам ја то у разговор ако су шта запамтиле треба доћи и нека кажу, ако нису. Она је била болесна, тад су њу охладили она није знала ништа, дјеца су ми више причала доживљаје, био је катастрофалан и не дај боже никоме да се догоди, шта да ти причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате о Бјелом Потоку?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, ја, о Бјелом Потоку, мушке способне од 15 година дјецу нажалост, 16 година, Јасмина Хасановића су неки сахранили, нашли га, 16. годину узео, убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одвајао, шта су вам рекли синови?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па одвајала брате српска војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам рекли синови да је доле била нека друга војска или она иста што их је вратила?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Исто појачање чекало доле, па мотороле су радиле, па била је екипа организована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао, да ли ви имате сазнање, ко је том војском командовао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сви су имали надимке, имали су надимке, на Белом Потоку не знам, стигло је појачање то сам чуо од поузданих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви што сте чули реците да сте чули?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја нисам видео, ја нисам доле ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули то појачање какво је то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Појачање је стигло с камионима, војске још, били су дојавили има их много по мом мишљењу тако, каже дошло је децу на једну страну и жене и све ове способне на другу страну. Тога Џинића су рекли немојте га тући, мајка је ишла за њим, немојте га тући он је оперисан срце. Причају жене ево кад сте ме господин судија подсетили, да кажем и то сад ћемо ми њега оперисати, то је један комшија рекао али ја то нисам видео и не стојим иза тога, један комшија лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у униформи или?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У униформи, али тај ако знаде нека дође па нека каже, ја не знам и убио га ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта рекосте ви ко командује том војском на Клиси и после доле у Бјелом Потоку, је ли имате сазнања?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Клиси је командовао кажем ти тај без чинова, викали су га мајор, а не Нишки, мајор неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Крупан, мало крупнији човек, виђенији човек, није личио на Нишког. Нишки је дошао да преда оружје и човек се жали, по томе сам га запамтио, стајао сам 15 метара од њега, нисам имао шта предати, каже нисам пуцао пар метака, опсовао му је, да се не изражавам «матер» и оставите га тамо, нико те ништа не пита, марш отале и он је спустио пушку и отишао. Кад су покупили наредио је да се не окупљамо још ће наручити гранате, макните се. Ми смо разишли, било је колико сати, потоварили оружје и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли ви имате сазнање како су били организовани ти у тој српској војсци у тим околним селима, јесу ли ту постојале неке јединице, неке чете, водови, одељења или нису или шта знате, да ли о томе нешто знате до 01. јуна?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ево мјесто између Шетића и засеока, ја сам ишао са сином Сенадом и Рифетом Џинићем од тог убијеног из Крижевића, нисам смео ићи путем пошто сам објаснио да сам имао визију шта ће се догодити, ишао сам шумом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је било у јуну, у априлу месецу око, после предаје оружја, ухватили су их тамо у Ораховцу Србе и ја сам отишао да видим шта је, волио сам га, а ожењен сам из Крижевица, ишао шумом преко Китовница по потоцима, да не бих ишао правим путем и наиђем на групу Неђо Савић, Бранко Вишетића, Милана, Слободан, Лазо Видовића, Бошковић Видосава Лазо, Цане Стјепана Пантића,

Душан Дане Савића и ја сам мислио то је нека засеочка муслиманска војска, у цивилу су били, једни у униформи, једни у цивилу. Ја сам њима назвао, «селама алејкум», кад сам познао Неђо, рекох може и здраво. Каже, па откуд ти овуда. Рекох, па јеби га ишао ја горе у засеок неке волове ми отац продао нису ми дали лове, да ме не убију, опсовали су ми свашта нешта. Пита имаш ли ти оружје, рекох немам, немам оружје, рекох имам једно кило пекмеза носим од пријатеља, а имао сам пиштољ, нисам смео казати, али не морам ја њима. Пет, шест постројило се, имао је Неђо Савић, конобар је он и сад он сједимо причамо, он каже жао ми је што те не убих, рекох ниси имао петље. Тако сједимо, сад се дружимо, частимо се и каже морам те питати збиља, господин судија, каже морам питати каже команданта Савић Цвијана да ли ћемо те пустити и окрене моторолу, имао ону велику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је април месец?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Април мјесец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је то јединица, чији је командант?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Морате питати Неђу како су је назвали. Ја знам да сам имао Сапну 206 витешку и 42. лаку, откуд ја знам, кад бих ја знао ја бих ти рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте после били војно ангажовани, је ли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: После тога кад сам избегао јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: И он је питао од тога Савића каже пусти Сеидо је добар, пустио ме је. Кад сам пришао реку они су пуцали за мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустили вас па пуцали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, пуцали. Кажем оном Цанету па што ћеш ти ту са папавком. Каже, чекамо зелене беретке. Добро, рекох.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Хоџа кад је убијен, рекли сте да то нисте могли да видите?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Њега су убили, њега је убио Амиџа, то је дуга прича, мислим али истинита. Испричаћу вам је иако. Њега су убили на Бијелом Потоку због тога што је Амиџа био кукавица и да би себи имао ангажовао, имао је сина војну униформу у армији бившој Југославије. Он је био мајор, био је овде у Жаркову. Он је рекао Србима, хоће да запуцају Срби он провуче језан, пушта на џамији и он је га убио, наредио, мислим рекао својим исказом Срби су га убили, а себе спасио, како би се рекао издајник по српски, а није то чинио, убијен је само што је хоџа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те раскрснице у Клиси, интересује ме та путања према Сапни како су људи знали од тренутка кад их ови терају према Петковцима да не иду према Сапни, односно питање је који пут постоји

из Клисе за Сапну, којим је то путем требало да крену, из које раскрснице и који је најближи пут за Сапну?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Најближи је Алићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви очекивали да ће они кренути?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да крену асфалтом према Петковцима и то је пут за Сапну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, овако само полако – Клиса, асфалтни пут ка Петковцима?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте и с тим сиђе Сапна-Зворник на пут и иде десно за Сапну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они би дошли до Петковаца и одатле десно иду за Сапну? Добро. А ове две, хоћете да приђете овде код мене?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове две раскрснице имамо овај снимак из авиона или чега већ сателита, јесу ли то те две раскрснице велике?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ова једна иде за Дураковиће, једна?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Чекај само како се поставио, зависи како се поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да видите ви? Шта је смешно колеге? Због угла? Све можете да видите. То имате на интернету, ако имате интернет, немам ја у суду па су ми извадили. То стоји у предмету. Кажите?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Овим путем требало би ићи за Сапну, а овај пут за Малешин, овај за Калудране, ово је то раскршће, ово је главна две раскрснице. Ово је Мала Клиса, ово је Велика, раскршће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако. Значи, ова мала раскрсница иде за?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Малешин, Калудране право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малешин и Калудране? А ова велика?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ово ти је за Бијели Поток отприлике ово би могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где иде велика, то би била та за асфалтни пут?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, ако је ово асфалт, ово је ја мислим асфалт, ово је према Петковцима. Ја не знам како сад стоји Клиса да ме не контрирате слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је са интернета скинуто, ево овако. Где иде једна раскрсница а где друга?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ова иде овде у Петковце, а ова овде иде изнад Ђулића на Бијели Поток по мени ако је добро постављено, а ово је за Малешин пут, а ово је за Калудране право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у ком тренутку они схватају да не иду за Сапну?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па чим су одавде до овде све у колони ови су устављени и каже Нурија шта сад чекамо. Шути, каже да те не чујемо чекаш наређење. Зову моторолом, окренули су се од мене, некога зову, не зову мене. Куда иде, каже Бели Поток. Нурија лети према главном команданту мајор, шта га вичу кад су имали сви надимке, каже, ми смо се договорили овако, идемо према Сапни народом, каже не једи док ниси прогутао метак, гамад утишај и крећи према Бијелом Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то ви чујете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Чујем, а нема где је Тарифет погинуо нема 10 метара, ори народ, муха нечији плач, успаничен нормално, размишља сад у себи шта је, упao је у клисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите тамо. А на тој раскрсници где су се прво покупили, јесу ли одатле могли да крену на асфалтни пут према Петковцима?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Могли су да је одобрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда су их терали једним извесним делом пута до следеће раскрснице и на Бијели Поток?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Од краја раскрснице до следеће то је била све раја и тамо је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то дугачко између две раскрснице?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па има сигурно 2 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда су они рекли да се окрећу према доле?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Они су кренули отуда иду према овамо према овој великој раскрсници за Аиће, Бијели Поток, Петковци, Сапна, ту су их наредили, возила су изашла, паркирајте све једно поред другог, силазите с трактора. Тамо је отишао Нурија да види шта је, народ пада, плаче, дјеца, знаш како је то, не дао бог ни сањати а камоли видети. И каже шта чекамо сад, каже сачекај наређење Нурије нешто преговара, па идемо према Петковцима – каже куд ја кажем Бјели Поток, возила су остала на путу, они су отишли на Бјели Поток, у послеподневним сатима одмах за око 2, 3 сата стижу враћа онај трактор, онај фрезе, онај кола шта ко може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су људи могли да понесу доле?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Само мало хране и мало хаљиница и то су их терали Кићо тај ударао у мене, цурицу имао од 12, 13 година носила кесу имала хране и он викао пусти, жена викала пусти сине удариће те и ударио је пендреком. Имао је гумену палицу и ударио је Кића лично, Микајлов унук, Ђокин син Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивановић Кићо?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јес, Драгана звани Кићо. Надимци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Ивановић? И кад сте се ви вратили у Клису, после колико година?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: 31.03.1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је живео у вашој кући?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нико, празно село било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све празно?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Све празно, нико није ни био, Клиса није била насељена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште после тога?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Све после кад је била акција 1992. године биле су куће исправне, после тога све скинуто и попаљено, кровови мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте кућу затекли 1999?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Катастрофа, легла, само темељ, није темеља било у једне, има две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срушена кућа?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Срушена кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви поново правили кућу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесмо направили смо 1999. и 2001. кад смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још срушених кућа?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па ниједна није била, кажем ти крова у Клиси 1999. године није било кад смо ушли, пут зарастао, што се могло однјело се, што није не постоји.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Омеровићу, задатак овог суда је да утврди одговорност да ли има одговорности ова два лица која седе на клупи. Да ли познајете овог другог човека?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Свакако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Овог другог човека да ли познајете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Грујић.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Са наочарима што седи ту?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Павловић господин.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Господин Павловић.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли га знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па знам, једно два пута сам га видео, а Грујића сам више пута виђао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А хоћете ли да објасните тај други пут, кажете два пута сте видели овог другог, те ваше контакте са овим другим човеком?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам одлазио првенствено према Грујићу да ми изда потврду кретања. Упутио ме је Винко Радовић.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, мислила сам рекли сте два пута сте се видели, нисам вас разумела са ким? Са ким?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Са њим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Са којим?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У канцеларији њих сам двојицу нашао, ишао сам према овамо, питао сам господине ко сте ви, каже мислим оно што мораш знати и тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кад је то било, тај сусрет?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па то је било кад је било блокирано за кретање прије изласка почетком априла.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, помињали сте да је оптужени Бранко Грујић долазио у Клису на преговоре и да ви тад нисте били, али је преговарао са Нуријом 10 дана пре 01. јуна, можете ли да пренесете суду шта сте ви од Нурије тачно чули садржај тог разговора, шта је тада оптужени Грујић причао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Добио је информацију повољну за нас наводно од стране Грујића да неће бити никаквих проблема, да не правимо инциденте, да ми остајемо нормално да живимо, за друге нас не занима шта се догађа, а исто и господин Грујић организовао напад на Кулу Град.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Каква су ваша непосредна или посредна сазнања од неког другог о улози оптуженог Бранка Грујића у овим дешавањима? Он се брани да нема сазнања у вези овог затвоарања у Техничко-школском центру, каже нема сазнања за то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нажалост не бих ни ја признао да сам то радио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нема суд никакве користи од тог вашег коментара, да ли имате ви неких непосредних или посредних сазнања у вези тога?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па оловљавали га «Краљ Зворника» Срби, «Краљ Зворника» он што ти нареди то ти је амин.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па председник Кризног штаба на нивоу месних заједница.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли се ви лично уверили у такве ствари да је он имао ту моћ тамо?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На који начин?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па тако кад контактирам са неким од својих суседа, са Драганом, са Жељком пример, са Пером Радићем, каже видећу ја са Грујићем. Ја сам поставио питање па шта је тај Грујић, ја сам дошао из вана, нисам ја толико оно екстра познавао као ове своје суседне месне заједнице, видео сам о чему се ради.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта сте то видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па видео сам што рекне то је тако, само нормално можда мени није директно него индиректно преко својих онима којима је поделио мотороле, дојава, шта је радио и тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ту помињете неке његове сателите да је управљао преко својих сателита? Шта ту конкретно мислите?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ево мислим овако кад ја сад позovem телефоном сину кажем иди упали трактор, ори Пери, он оде оре, кад кажем немој он неће.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, конкретно за Бранка Грујића ме занима, ти његови сателити ко је то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па ови из мјесних заједница са којим смо ми ишли на суживот да не правимо инцидентата нити они према нама нити ми према њима да останемо бар да живимо. Ја знам из 1941. од Другог светског рата да су каже Срби спашавали Муслимане, Муслимани ове и ја сам у то доста вјеровао, али кад сам видео у Бијељини, чујем на Дивичу, чујем у Зворнику гранате, одлазим у Зворник на барикадама Материзе, Цер, Бошковића пут, Клисански пут блокирали Срби, Козлук, Малешкић блокирао, немаш куд изићи и како море бити да не зна ништа, није тачно, по мени није тачно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А овај други човек Марко Павловић, да ли сте сазнали о некој његовој улози о овим дешавањима?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ако не буде Грујић хтео рећи ништа пробаћемо преко господина Павловића. Рекох, па ја тог човека и не познајем. Па гледао си га каже он је са њим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко то вама каже?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па ови моји са којим сам ја морао први излазак тражити од првог комшије, пример Пере Јарца, од Душана Савића.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта то значи прво се иде код Бране Грујића ако он то не може, онда ће овај горе? Не разумем.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није нас хтео никад примити у општину и други који су одлазили.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Господин Грујић и општина док се не обрати својој месној заједници суседној.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, и?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је ваљда био договор, систем тај.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А везано за овог другог човека занима ме јесте ли сазнали нешто о његовој улози од тог Марка Павловића? Каква је његова улога била у овим дешавањима?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Он је по причама, кажем ти, два пута сам се само видео њега прије и данас ми је трећи пут. Нисам са њим контактирао, али сам стекао утисак да је он као саветник њему.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Које саветних?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Грујићу, као ето заменик и ја сам стекао утисак.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А јесте ли некад били у канцеларији њих двојица заједно?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ишао сам ја у СДС да се жалим како се наоружавају Муслимани и одговорио ми је ако припадаш, којој месној заједници припадаш, рекох Малешћу. Каже, јави се Божи Давидовићу, ноћас Здравко стиже са камионом, са оружјем да добијем ја оружје. Ја сам дошао у село и рекао видите опет, разговарајте и узимајте нафте побиће вас сутра. Зато су ме искључили из Кризног штаба и свих активности тих пошто сам био 9 година вани, он је излудио, тј. ја по Африци, виче ти немој контактирати ни са ким, можеш белаја нанети.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сад један део, рекосте 10-ак дана пре 01. јуна дошао Грујић, ви сте га видели тамо испред те куће?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Испред продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад ми није јасно, рекли сте да он тад рече Нурији да као остајете ту ви?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте рекли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Биће повољно да нас не остаје. Нисам ја рекао да остајемо ми ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таки ми се учинило, зато ми поновите? Тако ево и колега схватио као да остајете ту а не да идете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Речено је да ће бити повољно за нас, нећемо никаквих проблема имати, куд хоћете да одемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одете куд хоћете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Они су тражили, Нурија је рекао да идемо за Сапну и обрадовао нас је, каже има радосна вест, немојте, народ се успаничио, не спава нико, јер најсигурније је било спавати под шљивом, кућу опколе и шта ћеш онда голорук, оружје предато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви тражили из Клисе да идете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ко је тражио, то је само дезинформација, не би ми никад дошао, ја мртав из Клисе данас нећу отићи, нити бих тад отишао али сам морао отићи јер гледам слику сванодневно на екранима и испред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли схватили зашто ви то треба да идете? Да ли треба ту неко други да дође или?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам ја схватио да дође, него само да се опљачкамо, тако сам ја схватио, само да се опљачкамо, да се проћера наш народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се протера народ?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да се не би ми организовали, вероватно су се бојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли схватили зашто су раздвојени ови војно способни и зашто њима није дозвољено да оду ка Мемџима?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Зато није дозвољено зато што је од њих могла бити члан армије БиХ, зато што су могли да бране Босну, зато што су могли да сутра се наоружају па иду према Брани Грујићу, кад кажем извини господине, према Вама и тако то, пошто се већ било ушло у рат, због тога су их и убили и све отменије људе су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Омеровићу, само једно питање намеће ми се слушајући вас. Схватам да сте ви два месеца у илегалу некој, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Кријући се да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кријући се, не спавате кући.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Око куће, у кући никако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знам колико контактирате са мештанима, са?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Свакодневно кад укаже се прилика, кад наиђу српски камиони и вичу ето их.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Склоните се?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па што се ви лично склањате, у чему је проблем?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па вероватно ми не носе чоколаде, узели оружје што је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли има још људи као ви, јесте ли сами или вас има више?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Било је, има 84 који смо се ми, у ствари 104 који смо се извукли и остали живи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не извукли то 01. јуна него то два месеца да сте се крили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Има више људи који су избегавали и нису контактирали никако, само осматрали, немо шутели и прогнозирали ситуацију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Управо то сам хтео да вас питам, јер од тога, односно иза тога би требало да стоје нека сазнања о којима нам нисте говорили јер ви рекосте да сте ви претпостављали да ће бити то превара, да је то ваша претпоставка да ће бити превара и зато ви нећете да идете у колону. Шта стоји иза те претпоставке ваше те ви нисте, али сте ипак жену и децу дозволили сте им да уђу у колону па сте и ви ту били близу и осматрали ситуацију да видите да се прикључите? Шта сте имали, шта је стајало иза те претпоставке, каква су то ваша сазнања била да ће то бити превара?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па сазнања, па видео сам очигледно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како то неповерење, ето то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Неповерење једно. Друго, све способније, школованије овамо. Имали су они неколико, некога Ељуба, Руса, то нису ни гледали на њега ни обраћали пажњу, он је био у логору нису га смели ни дирати али они нису, напоменуо сам претходно у исказу, они нису ни сами за себе вредни па нису ни за Србе, а све ове мало отменије трговце, директоре, имали смо техничке, више образовни људи то је све похваћено то није се могло извући, увијек су их контактирали телефонима и било је одређеног времена само није нико вршио притисак, не смем се ја јавити без одобрења српске стране неки. Ето господина Грујића питајте ако хоће и ако зна да одговори, ако неће ником ништа и зато сам ја предосећао. А тај је моменте, ја сам исто хтео одоше сви Турци оде и Мујо за њима, а кад сам видео да убише човека права, здрава, у леђа му пуцали шта ћу ја да очекујем господине судија, само да ме убије, само да ме убије с обзиром да сам био агресиван, на преговорима увек сам говорио «људи па ви хоћете ја вама да верујем а нећете ви да верујете мени, што бих ја вама веровао, нема потребе да ви мени верујете, конкретно и реално радње радимо и сарађујемо». Нажалост, мислим познато је то вама, што знам ја ћу да одговорим питајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да за време Другог светског рата да су ту Срби и ови Муслимани водили рачуна једни о другима, је л' то и Клиса и Ћулићи, који је то крај?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, на читавој територији општине Зворника госпођо Кандићка, ми смо се чували, пазили баш Станко Ивановић чувао мог деду, Петка смо Вуковића ми спасили, моји ђедо га спасио и Авдо Ахмет мислим неки из Клисе. Има ту читава историја па Клиса није никад падала нити је нападнута нити је кога нападала и нисмо имали никаквих несугласица ни неспоразума, ни заваде са Србима.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли то помињали кад је почела та нека ситуација у марту, јесте ли причали то са комшијама из Петковца?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам. Ако се догодило онако као прије ја вам могу поверовати, али гледајући Бијељину и гледајући, мало пратити медије још је Сарајево давало информације и морало се у нешто веровати. Значи, саслушаш, нешто одузмеш, нешто оставиш за себе што је корисно.

НАТАША КАНДИЋ: А рекли сте нам да су вас искључили из Кризног штаба, а ја сам разумела на основу оног што сте у истрази рекли да сте ви разговарали са Божом Видовићем нешто?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам и био у мојим рукама морате га добавити туди и предавао ми је оружје, ја сам њему направио заседу нисам га хтео дирнути због тога што није још нико убијен, а да сам знао да ће се ово догодити убио бих ја њега.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а шта вам је он рекао, је л' он нешто рекао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нас је било 19 људи кад смо направили заседу, било је у вечерњим сатима, он је ишао са састанка из Малешиха из Кризног штаба. Он се звао Војвода био у Угљевику тамо и организовао је Божо Видовић исто актер један, добар мој комшија и дан-данас и добри смо и причамо, кафенишемо и он каже у праву си и каже па људи шта вам је очекивао се Будо Филиповић из Петковаца наишао, рекох угаси ауто, фићу возио, угаси ауто, ко је, не сме нико да каже ко је, рекох Сеидо је изиђи, па Хасан се као пита, ма рекох ја се питам. Изишао је преко оружја овамо, дао ми је пиштољ, ја сам га мало чукнуо по глави, рекох не треба ми имам ја то и рекох што се онако прсиш тамо на састанку у Угљевику и на шта ово Божо личи. Каже, неће Сеидо ништа бити вјеруј, ја сам се са Асаном договорио, не сме вас нико напасти, ми смо пустили човека, није му нико ништа ни опсовао, дружимо се, ено га жив и здрав, нисмо га дирали, нисмо имали разлога тад нам није ништа фалило.

НАТАША КАНДИЋ: Кад је то било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је било почетком априла, прије предаје.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ви касније са Божом Видовићем ово пред 01. јуни јесте ли нешто разговарали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Моторолом јесмо, он је био у рату «јаков» лозинка, ја сам био «универзал» док је било ратно стање, а сад причамо исто.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, је л' то касније нешто кад сте били у Сапни, је л'?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Кад смо били у Сапни, онда смо моторолом разговарали.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми кад је то, кад кажете кад је било око предаје оружја да је тај Нишки долазио, да ли ви знате ко је Фадил Бањановић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знам.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' долазио у Клису Фадил Бањановић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте и он пред цамију у Класу и рекао предајте оружје, ми имамо нафте, нас Срби не дирају. Нажалост, ја сам га потапкао по рамену и енога жив, ево и мене и кажем ја њему човече јеси ли ти нормалан, чим предаш оружје подајемо и живот, напашће нас ова будала, поклаће вас. Неће, не буди, каже луд човек и тако смо ја и он завршили. Он је отишао доле у Козлук, Фадил је добар, заиста хоће да помири све. Ја се не слажем са њим. У старту се нисам слагао, сад му свака част, у старту како се одвијало, сад му свака част, заиста човек није ни националиста, баш ће да помири што се каже завађене, ма сади цвеће куд хода.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је и Аган Лупић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Аган је утицао много, он нама није дао цигарета, предавао Србима а нама није дао. Ја сам имао утисак да је он промуслимански настројен, али ето ајде отом-потом мислим не можемо човека оптуживати.

НАТАША КАНДИЋ: А Алија Ђулић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па њега је Винко Радовић извео, а оставио нам Ђулића на све и оца му и матер у Алије Ђулића звани Ђуро још је жив.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је извео Алију Ђулића?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Винко Радовић, па он је председник, не бих знао тачан датум рећи, а извео га сигурно, са својим аутом га одвезао.

НАТАША КАНДИЋ: А породица?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Све његово, ништа му није фалило Алија Ђуре, син Џемила.

НАТАША КАНДИЋ: Породица значи није ишла са?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, сви су они прије, слагаће се ноћ, двије него што ће у колону, прије су они.

НАТАША КАНДИЋ: Како то знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па знам лепо, он таксира у Тузли и сваки дан се сусреће са њим. Како ти, рекох, дође тако и тако причамо, с Винком не причам нажалост ни данас, ишао сам кући али неће, брат се поздравља, а он неће, па нећу ни ја са њим.

НАТАША КАНДИЋ: Да је по њега дошао Видовић и Радовић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Радовић је био и одвезао.

НАТАША КАНДИЋ: Извео?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Извео, до Бошковића барикаде, сапанска га чека неће га ни дирати и отишао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, онда ћемо имати прилике њега да видимо, он говори другачије. Кажите ми, кад помињете ово да сте, остало је нејасно кад становништво сазнаје да ће бити дозвољено да се иде према Сапни? Кад људи у Клиси који су избеглице расељени, кад они чују то, ко им каже?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Било је људи који нису знали и оно јутро је иду, ето како је била дезинформација. Није се смело причати, то је се шаптало, утјерано је у председника месне заједнице мог претпостављеног Нурије Јашаревића страх у кости и он није смео казати свакоме, говорио је мени ултиматум је морамо ићи, немој Нурија предати ја сам говорио оружје ни по шта, шути Сејдо. Они њему дођу кући, српска је војска њега дежурала читаву ноћ, он спава, не дају му да макне и опет.

НАТАША КАНДИЋ: Кад ви сазнајете да је Нурија склопио или да је резултат неког?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Он је био присиљен није склопио исто као Фадиљ Бањанин улазнице, био присиљен човек.

НАТАША КАНДИЋ: Добро присиљен, али да се иде према Сапни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па он нам је пренео, чуо од господина Грујића да ће нам дозволити да идемо куд хоћемо а кажем ми смо сагласни за Сапну, радосна је вест и мени је било мило.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, је ли Нурија тражио да се иде према Сапни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Тражио је Нурија, лично тражио.

НАТАША КАНДИЋ: И ко је то одобрио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Наводно одобрили до раскршћа српска власт у Зворнику.

НАТАША КАНДИЋ: А кад је становништво знало да треба да се сели и да може са машинама, тракторима, мотокултиваторима?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Неко увече, неко ујутру, а било је који су отишли и до Бијелог Потока нису знали ће иду.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли ви знате нешто о томе како, значи ви сте до ујутру били Нурија и други су мислили да се иде према Сапни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесу, убеђени су били.

НАТАША КАНДИЋ: А како је дошло до те, да ли знате нешто о томе како је дошло, ко је рекао сад не иде се тамо него се иде према Бјелом Потоку?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Српска војска која је дошла горе у Клису.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а то је српској војсци неко?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Командује.

НАТАША КАНДИЋ: Неко каже?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Слажем се ја, нажалост код њих нису имена, ја сам био исто војник али ниси могао сазнати имена правога, они се нису викали, звао се Кићо, Гоги, Мрки, Жућо, Жуле, Цане.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли чули за неког Црног?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Црни, па овај професор из Лознице што је ухваћен у соби у Сапни он је ухваћен Жућо, њега је жена познавала, он се обесио у Хуремовића куће. Жућа су га звали, био је професор, имао је коктел косу, висок, не би га нико убио да је остао жив, одвалио кабал и обесио се сам и био је и он у Клиси тад, познале су га жене.

НАТАША КАНДИЋ: А овај Црни, да ли знате нешто ко је овај Црни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Црни, ми смо негде скоро лопова ухватили па се зове Црни па смо мислили да је то тај, али није.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате име како се зове?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам Црни, гледао сам човека, виче Црни шта радиш, псују му.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли из Босне или из Србије?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја мислим из Србије, мислим јер није писано ништа, није докумената.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а је л' тог јутра значи кад се иде, кад становништво излази је л' ви видите неког од тих из месних заједница околних Петковића Срба?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Видим.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' видите из Бошковића неког?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Видим, није из Бошковића био нико, нико из Бошковића није, ја нисам могао познати, јер то је вашар, 6.600 је било становника само Клиса и замислите сад 14 ових засеока, има 5 активних, 5-6 месних заједница са Клисом и сад ових 14 засеока кад се сјарга, морало се познати, мислим да будем искрен, из Бошковића нисам

видео никог и смио бих се заклети да није било, али ето опет можда је неко видео, ко је видео нек дође да каже.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли видите неког из општине Зворник из те привремене владе?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Тај дан ја нисам видео од руководећих кадрова, само су мотороле пискале и звато, то су одржаване везе. Ко је одоздо наређивао, ја могу да претпоставим сад ко је, нормално нисам ја.

НАТАША КАНДИЋ: А помињали сте да је био неки мајор неки официр?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Мајор га зову, Мајоре шта ћемо с овим.

НАТАША КАНДИЋ: А знате ли ви ко је Бранко Студен, јесте ли чули за то име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте име помињати, он има псеудоним.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја тог човека не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чак и на сајт ставили имена, то сам се сад сетила, имена сведока заштићених пуним именом и презименом.

НАТАША КАНДИЋ: Ког сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок 1 и 2 из претходног предмета.

НАТАША КАНДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста има, немојте молим вас, ако смо ми давали псеудоним немојте то да радите. Ево ја сам прочитала нисам неписмена. Немојте то нико, ја дајем зато и сведоцима подразумевајући да оштећени, сведок 7 има на списку, има ту све сваког дана сви сведоци имају, ту сте присутни, значи ту имате псеудониме неких људи, имате К, имате 7, имате М, па значи питање је да ли знате некога од тих људи, али немојте им име читати?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате некога од тих људи? Да ли је неко од тих људи био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте име читати само тај, то слово или тај број?

НАТАША КАНДИЋ: Знам «гама» овога, па Химзо Тулић, шта ћу крити, познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте читати име, само псеудоним.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Добро, добро. Знам «Б» 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Б» добро? Да ли знате тог «К»?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: «К», ја нећу читати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте читати зато служи тај списак.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, уместо имена кажите број, то је јасно.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: За Студеног, опростите ми. «7» знадем и овога, чуо сам а да га знадем директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули, је л' има он неку улогу, неку функцију?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Чуо сам да је био актер мало жешћи а да га знадем да сам га видео лицем у лице нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, актер чега?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па организације око овога свега погубљења, праћења, окупљања, затварања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој функцији као шта?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па имао је чин. Имао је чинова сигурно. Зато га стављам да има чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Црни што сте поменули, нисам схватила где сте ви њега видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Чуо сам за Црнога, он је из Србије, а да сам га видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте да има?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Чуо сам за Црни да је харао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када да је харао, 01. јуна или раније?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ма и раније и после 01. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је чувена звер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај «К», је л' знате тог «К»?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки ваш тамо.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: «Гама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, «К», «Q»?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Овај други по реду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми списак да ја погледам.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Овај ево га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај, је л' знате ко, немојте читати име, ко је тај?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па сипам пумпе у гориво, ено га у Новом Саду има виле, шта да ти причам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо 01. јуна је л' имао он неке улоге везано за исељавање?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па тај може се придружити Грујићу, по мени, може се придружити мислим по мени а ви одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми не одлучујемо то само тужилац одлучује. Добро, а шта о улози његовој знате да нам кажете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па знадем да је био МУП-овац, брате знам био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, о улози његовој да ли знате да ли је имао он неку улогу везано за ово исељавање?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па како није кад је одвојио МУП, одвојио МУП од ових оружје био Асим Алић командир милиције тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за 01. јуни вас питам да ли је он имао неку улогу везано за договор, преговоре?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па јес имао је, његово се име спомиње у сваким књигама, бар код нас на селима и да ти кажем право ја сад сам вам рекао господине судија и часни суде, да ја нисам мене су искључили јер ја сам био човек од истине, ја кажем у очи овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислила сам да нешто знате, добро.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не ваља ти то па би они мене узели на зуб и онда се ја склонуо и овај господин у Новом Саду јаки, радио свашта по причама.

НАТАША КАНДИЋ: Само бих вас ја још питала, поменули сте нам ове који су, да сте ту двојицу дечака, младића ухватили у плјачки и да сте их повели, да ли то ви, ваша група колико вас је било тада?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Био ја, не могу се сетити имена, био Насил Мајловић, Авда Алић, погинуо је, и одвели смо их и остали смо оно.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' био Осман?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Осман, био је и Осман чини ми се, не море ме памћење служити, био је и Осман, било нас је 5-6 кажем ти, ми смо њиа нашли, они носе моторке, носили су оних брусаница, бушаница, па се нанесе година, 56. година, узмите то у обзир а то је жива истина ти људи мене знају именом и презименом и у недељу прошлу овога Драгослав је њега одвезао на коридор у Мемиће, причамо, захваљује човек дете, добри смо, шта ћеш било и прошло, ако је крив нек одговара па и ја тај ако има своје име и презиме нек одговара а немој да сав српски народ испашта или сав бошњачки због Сејде Омеровића, Сејдо, није ти место, ево ти.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми тог дана ви сте 02. јуна још увек ту у Клиси. Када су ти људи заробљени, одведени у џамију?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Скоро целу ноћ, од 1 до пола 2 ми смо онда кренули према Суљихима тамо полако пошто смо се извлачили.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли знали да је неко одведен у џамију?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Ћулићима да.

НАТАША КАНДИЋ: Знали? Кад сте то чули?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па заменили смо за ове.

НАТАША КАНДИЋ: Не, кад ви сазнајете кад сте изашли у Сапну сазнајете да је неко затворен у Ћулићима?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесмо онда сазнали и онда је група од 6 људи и ја сам са њима био и долазио сам, па сам одвео, одвели ову Хурију неку, Хасановићу матер, старија жена, она је ја мислим '24. годиште.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је ишао по њу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ишао после 5-6 дана, ишао ја, ишао Заим, ЗНГ-а један, њему не знам име, Касим, није Касим, Касим му је брат, Мустафе Окића син, ишао Ибрахимовић, Фехима син из Калдрана, ишао мој брат Сејдалија, ишао Авдић Мујдо, ишао Алић Алија и ушао у Клису и одвео ту Хурију и Адила некога.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' су ишли у Клису или у Ћулиће?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Ћулиће и у Клису, отишли повадили. Ја сам дошао ради пара, био сам вани још однео паре, била ми је то индиција, па смо одвели једну старију жену, нашли је и одвели и нашли то.

НАТАША КАНДИЋ: Каквих пара?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Паре имао закопане у теглу поред гараже.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли нашли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нашао сам поред гараже закопане.

НАТАША КАНДИЋ: Нико вам кад сте се враћали није?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, прије повратка 1992. године господин судија, прије. Ја сам након 7,8 дана ми смо се враћали поново купили паре.

НАТАША КАНДИЋ: Кад су сви отишли ви сте се поново вратили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Поново се враћали, радило се више пута, сматрали смо да их има по шуми па смо тражили где има и на крају одустали.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли сазнали, чули ко је држао ове у џамији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо важног сведока још једног, пола 12 је, пустимо сад тај догађај, то није у оптужници.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Држао их Драган полицајац, Боре Палесинца, држао његов зет у џамији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте даље причати, тај нам догађај није у оптужници. Тужилац може увек да зове ако има сазнања сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте разговарали са разним људима, чули о томе шта се догађало у школско-техничком центру, да ли сте можда чули да су неки изведени, убијени негде ван школско-техничког центра?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па јесу, прича се. Ја мислим да сам баш господина овог «Б-1208» слушао колико је истина он ми је причао да су поред Дрине негде убијали, сад небитно да ли је из Клисе, кад

споменемо Клису можда из Хајдаровића, из Ђулића, из Бијелог Потока, из Калудрана, из Тршића и Шетића.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, они који су били затворени?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Издвојили су их па су их накнадно убијали.

НАТАША КАНДИЋ: Где то поред Дрине?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Поред Дрине негде доле близу Роћевића, Пилице, тако ми је препричавао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро Пилица, али неко друго место јесте ли чули?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам на Брањеvu, на Брањеvu јесам да је био логор у Челопеку.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви знате ко је преживео?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тог «Б-1098».

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нећу, знадем.

НАТАША КАНДИЋ: Знате ли ко је Хамзић Вејсил?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Вејсил знадем, ено га на махали и он је из Радаве ако сам у току, ја мислим да је он Хамзић из Радаве, месна заједница Ђулиће.

НАТАША КАНДИЋ: Знате ли да је он био затворен?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знадем да је затваран.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли некад причали са њим?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Причао сам па ми се и не прича више веруј да ми је стравичне ствари причао и Ејуб Хрустић што је био у Батковићима.

НАТАША КАНДИЋ: Ко?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ејуб Хрустић из Клисе.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, је л' био у школско-техничком центру?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није овај Ејуб је ухваћен после тога, а за Хамзића јесте био, јесте био причао ми у школско-техничком центру ће је био Аћимовић Будо директор ту су лоцирали и изводили су неке убијали на страну, нормална ствар да Брањево сам чуо и поред Дрине не иде тако да је се овај један и спасио одатле по његовој причи, а ја нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, њега ћемо саслушати да не слушамо сад.

НАТАША КАНДИЋ: Не, можемо он није жив човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

НАТАША КАНДИЋ: Па тај Хамзић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «Б-1098» је жив, а Хамзић каже сад га виђа ако је то тај, не причамо о истом.

НАТАША КАНДИЋ: Вероватно.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Добро, овога знам и овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича да је неки Хамзић жив а ви сад кажете није жив онда причате о два различита човека.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Можда хоће мене подсети што није лоше али добро нећу да причам о овоме, мислим рекли сте ми.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли знате ко је Мурадиф Мурефовић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знадем Хамет, не знам Бурековића, Бурековић је из.

НАТАША КАНДИЋ: Зову га Бурек, не знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Из Козлука, само нисам са њим контактирао, из Козлука, знам човека, нисам контактирао.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да вас питам овде на списку ексхумираних за сада има више Омеровића – Мијо, Един, Сафет?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није Мијо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Мије, то је грешка? Един, Сафет?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Един и Сафет то су из Ђулића Омеровићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то неки вама род или?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесу од стричевића дјеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти су ексхумирани?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Менсудин?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Омеровић Менсур амиџић, њега су убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стрица син?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте. Ето он је ишао за Аустрију и убили га у Зољама, српско село Зоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, он значи није Менсудин није убијен у техничком?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Био је убијен он горе, али је пребачен у масовну гробницу доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У масовној гробници је нађен?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нађен је у масовној гробници а горе је убијен, лично ја се поздравио са њим њим, ја кажем ајмо, каже нећу ја одох за Аустрију и отишао горе, наишао убили га и бацили га у јаму с овима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је убијен?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Убијен одмах на почетку некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Менсудин?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Менсур.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Менсудин?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Е, не знам тога. Менсур је убијен ту, син Демила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. А је ли знате неког Омеровић Беган?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Беган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Омеровић Сулејман?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сулејмана знам из Ђулића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он био у тој групи која је отишла?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте што је одведена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Омеровић Зеир можда?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, исто ми је рођак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он доле?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Отишао је и он доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао? А Фетија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Хасановић, како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Омеровић?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам за њега. Фетија, не знам, има Омеровића није из Клисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није вама нико близак?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није близак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислила сам да знате некога да је осим ове двојице, тројице што кажете? Шта рекосте ови Един и Сафет јесу ли они отишли исто доле?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школски центар?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Овај је био његов син, то су отац и син, било дете малољетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли позивани ви кад су биле те ексхумације?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па ишао сам на Црни врх, ишао сам у Каменицу мало па и тако имам, презаузет сам пословима и слабије одем, ишао сам у Брчко, идем кад могу, оптерећен сам послом и тако да слабије сад идем, а ишао сам кад могу и одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу пар питања да вам поставим кратких ако можете кратко да ми одговорите. Ви кажете пре рата нисте били ту, били сте негде у иностранству, па сте дошли, је ли тако, како сам схватио у Клису?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Прије рата сам био у Клиси. Пре рата сам напустио из хидроелектре, био вани 9 година и дошао отворио мини фарму и нисам хтео ићи

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад сте се вратили, које године?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Деведесете, почетком прве напустио фирму и цело време био.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Почеком 1991?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И онда сте били све време до 02. јуна, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: До 03. јуна у Клиси.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: До 03. јуна сте отишли? Где сте отишли 03. јуна?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Отишао према Сапни, засеок горе шумом.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И где сте завршили тамо у Сапни?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Био сам у Сапни цело вријеме.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад сте изашли из Клисе јесте ли у Сапни тамо се пријавили неким органима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се ангажовао војно.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, то, војске, полиције, јесте ли давали неку изјаву тамо? Јесу ли узимали неку изјаву од вас полиција, војска?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па јесу узимали одмах у почетку како је био, како су му предали оружје, јесу нам тражили и од жена и ја сам неку давао изјаву.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А коме сте давали изјаву да ли знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па вјеруј да и не знам, не знам имена и презимена, ваљда су неки органи што се каже армије БиХ.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није полиција значи?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па била је и полиција у присуству, сад у цивилу су ови људи били који су питали шта је се то догодило, како је било, ко је то организовао, како нису могли пружити отпора и тако.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И сад ви остајете све време у Сапни, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Цијело.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли ви приступили армији тој Босне и Херцеговине?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам одмах.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И до кад сте били у армији?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: До краја.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: До 1995. кад је онај потписан мир?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Кад је Дејтонски.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми у којој сте јединици били?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: 206. витешка, касније сам ишао у лаку.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесте ли имали неки чин?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Био сам неки, али нисам чинован капетан, натпоручник, не знам ни ја како се зове то, не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е, сад мало да се вратимо. Ви у једном тренутку рекосте кад сте објашњавали ту ситуацију између вас Муслимана и Срба кад се то пореметило то неко неповерење тамо у тим селима, је ли тако сте израз употребили неповерење, каже видим у Бијељини шта се дешава и тако. Да ли сте се ви тад у тим муслиманским селима плашили, да ли сте размишљали да може доћи до рата?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ко год је иоле мало био паметан плашио се.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми средства информисања су тад преносила неке сукобе између Срба и Муслимана, је ли тако, већ је почело?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте у Бијељини 04., па Кула Град, Сарајево.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесте ли чули за Тузлу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А шта је било у Тузли да ли знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па било је исељавање војске и војска је отворила ватру и ови су их поубијали, ето.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То је било да ли се сећате кад је то било, у ком месецу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: 15. маја.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: 15. маја? И јесте ли се ви сад војнички организовали ту у тим селима да се браните?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам нажалост, а да сам рекао бих, нисам ја био тамо у Тузли.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ко је први поставио барикаде у тим селима?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Прво Срби.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Срби? А јесте ли ви поставили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: После тога видели, преписивали од Срба.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па добро нема, значи и ви сте поставили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: После тога кад смо видели да нема друге.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Колико вас је учествовало у томе? Јесте ли се организовали, ко вас је организовао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па нажалост већину су ми одвели бораца па имало нас је, било нас је врло мало.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли ви тамо били неки руководицац, командир?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам био командир чете у старту.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесте ли ви били можда у Годошу 1991. године?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад је основана она патриотска лига?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам патриота од постојања.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па тад мислим да ли сте били на тој свечаности, прослави тој?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли било постројавање тамо јединица неких?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Који је то месец био да ли можете да ми кажете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Немој ме везати меморија ми је хаос.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли крај 1991. године био, мислим онако ако можете да се сетите?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па могуће, немој ме везати за датуме, јесте било.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми поменули сте овог неког, не знам ко пита за овог неког Видојевића Божу, рекосте да сте ви са још 19 ваших тих мештана направили заседу, да сте га били ухапсили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисмо га ми ухапсили, ми смо очекивали Буду Филиповића а наишао је он.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, била је заседа за Буду? А је ли овај неки Видовић тамо важио за неког екстрема или је био нормалан овако за?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Он је био организатор а није злочинац, организатор свега овога а није злочинац, није радио она злодјела, а био је организатор, помагао је, ишао на сједнице и организовао српски народ.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А пошто сте ви кажете имате способност мало да предвиђате тамо па пошто сте осетили шта се спрема, да се спрема зло, ви кажете они су вас мало ови ваши Муслимани истиснули из тих преговора и ви сте онда били у проблему једно 2 месеца морали сте да се кријете колико сам ја схватио?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: И од њих и од Срба.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И од ваших и од?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нико ником не верује.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Они ми неће дати ништа добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А реците ми да ли можете да, то кад кажете два месеца, да ли то значи од тог 03. јуна, мај значи и април то су та два месеца, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То су била најгора два месеца.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Април и мај, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да то су припреме.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад је почела она гужва у Зворнику на Кула Граду, да ли можете да нам кажете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам тог дана кромпир огртао нажалост.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад је запуцало, је ли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Је, кад је запуцало па сад ево можете видети ето у ово вријеме.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, негде почетак априла, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да, почетак априла је било, било је мало као рано.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И значи та два месеца ви сте се практично што кажете шуњали око тих Живица, гледали, слушали, нисте смели баш да се крећете? А реците ми, ако можете нормално, ако се сећате, ви сте поменули Брану Грујића да га знате, да ли га знате од пре рата?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Знадем пре рата из Баљковице преко пута, једној смо месној заједници припадали Доња Баљковица.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Комшије оно пре рата? А јесте ли за тих 9 година док сте били по иностранству нисте се виђали или сте се после кад сте се вратили виђали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па одмах сам био активиста око општине, папирологију, мини фарму имао и тако да сам ја њега упознао и прије, а нисмо контактирали.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чисто онако из виђења?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Поздрав у путу, некад.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А је ли он био тамо у некој српској тој партији?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте председник СДС-а.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесте ли ви били у некој муслиманској?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам члан странке Демократске акције био увијек.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесте ли некад били на тим неким заједничким састанцима, тим партијским да се нешто препуцавате, договарате, разговарате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па кад је била гужва око одвајања где ће ови у општини доле они испрва тад сам се ја тек почињао ангажовати, стигао из вана, онда су свађало се за неке просторије ко ће доле, ко ће горе и шта ја знам, било је неке али нисам ја се директно сукобио са њим.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, било је ту неких партијских неспоразума шире да? Е, сад ми реците у том периоду интересује ме

април, мај, значи до 03. јуна поменули сте на питање судије да сте чули или видели из даљине Брану Грујића да је дошао ту пред месну заједницу колико сам схватио да разговара са неким вашим тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео 10 дана пре.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Продавница.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: С које даљине сте то гледали ви?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: С пута је то, нема 8 метара, вечерњи сати.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ноћ била, је ли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте и ја њега познао и улазио у продавницу, рекох могу ли ја да присуствујем питању Мују неког Хасановића он је био организован да буде као цивилне, скупља храну за народ који је дошао, цивилне, како се зове цивилна заштита, виче ти бјежи.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И не дају вам да уђете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не дају да уђемо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А има ли још неко од тих Срба тамо са Браном или он?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Био је Винко, био је Винко прије тога, тај дан кад је долазио није био Винко са њим, а прије је био и Винко са њим али ја нисам тад га видео, али ово пред долазак, пред излазак био је, није био никад сам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не разумем вас. Винко, значи тај дан кад сте видели Брану Грујића у месној заједници није био са њим?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није Винко тај дан.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није био тај дан? А кад рекосте пре је са њим био?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Прије је долазио.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Винко а не Брано?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја, Винко.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А је ли с Браном био још неко од тих Срба тамо које ви знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Био је два, три, један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам рекао је да их не познаје, ја сам питала да ли знате неке од тих Срба?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам људе.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате никога од тих?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам. Шта ти ја кажем господине кад имају надимке, њега знадем човека.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То је било значи 10-ак дана пре овога догађаја, што би се рекло, крајем маја, око 20-ог маја? Ви сте рекли да

сте једном ишли горе у Зворник за тај трактор да питате да ли можете да возите, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да комуницирам, да ходам, да радим, да обављам радове.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Питали сте доле неког тог из месне заједнице ко је комшија ваш?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Тог Винка питао, Савић Душана видећемо са Грујом и јави се њему. Ко је тај Грујо, па каже знаш ко је. Рекох знам из Баљковице, отићи ћу. Отишао сам, каже сачекај мало видећемо нема оног, нема онога, свађа горе ходају оно, ја се извуђем.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли то једини пут да сте ишли горе у општину?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Једном у априлу и то кад је засмрдело већ, кад је већ загудело.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, више нисте ишли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Више нисам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А реците ми ви сте овде у току овог исказа рекли да сте њима рекли «помоз Бог» или како рекосте и да се нисте представили и да је онда неко рекао а тај неко је вероватно Брано да се ноћас носи оружје у Петковце и Малешће, је ли тако, то сте чули али ви сте то прикрили да кажете да они не виде да сте ви Муслиман, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Тачно, ја нисам никад у животу рекао «помоз Бог», зато што неко, ико од Срба мене виче «селама алејкум» и нећу да му вичем – добар дан, здраво и то је од мене, то је жива истина.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тако сам вас ја схватио.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: А тад сам ја рекао хоћу да видим импулсе.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јасно.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: И зато сам ја овако предосетио шта ће се догодити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да их мало разоткријете шта они спремају? А они у суштини шаљу ту ноћ оружје у српско село?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ту ноћ у Малешће иде.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А да ли сте ви овим вашим тамо дојавили да то пресретнете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам, говорио сам, нажалост нису ме хтели слушати, звали су ме будалом, па можда и данас ме тако зову, али нисам будала.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да. Е, сад ви сте у току овога саслушања на ову исту околност још једну верзију изнели. Рекли сте кад сте били код Бране јавите се биће све у реду, да је он у суштини знао.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да ме неће дати и хтео ме можда да задржи, можда, то је опет моја претпоставка да задржи док дођу ови да ме ухапсе и виде, ја сам једва се извукао са метариза. Ја сам рекао идем по неки папир, враћам се код Грујића опет хајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је април месец.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: То је био јес.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не април, важно је судија зато што сведок он је о једном догађају две верзије сад испричао. Једну је испричао да се представио да они нису знали као Србин, а о другој верзији је испричао да је причао са Браном, а сад је трећа верзија да је видео Брану и овога Марка Павловића. Ја вас питам шта је истина ту, а ви кажете да се кријете, па значи овим људима овде се суди за веома озбиљно дело и ако будемо тамо паушално причали они могу да буду осуђени за таквој паушалној причи, разумете. А ви сад кажђете да два месеца нисте смели да идете, а да сте видели овога два пута, а да су били заједно а да се нисте представили.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Мени је одобрење дато, одобрење од месних заједница са тим с којима смо ми сарађивали да не дође до конфликта и упутили ме на адресу Грујића. Ја сам знао да нећу добити тог папира, задржите мало. Ја сам њему то назвао што сам назвао да видим какво мишљење има јер видео сам да сам у неком вртлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било пре него што сте предали оружје у Клиси већ у априлу месецу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Прије је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се и тада крили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам се крио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дошли сте у Зворник?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Дошао сам у Зворник ја. Дошао сам у Зворник због тога што сам се крио више од овију у последње време.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знам да ли је овде вама промакло, извињавам се, можда је вама промакло о једном догађају, он је на почетку исказа дао једну верзију, а онда касније након једно 40 минута, сат и по потпуно другу верзију за исти догађај, разумете, па ја зато, молим вас немојте ви да суфлирате, дозволите ми да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај догађај није уопште битан.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па како није битан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, април да ми буде битан или не буде битан, април месец наоружавали, сви су се наоружавали, то није спорно, дајмо да видимо шта је било тог 01. јуна?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, је ли вама битно да ли овај сведок говори истину или не говори истину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо ми ценити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: На основу овога шта ја постављам питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта је проблематично у исказу сведока?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, рекао је да је био једном, да се крио, а да је видео Брану два пута, овога два пута, па мене интересује шта је истина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте у априлу и мају видели Брану – једанпут кад сте ишли за оружје и други пут 10 дана у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико пута сте видели овог Павловића?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад први пут, кад други пут?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Једном у канцеларији, једном сам га видео на путу без Бране Грујића на путу ка Бошковићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самог?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Самога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Клиси га нисте никад видели овог Павловића?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А први пут је био у истој згради у општини где је био и Брана?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У истој био, седео, ја сам питао ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седео ту с њим?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Шта је онај човек, каже то је његов саветник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте питали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Питао ове Винка, Ђорђинога Перу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Касније, Божу, рекох ко је онај, каже то је чивија, он је његов заменик, савјетник, тако ми је нешто рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су вам касније рекли?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли контактирали, јесте ли причали с тим Павловићем тог дана кад сте га видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам ни тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте га видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Само видео човека и питао сам овог господина ко је овај човек, он ми је одговорио то је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили кући?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Причао и кад се вратио кући ја у Петковцима, у Малешинево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи други пут сте га видели на улици, више га нисте видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ништа више. Отишао је за Бошковиће горе, отишао ја сам био с трактором, ходао, радио, зато сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би ми ценили све исказе ко је кад кога видео на улици па стварно немојте да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па немојте да банализујете судија, није поента у томе, Ви сте пропустили то да утврдите, то је потпуно јасно да човек о једној ствари. Да ли је вама господине Сејдо неко од ових присутних Наташа Кандић, или окрените се тамо публици, у вези овога говорио како да причате и шта да причате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Никад није?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ко ће ми говорити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А реците ми да ли вам је неко рекао да морате да споменете Брану Грујића овде у сваком контексту?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није вам рекао.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па ја сам пунољетан човек, 56. годину имам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не овај исказ што сте ви дали тамо знате, умногоме се разликује у односу на ово што сте данас, па вас ја питам, значи да ли у међувремену, да ли сте у вези овога разговарали са неким?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисте ни са ким?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Познајем, ево оно му је син.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, ја вас питам ову тамо страну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему се разликује?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па драстично се разликује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли ви стварно мислите да ја нисам читала колега? Молим вас човек кад га питамо на нешто кад каже више, то не значи да се разликује.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Разликује се судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молимо, ма нећемо то ценити доказе молим вас.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Можете ли да ми кажете ко је био председник месне заједнице у Клиси тад кад је уочи тих догађаја?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нурија Јашаровић.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нурија Јашаровић? Знате ли ви извесног Терзић Зију?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Терзић Зију знадем из Ђулића.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли он био на некој тамо функцији?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам, то њега питајте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, то пише овде у папирима и оптужници да је Зијо Терзић председник месне заједнице у Клиси, а ви сад причате за Нурију Јашаровића?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не. Нурија Јашаровић је био председник, а он био заменик – секретар тад.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад, кад?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па цјело време био прије, 4 године је трајао мандат.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нас интересује ово, ми расправљамо само о догађају овоме што се десио почетком јуна месеца кад су ти ваши мештани?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па био је месне заједнице, сад да буде у Клиси то не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не, ја вас питам пише у оптужници овде суди се људима, значи Терзић Зијо председник месне заједнице Клиса, а ви сад помињете другог човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише у оптужници да је председник месне заједнице Клиса Терзић Зија.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нико није причао то што ви до сад причате за тог другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није свето писмо оптужница, добро. Ту још свашта погрешно, ваљда ће тужилац реаговати на ово.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мене интересује сад значи да ли је овај Терзић или је овај?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Немамо ми у Клиси Терзића презиме, ја истину причам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја не сумњам да ви причате истину.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја ћу истину рећи што знам, што не знам немојте ме ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ви кажете да Зијо није био председник месне заједнице?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није никад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Идемо даље, мислим извините сад.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми кад сте видели тамо да је убијен рекосте овај Рифет Џинић, ако сам добро запамтио, комшија ваш, је ли тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: И пријатељ.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И пријатељ?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Родом из Ћина.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта је било са његовим телом?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: После тога ко је склонио, раја отишла, кад се вратило нема тјела, не знам, откуд знам ко је.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате, ви сте били ту још 2 дана?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па трећи дан изашао ујутру и поново се враћао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли виђали то тело, јесте ли пролазили ту?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам видео тјело.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли уопште видели тело?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам видео кад је човек пао, 10 метара испред мене и знам човека ко вас на пример сад.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А шта је било са телом, не знате после? Да ли је сахрањен тамо негде у гробље, је ли имао он некога?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А шта је било са овим, овом Кадиром?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Заклана то тврдим ножом, није убијена из пушке.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли видели ви то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Видео жену, нисам видео кад је клао видео, отишао са њезиним сином кад сам ја изводио то вече, каже ајмо мама ми је заклана.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А где је тај њен син?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Код куће, жив је.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А шта је са њеним телом?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ексхумирана.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Где?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Извађена. Откуд знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли сахрањена ту на месном гробљу у вашем у Клиси?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте сахрањена не знам где је нађена.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А не знате где је?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не знам где је ексхумирана да ли у Грбавцима, у Каменици, Брањеву не знам где.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је можда била сахрањена у гробљу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ту у вашем месном?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није сигурно, то није.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А овај Алија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Који?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли био један убијен Алија што ви кажете убијен?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Мој рођак први је он пронађен и укопан у Клиси.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли за њега говорили да је био у гаражи или?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У Џемајловој гаражи испред гараже убијен.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тад?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А шта је било са његовим телом?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Укопано ено га у Клиси.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У Клиси? Кад је укопан?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па први је некако 2006., 2005. слагаћу вас.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А где му је тело било да ли знате?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Пронађено, Рамин гроб негде, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате све у оптужници, Џинић Алија, Џинић Рифет, ексхумирани.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па пустите оптужницу, ево конкретно човек Омеровића каже он ишао тамо страдао негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тај. Менсудин а не Менсур.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Менсудин а друго је Менсур.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Видећемо да ли је тај, проверићемо да ли је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џинић Алија и Џинић Рифет су ексхумирани.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па чекајте судија у Хагу су Митра Васиљевића осудили за пет убијених Муслимана и сад су двојицу од тих убијених довели као сведоке, па ја зато питам, па немојте тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам говорим за оне који су ексхумирани. Добро, не желите, да ли ви желите? Ви не желите? Изволите питања? Имате списак ексхумираних особа у предмету. Ја сам упоређивала, можда ви нисте. Шта да питам. О чему бајке? Изволите господине Грујићу питања?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па видим прекидате ви па рекох.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питајте ви сведока.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Кад те Винко упутио код мене по некакву пропусницу, како сте дошли, је л' ти он дао пропусницу да дођеш до Зворника?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, јесте.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Он ти је дао пропусницу? И шта си тражио, ће си дошао ти у Зворник?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Дошао код тебе доле у зграду.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ће, у коју зграду?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Доле приземље у општину.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: У општину?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: У општину доле где је било председништво СДС-а.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Председништво СДС-а било у општини?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да, да предратних збивања.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Питам у општини је било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јеси ли ти икад био заиста у председништву СДС-а?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесам.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Чија је канцеларија била до СДС-а?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Странке Демократске акције.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: У којој је то згради било?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Општина, на спрату је била само странка.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Еј мој Сејдо, мој ратниче. Тешко теби и твојој породици која ће грдно испаштати због твојих лажи на овом суду. Нити је СДС био у општини нити је СДА био у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем ово господине Грујићу шта то значи испаштаће породица, у ком смислу?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи да ће их Бог казнити.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја истину причам, нека казни.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Због лажи на суду госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ви оптужени да ли сте издавали пропуснице или не?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим вас па немојте, довели сте овде лажног сведока разумете који лаже од ријечи до ријечи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко доводи лажног сведока?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ево видите да је овај човек припремљен, добро се зна, сећате ли се изјаве Фадила Бајановића кад је у Хагу сведочио против Милошевића и кад је рекао ја хоћу да будем јавни сведок да буде што више камера присутни да цео свет види, а гледајте сад на страни 12 изјаве у Брчком, каже исту реченицу понавља ја хоћу да будем јавни сведок и да што више камера буде и присетићу се ја много тога, ја бих се више присетио да гледам човека итд. Дакле, човек је припреман у једном центру тамо где је припреман и Фадил Бајановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваша примедба на његов исказ.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Није то моја примедба, моја примедба да он тотално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још питања за сведока?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам, како да немам питања колико хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: '91.године сте се постројили, јел тако на Годушу, као јединица?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Колико вас је било у тој?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па не знам колико има у мојој мјесној зајединици становника, камоли колико је било.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Отприлике колико вас је било у строју?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Било нас је доста.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Колико је то доста, 100, 200, 300, 500, 1000?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сад ћу да ти кажем, опет измишљам, ја бих волио да не кажем, значи не знам броја, ако хоћеш истину да ти кажем.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Отприлике, ја не кажем да кажеш тачно.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Хајмо рећи 50, 60.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично, 50, 60. Јесте ли били наоружани?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Молим?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Јесте ли били наоружани?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Неко јесте, неко није.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Униформе сте имали?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Откуд униформа, док нисам отео од тебе.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, значи ниси имао. А реците ми отприлике који је то мјесец био у '91.години, отприлике, није битно?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па био је четврти мјесец, знам да је било у четвртом мјесецу.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: У априлу значи '91.године?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Четврто, ми смо само отишли, постројили, свако за својим послом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '91.године?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: '91.године председнице, значи годину дана пре почетка рата, господин је већ војно организован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Господин је официр војске БиХ.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Да сам, Бог до.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Господин који је са јединицом напао село Незук српски и Баљковицу српску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине, није он оптужен, он је сведок питамо за овај догађај за који сте ви оптужени.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја имам право да опишем о каквом сведоку се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, имате право само да постављате питања.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања да постављате, нећете ви сад описивати сведока.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала лепо

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Има право да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не дозвољавате да раскринкам сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите примедбу. Молим вас колега. Ставите примедбу, реците да сведок не говори истину, или не, не можемо сад причати о рату, овде се никоме не суди зато што је учествовао у рату, овде се суди за ратни злочин, ако је он крив за нешто што је радио '91.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Председнице, ви сте довели овде лажног сведока, сведока ратног злочинца.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, реците.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Који треба да буде у затвор прије ли него ја.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Није проблем, ту је суд, ти докажи а ја сам спреман да одговарам, ја се не би ни мало стидио да сам убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грујићу, ако ви имате сазнања да је он учинио ратне злочине, ви можете да поднесете кривичну пријаву.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам сазнања госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не овде, овде се не суди за његове ратне злочине.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Него?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него се суди по овој оптужници, ви стално мешате.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Господин тужилац слуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ћете рећи тужиоцу.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: И ја хоћу управо сведока да изложим, да потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо овде изводити доказе за друге неке потенцијалне окривљене, за које злочине све што знате имате право. Сачекајте молим вас, имате право да поднесете пријаву, ви уопште не разумете поенту шта ми овде радимо.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ништа ја не разумем, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим вас, ви, ја и јуче схватам из речи ваше породице да ви мислите да ово веће има нешто против да се разјашњавају други ратни злочини, напротив ми немамо, али то није место овде, то је други неки поступак, тема овог поступка је ова оптужница, ми не можемо да утврђујемо неке друге чињенице, јел вама то јасно.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, често пута кажете радимо по оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато то хоћу да утврдим шта је било 01.јуна а не '91.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Овај човек није на списку у оптужници, овај човек је подметнут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па човек је саслушан у истрази, о чему ви причате?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Јесте, али тамо је саслушано 106 сведока у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све ћемо их звати.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Све ћемо их звати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће одлучује који сведоци су, који ће се позвати. Тужилац је предложио да читамо тај исказ, ми ћемо га саслушати непосредно, то је боље и за вас, и за једну и за другу страну, да чујемо људе, тек ако неће да дођу, онда ћемо читати или ако постоји сагласност странака, а ако веће одлучи да треба да зове неке сведоке па нећете ваљда сад рећи да то не треба да радимо. Изволите.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ако могу само да господину одговорим. Немој да се љутиш, ја сам човек са срцем, ја да сам урадио што си ти урадио ја би се поносио и казао нека суд одлучи своје, а ја нисам, ја имам пет Срба спашених, изађи ти овде и кажи часном суду колико си Муслимана спасио, све си их побио, и одговарај господине.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Господине, хоћеш ли казат ко је убио оне Србе заробљене на Јовањдан, на Баљковици које сте ви заробили и које је твоја чета побила.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не отишо ја кући ако не би казао да сам их убио, није тачно, дезинформација.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: То је тачно.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, дезинформација, ја сам Србе хранио имам пет Срба живих именом и презименом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва сазнања која имате. Ја вас молим господине Омеровићу. Сва сазнања која имате ја вас молим тужилаштву, немојте то више овде у суду, не можемо ширити овај предмет на нове окривљене и нове догађаје, нити смо овлашћени нити можемо, јел вама то јасно, немојте молим вас сада да. Ви седите. Изволите, не, не ви господине Поповићу извините. Не можете се јављати ви из публике нашта ово сад овде личи, хоћемо овде да правимо форум за ратне злочине. Нећете ништа говорити, ништа нећете говорити, ви сте у публици, и молим вас седите у публици. Изволите господине Поповићу.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Поштовани суде, ја ћу поћи од ваше једне реченице, овде се суди за ратни злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа ценити моје реченице. Поставите питање сведоку, изволите. Никакве моје реченице нећемо ценити, поставите питање.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па изгледа да ћемо бити осуђени зато што смо оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па тако делује, како тече процес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим вас шта делује, шта све делује па није.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: А и ево питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте сведока шта имате.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево питања. Пред исељење из Ђулића, Клисе и осталих села из околине, ви сте рекли видели сте тамо Брану и 28. 29., сте дознали да треба да се исељавате, тако сте ви рекли. Кажите ми, знате ли ви ко је учествовао у преговорима између Муслимана и Срба да дође до тог исељења?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па учествовао Кризни штаб Клисе, Малешиха, Петковаца, Зворника.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је учествовао Брано?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Молим?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је учествовао Брано?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Брано је био претходни, прије исељења реко сам господине.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко је још од утицајних људи и са Муслиманске стране учествовао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Рекли сте да не спомињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ко је са тог списка, али немојте име, сад сте показали на списак.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па нећу, «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «К».

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: «К», добро даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате још неко име?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Не, па мислим да је учествовао, учествовао, али сад ја сам реко госпођо судија да они мене су искључили у последњем моменту, јер они су, исто они су тражили, он је реко њега водите, дођите разговараћемо ко људи, али Омеровића ми не водите, зато што сам ја разотркио и раскрико шта ће се догодити, и оно што сам предвидео то се догодило.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја поштујем ово што човек каже да уколико је удаљен да није могао да присуствује и сазна детаље, али обзиром

колико је детаља изнео овде којима није присуствовао, просто је невероватно да није могао да сазна тако битне детаље који су одређивали судбину толиког броја људи. Но, ја сам то изнео своје мишљење. Кад сте дошли по дозволу да би се могли кретати трактором и да вршите пољопривредне радове, кад је то било отприлике, ког месеца?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја сам реко да ја имам педесет, па било ти, у 56 години имам, меморија ме не служи, тачан датум.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не мора датум, месец брата.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па био, кад је била сезона радова брата, април месец, почетком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, три пута сте рекли април, нећемо сад.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, април месец. Ви сте, јесте ли тад дошли до Бране?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесмо, имао човек своју пратњу, до њега је било тешко доћи ако он, ови не дозволе.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: А где сте мене видели?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Са њим.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Са њим?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Са њим.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јел ту и моја канцеларија?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Откуд ја знам да ли си ти у канцеларији радио, нисам био инспектор да те испитујем шта си радио, седио си са њим, дружио се са њим, два пута сам те видео, шта си радио ти знаш.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Мене у општини нисте могли видети никако, али добро, то је већ ствар доказивања, а ово да сте ме видели негде у ходу, где сте ви мене могли видети у ходу кад се 2 месеца кријете по шуми и по јаругама, не смете се појавити нигде, само можете да шетате да видите мене.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Контактирам ја ове своје суседне мјесне заједнице, са њима се дружим, шапћем, договарамо се да не би било чега, и преко њих сазнајем све о теби.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јел ви сазнајете или видите?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сазнајем и видео сам те, видео сам те.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Како сад, сад сте рекли да сазнајете?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сазнајем и видео те два пута, нисам са тобом контактирао вако ко сад, нисам се дружио, реко сам, овог човека више познајем.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово председнице не одговара уопште ни једној ни другој истини. Мислим да можете закључити из самог његовог излагања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да вас је он видео, шта је то, видео вас или вас није видео.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Није ме видео и то је врло битна разлика, по мени је врло битна разлика да ли смо се ја и човек срели или се нисмо срели, да ли смо разговарали, нисмо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, па рекао је никад са вама није разговарао, видео вас је.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Просто је невероватно да уђе у канцеларију где седе два човека и да са једним разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба, он каже видео, ви кажете немогуће.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: И бежи страхом без обзира, главом без обзира јер га упућују иди у Мелешки дигни оружје, јер се представио као Србин. Сад од један пут имао је времена са мношћом разговарати и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није разговарао, господине Поповићу, није рекао да је разговарао.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Са њим кратко, ја сам њега сам и познавао и знао сам коме се обраћао, теби се нисам ни обраћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни рекао да с вама разговара икада.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте ви после икада, после тог првог пута, кад сте били у општини, да ли сте икад више долазили у Зворник по неки документ, по неки захтев и тако?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Што ћу доћ, да ме ухватиш и убијеш.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, па ја сам вас питао.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Како се нисте бојали први пут, тако и други пут.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам се бојао.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте долазили?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам се бојао, зато што сам имао заштиту горе, да сте ме ухватили ја бих одмах ухватио три Срба горе и морали би ме пустит.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, сад да вас питам нешто, кад је дошло до исељења тог јутра, 01.јуна кажете мислим да вас цитирам «поред тенкова, самохотки».

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Тенкова, одмах дезинформација. Тењак, друго је кад се каже тенкови значи множина, четири, пет, тењак ушо и камиона.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, један тенк.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Један тењак тај дан.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Била је самохотка.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па не разумем се ја у ту артиљерију, јел може се звати дрљача ако хоћеш, сад сам реко да је тенк.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, оклопно возило једно, добро, било је наоружаних војника.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сви наоружани.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Пуно наоружаних војника, њима су се прикључили, једни су дошли камионима, а други су се прикључили из куће Лукића, јел тако беше?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јес, не, не, из Лукића куће су маневрисали ће је потребно било, на линијама ишли, тамо вамо и пуцали, ту се одмарали, по смјенама, ишли на Ђулиће ишли на Кулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао тај дан.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Нисам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је у Боре Лукића два месеца седе војници.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сједе, хранили се и данас ено ровова господине, можеш са мношвом испод руке отић да видиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао за тај дан.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Е сад да вас нешто конкретније још питам. Ви сте бар овде описали сами себе као доста преког и тврдокорног човека који није могао ни са својим сународницима у том међународном рату често да нађе заједнички језик и долазило је до размимоилажења.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ваше мишљење.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не то сте ви казали и да су вас они удаљили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо на питање без ових оцена.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ја могу и са тобом ако си човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се конфронтирати, питање, питајте сведока шта имате.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па имам, само једно без другог не иде, председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте питајте.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па имам питање како то да он бежи у шуму и склања себе а оставља децу и фамилију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то питање везано за ову оптужницу?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Ево одговорићу му судија, само ми дозволите. Ја сам држао њија на око, имао сам и ја снајпер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, немојте, то је тотално небитно питање, ајмо даље.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Хошећ да се упознаш са мношвом боље, ајмо на кафу негде па ћемо причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питање. Немојте коментарисати у публици, још један коментар и сви ћете изаћи напоље. Изволите.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Одакле вам информација да је Ђулића и Ђулићеву фамилију извео неко од Срба?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Како не знам кад гледам телевизију и то исто кад ме питаш гледам дневник радио телевизије Београда и вичеш који си гледао, ја кажем Београд, ти кажеш да није.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Значи из средстава информисања?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Збивања лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма није, чекајте, шта закључујете, одакле информација да?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Одакле информација да је породицу Ђулић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алије?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Алије.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Неко од Срба извео на Муслиманску територију, то је он рекао човек.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јес судија, запиши то, дај му 20 година затвора мени 30 ако будем слагао ово, именом и презименом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао из средстава, него да је чуо од некога, неко му причао.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па, причао ми Алија, Ђуро реко ми лично да га је Винка Радовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је Алија причао, добро чућемо Алију Ђулића.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Јесте, извео га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то причао?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Питао га, ено га таксира и прича мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли га виђате, јел?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Сваки дан, сваки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што не дође у суд, шта каже?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Позовите га, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звали смо га, неће да дође.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па прљав па не сме да дође, ко честито смије ово гледат у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Прљав.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево са тим питањем то сам хтео да чујем и то сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћемо Алију, па доћи ће бар на видео линк ако неће овако. Добро, значи то вам он причао да су му породицу спасили раније.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Извели, јесте Винко Радовић га извео, он комуницирао са њим и Агана Лупића пустили зато што је Аган Лупић издао 750 Муслимана, спасли себе, ја не би никад себе издао да ми ови настрадају, ја настрадам они нек стоје, ал нажалост такви смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има разних људи, добро. То је све. Јел имате још нешто да кажете можда?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Па имам, ето, дошо сам са својим комбијом да не би цаба овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити трошкове.

Колико вас је коштало то?

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Имао бих око, рачунај комби, ручак, дневница, једно 5, 6 хиљада. Могу ли ја поставит питање овој двојници господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу сведоци да постављају питања.

СВЕДОК СЕЈДО ОМЕРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Зато што имамо још једног сведока па ћемо мало краће.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе у 12.46 минута.

Јел нам ту сведок. Господине Грујићу јел ви знате овог сведока? Па то вас ја не питах, станите молим вас ту.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице ово је човек кога ја никад у животу очима видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: А камоли шта друго, имао сам толико питања за њега да га раскринкам до краја, међутим ви сте ме мало пресекли, иначе сам био нервозан, разумете, слушајући га, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо расправљати о другим стварима, оптужници.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја се извињавам, знате шта, ја нисам дипломирани правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али ја сам више пута, имате ви браниоца а ће вам он рећи о чему расправљамо овде.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам човек који је већ четири године на робији, 65 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да вас питам, да ли је некада господин Поповић долазио код вас на посао?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У канцеларију вашу?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па ако је дошао дошао је на састанак, никад у животу није био у никаквом приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад с вама није седео заједно мимо ваше?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Никад заједно, ми смо у општину ушли тек после априла, општина је била деградирана, девластирана, разумијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Човек каже ушо у општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате све зворничане?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ми смо били у банци госпођо председнице са владом, са читавом општинском управом до маја мјесеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: А он тврди да је ишо у општину, према томе тотално лажан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте били у општини?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Тек од маја мјесеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од маја?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Од маја месеца тек смо уселили у општину у згради, јер била сва разваљена, попаљена и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи оптужени Поповић никад код вас није на посао долазио осим да сте били на састанцима.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Само на састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок Селимовић Омер?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, име вашег оца Ибрахим?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ибрахим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању ауто механичар, јел тако?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '66.годиште, рођени сте у?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Витиници, Општина Зворник тадашња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а живите?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Ђулићима-Радава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је засеок Радава?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, месна заједница Ђулић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припада Ђулићима?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сада је територија Општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде као сведок у суду дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна до пет година, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да бисте се изложили некој срамоти, материјалној штети или кривичном гоњењу, мада према Уговору о правној помоћи са Босном и Херцеговином не можете ни бити кривично гоњени за неко дело док сте по позиву упућеном путем замолнице се налазите у нашој држави. Ви сте дали ваш исказ у истрази замолним путем такође, па смо вас ми данас позвали овде непосредно да вас саслушамо. Пре него што дате исказ замолићу вас да прочитате текст заклетве ту испред вас. То заклињем се, наглас.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам јасно то?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Требало би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, морам да питам. Да ли сте ви можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком и Поповић Бранком алијас Марком Павловићем?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У сродству нисам, а у завади од како је рат нисмо се ни виђали више ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви знате ову двојицу људи?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојицу јел познајете?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Познајем, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете их, добро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То је наш пекар некадашњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пекар. Добро.

Сведок са личним подацима као у списима, упозорен, опоменут, изјављује:

И још једна напомена, испред вас постоји један списак са именима људи који су саслушавани под неким бројем или словом као псеудоним. Ако вас ја будем питала или било ко други или ви имате потребу да те људе поменете, немојте рећи име и презиме, већ то слово или број значи поред њих. Јер претпостављам да можда неке од тих људи ћете помињати у току сведочења. Да ли ви остајете при оној изјави коју сте дали у Брчком?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Због начела непосредности поступка ја ћу вас замолити да ви нама укратко поновите изјаву, с тим што нас највише, односно интересује нас предмет оптужнице а то су ратни злочин против цивилног становништва које кривично дело се ставља на терет оптуженима, пре свега догађај узимање талаца, војно способних мушкараца након раздвајања жена и деце од њих 01.јуна, у месту Клиса и Бјели поток а имамо ту у оптужници и ратне злочине у Дому културе Челопек, на Економији, Црном врху, и принудно пресељење становништва из Козлука, па ако нешто и о томе знате можете да нам кажете.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Хтио бих вас само замолити часни суде ако могу да седнем пошто нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ја сам заборавила, седните, седните.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Захваљујем, и ако може пошто у торби имам неке од докумената због датума ако може да се послужим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сведочењу или, шта имате, неке писмене документе?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ако буду требали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте помињали да ћете донети и у суд, видим, тамо кад будете долазили, у Брчком сте рекли да имате нешто писмено, да то из вашег исказа. Изволите.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па овако значи, ја ћу говорити пошто сте рекли да споменем ситуацију у Ђулићима, значи ми смо у Ђулићима, што је истина почетком '92.године оформили Кризни штаб како би наше становништво покушали да организујемо и да уопште у познатој ситуацији која је била у Зворнику, постављањем барикада, наравно дошли смо у ситуацију да останемо без хране, без цигара, без основних намирница животних, и наравно на ту тему смо сјели и поразговарали и

направили Кризни штаб. Било је разних преговора, договора са сусједним селима као што су Петковци, као што су Ристићи, значи говорим о српским селима која су граничила са мјесном заједницом Ђулићи и имали смо оне каке, ајд да кажемо комшијске односе, а прије ових сукоба имали смо изванредно добре односе, домаћинске односе значи и са једним и са другим, јер граничимо једни до другије и фактички куће су уз кућу. Наравно са горње стране мјесне заједнице Ђулићи нам граничи нам и Баљковица одакле потиче и поријекло господина Грујића, значи фактички њихове парцеле граниче са нама. Тако да смо имали ајде да кажем изванредне односе и нисмо имали никаквих проблема чак и у преговорима смо имали договор да покушамо заштитити становништво у том општем хаосу. Кад смо, наравно кад су створене те барикаде почело се постављати, скоро свако село, сваки засеок за себе барикаду, рекао сам у претходном говору да смо ми били у тоталној блокади, јер нисмо имали одакле да се снабдевамо са овим намирницама и онда смо користећи неке од комшија добронамјерника успјевали нешто мало хране и залихе добиват. Потом је дошао значи допис из Другог корпуса да ми морамо предат оружје, наравно ми смо на састанку у Ђулићима сјели и договорили се да предамо оружје и да будемо лојални грађани и они су нам обећали кад предамо оружје да можемо ићи да радимо јер имали смо доста и радника у Глиници, имали смо доста и радника који су радили у Медицинском центру Зворник, као у Стандарду, Алхосу, Фагуму, и да не набрајам више те фирме, Нови Извор и тако. Наравно, после предаје оружја то се није десило. Одмах када смо предали оружје, дошао је значи из команде Другог корпуса, дошла су два возила, дошли су наоружани, неуредни војници, значи војске Републике Српске, дошла је војна возила из касарне из Тузле, купили су оружје и у том моменту је одмах почело да се пуца одозго са Ћирилова брда, и ми смо рекли тадашњем заставнику који је предводио то купљење оружја, шта је ово, шта се дешава, каже сад ћу ја отићи горе да видим шта је то. Наравно отишао је и рекао да се то неће десит. После тога, значи није прошло ни пет дана почели су нам силазити са тих брда у наша села, човјек Стевић Милорад звани Кужња, сваки трећи дан са групом од три до четири човјека долазио је у наше село, негде око три сата отприлике, предвече, па ајд да кажем до једно 6, 7 сати буде, док се не смркне, и онда га ми комшије отпратимо горе до наших њива, односно до њихових њива, где граниче њихове њиве и наше, и онда они оду горе својим путем. После можда тих дана почело се и да пуца, дођу у наше село и пуцали. Наше становништво је почело бјежат по подрумима. Једне прилике, значи десило се то да је Стевић Милорад звани Кужњак пуцао наравно у вис пуцао, није пуцао по кућама, дошао пет метара од подрума у којем смо

ми имали становништво жене и дјецу, ми смо тад женама и дјеци, односно жене су дјеци морали стављати спужву на уста да дјеца не вриште, да не галаме, да не чује, он је ту испалио два рафала, задржао се и отишао поново назад. Тако да смо ми из дана у дан из вече у вече били све више и више застрашивани. Наравно дошло је и вријеме да смо ми морали ићи из Радаве, јер се више није могло ту да буде, и онда смо ми отишли према Ђулићима то јесте Дураковићима. У томе се почело наравно, ту смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Ђулићима?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ђулићи, а изнад Ђулића су Дураковићи, то је пут ка Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих вас молила?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде не рекосте месец, неко временско одређење, Кризни штаб, предаја оружја, пуцање, који су то периоди?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја мислим да ви имате код себе докуменат и датум кад смо ми предали оружје, ја не бих сада због и једног датума или дана да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немам ја, али месец нам морате неки отприлике, ако можете да се сетите, и ово кад крећете из Радаве, кад је то?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Овако, значи идемо редом. Из Радаве смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризни штаб рекли сте формирали сте, кад?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Кризни штаб, почетком '92., значи то је био негде 20 до 25.март отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је ова предаја оружја?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Предаја оружја, сад бојим се да нећемо датуме, овај. Ми смо 01.06., одведени а после предаје оружја, ево ја ћу вас замолити да ме не држите за дан, два, значи ми смо предали оружје отприлике прије на једно двадесетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не раније?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, па по мојој процени сад, с обзиром да је то велики временски период не бих тачно смио, али ево да кажем отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте из Радаве кренули ка Ђулићима ка Клиси?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Из Радаве ка Ђулићима смо ми кренули 27., ја мислим, значи 01.06., 27., значи 05., отприлике смо кренули из Радаве, јер нисмо више, дошао нам је и господин Стевић Петко, он је имао кућу у Радави горе а сад је у Ристићима живи, дошао је и рекао да се морамо одатле иселити, иначе ће поравнати, неки је бетон био крај

пута, рекао је да ће све сравнит са земљом. Он је данас у Ристићима живи, а ради у «Зворник путевима».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, сад ви крећете значи према?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ми крећемо према Ђулићима у правцу Дураковића, а тај пут води у правцу Клисе, значи то су села везана, кад говорим, територијално везана. Значи 27., ми крећемо у Ђулиће, у Ђулићима се задржавамо сат, два, времена отприлике, и онда крећемо према Дураковићима. У Дураковићима смо то вече преноћили, и неки од грађана су остали код својих родбина пошто је ту уско везано родбински, неки су остали код својих кућа, неки су продужили ка Клиси и ја лично сам наставио пут према засеоку, значи ја нисам хтио да останем ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то била територија под муслиманском командом?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прешли значи?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту линију разграничења?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Засеок од Клисе?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ако ме питате ваздушне линије не верујем да више има, хајде мало овако, видите врло незгодно питање, али Засеок од Клисе ваздушном линијом нема више од једно четири километра, не вјерујем ни толко, али ево цирка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је људи из Радаве прешло у Клису, становништво?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па конкретно становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Немојте ме сад за цифру наравно и жене и дјеца, значи сво је становништво отишло, нико није остао у Радави, ни Горњој ни Доњој, јер имамо горе Горњу Радаву под Ћириловим брдом гдје су они имали линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад је ли ви знате где се они смештају обзиром да ви настављате?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно. Наравно рекао сам да се један дио становништва из Радаве смејсти у Дураковиће код своје родбине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: А други дио становништва одлази у Клису и смјешта се код такође код своје родбине. А ја лично прелазим значи у Клису горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви тад имали породицу?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Засеок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте ви живели тада, јесте имали породицу?
СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, имао сам жену и дјецу, а желим само да напоменем значи с обзиром на ову катастрофу и да сам и ја један од чланова оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, видела сам ја.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јер је мој брат одведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћемо та имена.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Од 16 и по година, значи дјете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо ту нека имена, па ћу вас ја питати по презимену.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И мало пре кад сте рекли војно способни, ја не знам да ли сам такву изјаву дао да је војно способни јер не може човек од 80 година да буде војно способан или дјете од 15 година да буде војно способно или дјете мој брат од 16 година да буде војно способан. Или рецимо Селимовић Емир да буде војно способан од 16 и по година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако пише у оптужници, ја читам оптужницу.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Пази, обично кад се даје оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете рећи у вашој изјави, нормално.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, али ево желим вам то напоменути тако да знате, значи било је ту људи од 80, 90 ево рећу вам ја име Гојкић Хамза из Ћулића имао је 87-8 година, немојте ме сада годину двије али може имати само више, он војно способан сигурно није, одведен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли одведен?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има на списку Гојкић Химзо?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Химзо, Хамза ми га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тај?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То је тај и које годиште ето видите колико је имао, или дјете од 16 година да буде војно способан, ради се о мом брату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ви одлазите у Засеок са ким прелазите?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Засеок ја прелазим са групом људи негде нас је било отприлике 15 ту вече значи говорим о тој вечери, да не би помјешали пошто сам дао изјаву да смо касније прешли са 100 и нешто људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте прво вече прелазите са 112 момака?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, не, не то је 120 момака је било кад сам се вратио из Клисе, из Засеока, јер ја сам отишао у Засеок, значи желим да завршим ту изјаву, отишао сам у Засеок, горе сам у Засеоку ступио у контакт са командом, значи бошњачке војске, Армије

Републике Босне и Херцеговине, с обзиром да сам дошао свјеж са терена из Ђулића, из Клисе, наравно да су желили информације шта се дашава, отишао сам код Хајре капетана он ми је рекао Омере имамо сазнања да ваши људи неће кренути ка Сапни јер смо ми имали претходни договор да идемо ка Сапни са својим пољопривредним машинама, да идемо са оним имали смо доста оних камиона званих «Тамић», рекао је да имамо сазнања да неће ти људи ићи према Сапни, него да ће ићи према Зворнику. И онда је он мени рекао ако желиш да спасиш што више људи мораш отићи доле у Клису и извући што више људи, наравно ја сам то радо прихватио и поново се вратио у Клису 31. значи 31. навече се ја враћам у Клису негде око 2 – 3 сата ноћу прешао сам поново тај уски пут, линију раздвајања и одлазим у Клису, долазим негде око 4 сата, већ је почело оно да полако се знаш развиђује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Шаљемо момке, 15 момака је такође било са мном, шаљемо момке својим породицама да кажу да војно способности се искупе и да иду у шуму и да идемо према Засеоку, значи да оставимо жене, дјецу, стариње јер не могу прећи, ова линија, куда смо ми прелазили је била толико уска, покривена са два митраљеска гнезда, а имали су преко пута преко асфалта, који пролази од Петковаца према Сапни, имали су обичну жицу и на њој нанизане конзерве па смо ми морали отић да држимо те конзерве да не би звектале, знаш кад се прелази да не би неко закачио, тако, а за жене и за дјецу није било шансе, јер открили би нам прелаз туда. И туда смо значи 31., искупили људе у шуму, ту вече смо ми били у тој шуми, искупио се један дио грађана, људи који ће с нама следећи дан да пређу, наравно с обзиром да је почело свањават, ми нисмо могли ту вече, тај дан да се вратимо него смо остали ту читав дан са тим људима. Ујутру у осам сати, значи почела је она кишица да туси, она ситна, у осам сати долазе два транспортера из правца Петковаца, војна транспортера, на раскршћу у Клису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које раскршће?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које раскршће?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Раскршће у Клиси горе, сад ја не знам како да вам објасним пошто има два раскршћа, има једно раскршће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имамо, хоћете да погледате овде слику имамо?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваздушни снимак ево ту су две раскрснице.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Имају раскрсница према Малешићу и раскрсница према Дураковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли према Дураковићима.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И према, само да погледам, јел овакав овај положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало би да јесте, само да видим.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Извините ово што је заокружено само да нису Петковци, да се могу оријентисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало би да је тако, ево ово раскршће и ово.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Чекај, чекај, не, не ово нису Петковци. Јел ово Бјели поток овамо, који је пут главни ако можете ми само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја мислим да је овај.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ако је овај пут, значи онда Клиса ти дође овде, и овде има једна раскрсница која иде према Малешиху. Чекај, чекај није ово нешто у реду ова карта, само да погледам ако имате карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или нам опишите барем те две раскрснице.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ево описаћу вам ја, значи ова раскрсница што иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има значи две?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Има две, једна је раскрсница значи која иде, право пут иде за Калудране, други пут рачва за Малеших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са друге раскрснице?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, на тој првој раскрсници тамо, а на овој првој раскрсници један пут иде за Дураковиће и да за дио села у Клиси који се зове Делићи, с тим што се тај пут што иде за Делиће одваја мало лијево а овај десно, али креће се значи са те раскрснице тим путем. И наравно, кад су дошли на ову прву раскрсницу значи од Петковаца кад се иде то је прва раскрсница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Петковаца одоздо кад се иде?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Од Петковаца одоздо, узбрдо долази на прву раскрсницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте видели?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Видели смо два транспортера, отприлике негде око 15, 20 људи смо видели око транспортера, говорим о војницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 01.јуни ујутру око?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: 01.јуни око 8 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле ви гледате?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја гледам из оближње шуме то се значи зове брдо Клисица, ал ми нисмо били на брду Клисица, јер брдо Клисица је да извинете голо, нема шуме, али ми смо доле у подножју једнога воћњака који се налази, значи њива је али воћњак, у даљини отприлике негде 70 до 80 метара од те раскрснице, цирка та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те раскрснице што из Петковаца?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви видели да долазе ти транспортери?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, па ми смо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ти сад.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Лично ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ви гледате, шта сад ту видите, која је то војска?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи узима човек мегафон и позива становништво да се окупи на раскрсницу, то је било да не претјерам али у року од 25 до 30 минута комплетно становништво, значи околних села, а ја ћу вам сад покушат набројати, ако које испустим немојте ми замерити, значи Клиса, Ђулићи, Кучић Кула, Лупе, која још села богати, значи Радава, онда имамо један дио Махмутовића, не комплетан, јер један дио становништва Махмутовића је остао па ће касније бит заробљен у џамији, затим имамо тамо Џине, Сенокос, е то су она мања села, али ево набројао сам ова кључна села, значи негде око 16 подружница по мојој процени је дошло у Клису се сабило. Ту су довели, с обзиром да је наш био верски празник Курбан бајрам ускоро се припремао и требали смо да кољемо значи курбане, ту је доћерана стока, овце, трактори, пољопривредне машине, све оне, кад говорим трактор мислим на, значи све је у Клису стационирано. Клиса је територијално велика мјесна заједница, али на основу тог становништва то је било толико пребукирано да је то хаос. Али да завршим ову тему, значи они се искупили на раскршће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај са мегафоном?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е то, са 80 метара у маскирној униформи ја нисам видео ни ко је ни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У маскирној униформи?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, војне маскарне униформе су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта виче?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да се искупи становништво значи на раскршћу, значи у року од 30 минута, ево да не претерам, да је било мање или више, комплетно становништво се сабило на један тако мали простор, наравно има путићи сад што воде према Делићима, према Дураковићима, овамо према Клиси, према џамији тај правац, али се у суштини у тај, на то раскршће су се сви искупили. Са тог раскршћа рекли су да се у колону формирају колоне и да се упуте у правцу Бјелог потока преко Дураковића, то је један макадамски пут који иде са те раскрснице значи од асфалта има макадамски пут према Дураковићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел иде низбрдо?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па онда се спушта доле. Значи моје ово свједочење до тог момента док они нису кренули према доле овим

Дураковићима, јер ја даље нисам могао видјети што је и географски може се то, даље шта се дешавало ја не знам. Желим ово само да кажем, да смо то јутро око 9 и 14, 9 и 20 можда отприлике, видјели да грађани мјесне заједнице Петковци, значи српског становништва су већ кренули у пљачкање Бошњачких кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су ови сишли?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ма нису они још ни сви отишли са раскрснице, јер колона ти је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још су били?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Можда ћу сад да претјерам али са женама и дјецом и са старињем мислим да је било преко, сад не могу то, али преко 6, 7 хиљада људи, јер замислите сва ова села се сабила у ту Клису. Видели смо да већ људи из Петковаца почели да пљачкају горе те куће из које је ово становништво отишло. Наравно било је ту и наоружаних људи, међутим, ми смо пратили ситуацију јер смо ту близу били и видјели смо два момка који су тада имали по мојој процјени, значи немојте ме опет држати за тачне године, и кад говорим о мојој процени, негде око 16 година. Наравно ми смо ту дјецу ухватили, пустили смо овог човјека са наоружањем јер нисмо хтјели да се чује један метак, имајући у виду да је наше становништво у њиховим рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ови што сте их заробили, јел?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та два дечака?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да. Наравно ми смо њима рекли да их нећемо дират, да они нама требају само да нас преведу до Готоваца, а Готовци граниче са Засеоком, значи да нас изведу више Готоваца на раскрсници и да ћемо ми њих пустат. А у случају да нас на том путу, значи ми ћемо следеће вече изаћ, у случају на том путу да нас барикаде или нешто устави, односно да нас открију, да се они јаве и да кажу да су они Срби и како се зову, али услов је да они нас пусте а да ми прођемо, тако је био договор с том дјецом. Наравно фала богу, ми смо друго вече прешли негдје између 11 и 12 сати навече с том дјецом, наравно нисмо их пустили, то је истина, него смо их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада 02. јуни увече?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили целу ноћ 01. и 02. јуни?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Није целу ноћ, него цели дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него 01. јуни од ујутру?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: До 12 сати навече, значи то је већ 02. јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и тада сте већ прешли?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, јер нисмо смели раније, већ је то фактички, овај, летњи период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи исте вечери, само у поноћ сте Ви прешли?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, значи само смо ми провели од 3 сата 31. до 12 сати 02. јуна, односно са 01. на 02., е тај дан смо провели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поноћ, 01. на 02. сте отишли?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, дан, тај дан 01.06. је становништво одведено, а ми смо тај дан морали да боравимо читав дан у тој шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у поноћ?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И у поноћ да пређемо, али значи поноћ је била негде око 12 сати, већ је значи други дан, фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И ми смо ту децу одвели до Засеока, прешли смо сви безбедно, било нас је негде око 120. Наравно, морали смо, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да и онда смо ми, овај, ту децу предали команди. Наравно, та команда је имала сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда војна у Засеоку?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Сапни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сапни?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Сапни је било седиште, али ми смо у Засеоку имали испоставу команде где смо морали, ми смо ту децу предали команди и рекли да има наших заробљених, да децу не смеју дирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то били Ваши заробљени и где?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па, наше становништво што је одведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислите на све ове што су одведени?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, јер да се њима шта десило, ми смо контакти да има ту неког људског достојанства, наравно да би ови из освете направили то што су направили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте рекли, неки у Мракодолу, неких 40?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, сада ћете чути, наравно, део становништва није хтео да иде од својих кућа. У Махмутовићима је остало значи негде цирка 43 човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Махмутовићима?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, у Махмутовићима. Након пет, шест дана, отприлике, што има преживелих сведока сада, море бити и седам, долази Драган Палецкић из суседног села .које се зове, испод Калударана само, ево хајде, не могу да се сетим тог села, али значи

испод Калудрана одмах суседно село, значи први комшија Бошњак и Драган Палецкић, радио је као полицајац, а после су га сменили међународна заједница и радио је и као портир у фабрици «Глинице» «Бирач» Зворник. И почиње да вози, значи пољопривредне машине и аута из Махмутовића. Њега је ту, значи, видео Хација, човек који је са његовим оцем одрастао, отхранио се, једни код других радили, рекао, па шта то Драгане радиш, Хација Хасан, значи, знаш да смо ми комшије и знаш да смо живели једни од других. Он је њему рекао, овај, ово ћемо, тебе то не интересује, ово ћемо ми да чувамо. И наравно, они су одатле, њих следећи дан, значи после тог дешавања, следећи дан их сакупили и одвели у џамију где су их држали. Ето ту је било још и неких Рома који су са стране накупили, тако да је у џамији било негде око 63 до 70 особа и те особе су размењене за ову децу, за ово двоје, значи, за ова два дечака која су заробљена у Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ после било, после тог 02. јуна?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се ми задржимо на овом предмету оптужнице. Поменули сте ове преговоре, договоре да се иде ка Сапни.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете то је претходило, а нисте нам ништа о томе причали. Ко преговара, са ким?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: О преговорима Вам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се први пут помиње идеја да ви идете ка Сапни?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Када се први пут спомиње идеја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви знате о томе, јесте?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е сада, ми смо једном већ били у правцу Међеђа, ми смо већ једном били, али сада датуме, сада ћемо ми Вама рећи, овај, само полако. Ми смо били евакуисано становништво и после предаје оружја, када смо потписали лојалност, када нам је обећано да моремо ићи да радимо, наравно сав се народ вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сви се вратили кући, па зашто бих ја живео у Међеђи једној, у једној селендри када могу ићи у своју «Глиницу» да радим или у «Нови извор» или у «Алхос» и остало. Народ се вратио значи, сада да повежемо датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре предаје оружја или после то причате?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Када смо ми предали оружје и потписали лојалност и рекли грађанима да смо потписали лојалност да се могу вратити, они су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте потписали лојалност, како је то изгледало?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Овако, значи када је дошао заставник из другог корпуса, из Тузле, говорим о Југословенској народној армији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било пре него што је армија напустила Зворник, Југословенска народна армија?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па, армија никада није ни напустила Зворник, тек можда после, јер, хтео сам то, овај, да кажем, 23 тенка су била у Челопеку Југословенске народне армије, код цркве и они никада нису ни напустили Зворник, нити су, овај, били су резервисти по селима. Они су расподелили, наоружање су поделили и значи они су били увек спремни ту. Један тенк којег је возио, ја не знам да ли сада не могу се сетити, ја знам надимак, али да ли се могу сетити имена, момак је кроз Ђулиће са тенком стално ходао у виду, да ли је хтео застрашивати, да ли је, шта је имао на уму, значи они су њему дали у Челопеку доле тај тенк и он је возао кроз Ђулиће, малтретирао, чак је једном он и код џамије где се сада налази слетео у јарак, па смо ми, чак и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био неки војник или?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био неки војник, тај момак?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам, овај, он је био, да ли је био у резервном, резервиста, да ли је био војник, више то нико не може знати. Углавном, имао је маскирну војну униформу, имао је ону капуљачу тенковску на глави, то је изгледао као Рамбо и онда ту је он гасове по Ђулићима између, где су Муслимани, па слетео у јарак и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај момак био?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Из Петковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је локални?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Први комшија до нас. Наравно, није му смео нико ништа, јер имао је иза себе армију, имао је иза себе оиштину, имао је иза себе све. Ми смо толико били изложени провоцирању, да ја не знам и ово што је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сада долази, кажете, то сте први пут, после су се људи вратили. Е, како сада долази до тих договора да се иде ка Сапни?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја ћу Вам рећи, с обзиром да сам ја био у Кризном штабу Месне заједнице Ђулићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били члан?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Члан, тако је, председник Кризног штаба је био Ђулић Алија, звани Ђуро. Преговоре са српским делом становништва, односно са њиховим председником Кризног штаба или председником СДС странке, јер је тада била најјача, Винком Радовићем, је водио лично Алија Ђулић, с тим што је он имао дужност и обавезу да нама као Кризном штабу преноси шта су се договорили. Ја не улазим у

детаље да ли је он нама све пренео оно што су се они договарали или нису, али знам да је Алија рекао следеће и то је био разлог предаје оружја, да је договорено у Винка Радовића кући, то је Алијина прича, значи ја ту нисам био присутан, да је договорено, где је био присутан, како он набраја, значи говорим о Алији, где је био присутан сведок «Q»., где је био присутан, овде више не видим овде ових сведока, значи, сведок «Q» је између осталог био присутан, био је присутан овај Винко Радовић, била је присутна нека војска, он нам је рекао да је први пут тада видео резервисте који су око Винка Радовића куће, био је присутан господин овај Павловић, био је присутан још два човека, које је господин Ђулић Алија рекао да не зна. Касније се испоставило, овде његовог имена нема, али касније се испоставило да је то био господин Драгомир Васић и био је други човек из Кладња који је предводио избеглице из Кладња. Значи, касније се испоставило али то нам је Алија, тада нам је пренео да он не зна која су та два човека, није их познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Вам Алија прича да је био тај састанак, колико пре 01. јуна?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па, 31. навече, 31. навече, само немојте ме сада у време, у које време, овај, односно временски период, али ћу Вам ја рећи да је било можда око једно седам, шест, седам сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тада био тај састанак?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Отприлике ја говорим, значи, али он је дошао у Ђулиће негде око, хајде да кажем, можда седам, осам сати и рекао нам шта је договорио и шта је тражио. Тражио је значи следеће, да дође Међународни црвени криж, да грађани, односно ови избеглице које су скупљене у Клиси, иду у правцу Сапне са својим пољопривредним машинама и да нам дају наше, ове камионе, оне «тамиће», јер смо имали доста «тамића» у селу, то је изузетно био богат крај, да моремо изнемогло и старо становништво потрпати у «тамиће» и возити у правцу Сапне. Наравно, овај, то је становништво прихватило и из тог разлога је и донешена одлука о предаји оружја, да је се знало да неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Алија, јесу они то прихватили на том састанку?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Алија је рекао да су се тако договорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се иде ка Сапни?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, то је Алија нама пренео као Кризном штабу, јер је било убеђивања шта радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Зијо Терзић?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Зијо Терзић је чешће пута, овај, ишао са Алијом на преговоре, ја ћу рећи самоиницијативно или из разлога што је познавао суседне комшије, јер је био кондуктер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зијо је био кондуктер, а где је Зијо, да ли је имао он неку функцију?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је Зијо?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Пазите, он је био члан Месне заједнице, али није био у Кризном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, које Месне заједнице?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ђулићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђулићи?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Чак је Терзић Зијо, нажалост, ето, био је присутан када је Алија Ђулић 31. навече заробљен на Бијелом Потоку. Зијо Терзић је прескочио једну ограду и побегао. Зијо Терзић је и био на преговорима у Винка Радовића кући, значи, зашто је Зијо Терзић ишао? Ја Вам морам да образложим, значи ми смо водили више пута преговоре са српским суседним селима и рећи ћу Вам ја за једне Ристиће где је мој праћед у ономе рату некада од усташа одвезао једног старијег човека који је пре можда пар година умро, нема можда једно пет, шест година, Чеду, значи Јанковића, ослободио, одвезао га, довео га кући, нахранио и био код њега седам дана, провео док усташе нису прошле и Ристићи су дошли са нама да преговарају, да покушамо заштитити једни друге. Лазар Ристин и Лазар Јокин су дошли на преговоре под пуном ратном опремом. Наравно, ми смо били голоруки, нисмо имали ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па, то је било после предаје оружја, пре него што су преговори о заједничкој стражи. И они су пет, шест дана са нама заједно дежурали, заједно ходали, одређеним путем. Рецимо, рећи ћу Вам ја, један мост доле у Лупама, који иде за Ристиће, иде за Хамзиће, на том путу смо се састајали, група ова наших Бошњака и група Срба, да би након седми дан те заједничке страже, рекли да је њима из команде наређено да са Муслиманима више немају додира. То је рекао Лазар Ристић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Зијом Терзићем?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Зијо Терзић је заробљен и одведен и ја не знам да ли је пронађен, нисам имао ту прилику, али ето, отприлике, нема никог живог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оног 01. јуна?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: 01. јуна сви су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Зијо је био члан Месне заједнице у Ђулићима?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Само члан, али није био члан Извршног, овај Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Госпођо, опростите, молим Вас, овај, Зијо Терзић је био кондуктер у «Дринитранс», познавао је велики број српског становништва, јер је стално на тој релацији кружио и контао је да море тим својим утицајем нешто допринети, а уједно и Алија да не иде сам, и ето искористио је ту прилику, а иначе из Кризног штаба Ђулића није нико хтео да иде горе, сем Алије на преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем Алије?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи 31. маја кажете, Алија је увече заробљен?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Алија је увече заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то сазнајете?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Алија је увече заробљен, Будимир Спасојевић, са још два полицајца, Алија одлази наводно, опет са Зијом Терзићем, одлази наводно, треба да се нађе са сведоком «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви то сазнајете?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Алија нам говори, да треба да се нађе са сведоком «Q» на Бијелом Потоку и одлазе доле. Тада из «Голфа», «Кеца», јер смо ми били одмах, има један Бијели Поток, ми смо били у Потоку и чекали да видимо како ће тећи преговори. Из црвеног «Голфа», значи «Кеца», «Голф-Кец», она стар тип, излеће Будо Спасојевић, излећу два полицајца, значи професионална полицајца, овај, у полицијским униформама, хватају Алију, Зијо Терзић бежи преко ограда тамо у суседне њиве. Ми смо остали у Бијелом Потоку гледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви гледате то његово заробљавање?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам каже Алија пре тога, зашто иде да се састанке са «Q», јел каже?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Вероватно, ми смо контали да иде, јер су договарали око овог транспорта горе људи према Сапни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И Будо тада Спасојевић, испаљује три до пет или до десет метака увис из аутоматског оружја и виче, имамо га и трпај Алију у црвеног «Голфа» и вози ка Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте видели после Алију?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, то, јесам после у рату, али он је отишао и наше становништво је отишло, Алија је био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците нам, шта када сте први пут видели Алију после тога, шта Вам је све испричао?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја са Алијом нисам дуго причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па, нисам дуго причао, зато што је, ајде да кажем, наивно насео на њихову, овај причу. Рећи ћу Вам ја цирка, да нисам са Алијом причао једно можда годину и по, у току рата, значи нисмо уопште остваривали контакт, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у истој јединици?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у истој јединици?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, овај, ја сам имао посебну јединицу, он је имао посебну јединицу, овај. Био сам незадовољан што је Алија на тај начин преговарао, поготову сада када је становништво отишло, нисам хтео да причам о његовој способности, односно неспособности, али није смео да наследи на трик или овај, ко је то наредио, с обзиром да су њега 31. одвели, ко је наредио да људи иду према Зворнику, ако је договорено према Сапни, која нам је наомак руке, што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сазнали ко је то наредио?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте почели да причате са Алијом, да ли сте нешто сазнали?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја сам са Алијом имао прилику да разговарам, значи после годину и по дана. Наравно, наш први сусрет је био, хајде да кажем овако, мало у једном локалу, да ли је случајно или то су људи наоружали да се ми сретнемо, овај, он је рекао, Омере, да сам ишта могао, спасио бих свог брата и свог оца. Људи су ми обећали да идемо према Сапни, то је његова прича, значи говорим о његовој причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Обећали да идемо према Сапни, да возимо своје пољопривредне машине, да са «тамићима» старије пребацимо, шта се десило, знаш да су ме 31. одвели доле и да ја не знам више ништа шта се десило. Ја мислим, не знам да ли имате његову изјаву, али можете је прочитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово ме интересује, како је овај капетан Хајро имао дојаву да ће ови већ, када је то, дан раније, већ 31.?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, он је имао од пре два дана раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неће да их пусте према Сапни?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да их неће пустити према Сапни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкарце или све?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкарце или све?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Војноспособне, тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је имао дојаву?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е то није ми хтео рећи, јер он је био команџант тада, ја сам био обични грађанин, аутомеханичар, који сам имао ту јединицу која је, ето то су људи обични који су кренули са мном, ненаоружани, када говорим ненаоружани, ненаоружани у потпуности, али група људи која је прешла голорука одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте сазнали од њега како је он то већ имао дојаву?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не. Рекао је да има информације да неће ићи према Сапни и да се покуша извући што више војноспособног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте Ви успели да извучете?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Негде око 120 отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Је ли било 123, јел било 119, али отприлике ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овог исказа у истрази произилази да сте Ви прво увече прешли са групом од 112 момака?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали петнаест пушака?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте онда тамо нашли Хајру, па сте се вратили?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, каже, поново узео петнаест ових момака са пушкама и онда још.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Који су били са мном горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и онда испада да сте још 130, 140?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, два пута по сто и нешто?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро онда.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још сте извукли њих 130, 140?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са овим другима, јесу они веровали да ће да иду у Сапну или како?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Знате шта, да ја сада причам после битке, лако је бити херој, јел, ми смо имали доста богатог становништва, доста богатог становништва је имало и велики број комшија, Срба са којима су заједно живели, јер то су њиве до њива, граниче, који су нон-стоп једни

код других радили, како у пољопривреди, тако и у грађевинарству, једноставно живели домаћински. И они су отприлике били утицајни људи који су рекли, неће нама Срби ништа, хајмо ми доле са комшијама и тако, отприлике, знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Агана Лупића сте помињали?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Агана Лупића сте помињали?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, значи по причи, ја говорим, ја нисам био, јер Аган Лупић и његово дејство односно његова активност почиње на Бијелом Потоку. По причи људи, Аган је по наређењу, не знам кога, почео одвајати мушкиње од женскиња. То је народ причао који познаје Агана Лупића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде у истрази испада да сте Ви рекли да сте то гледали, али да га не чујете шта он прича?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, па не могу, пазите, Бијели Поток је поприлично удаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, успут да рашчистимо, да.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи, он је то радио на Бијелом Потоку, а шта се доле дешавало, ја нити сам могао да видим, нити сам имао прилику да, овај, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, ваздушном линијом двеста метара, стопедесет метара, отприлике?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да је доле та раскрсница, «ми то пратимо, легли смо доле у шуму».

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, у шљивик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Остало становништво смо послали иза брда да се не види и сада ми пратимо. На транспортеру је дошао човек и позивао Агана Лупића на мегафон. Он је био полицајац у Зворнику. Није прошло петнаест, двадесет минута, Аган се однекуда појавио, каже да је видео»?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Али није одвајао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте га видели?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, Аган Лупић је био у Клиси, на раскрсници, али није одвајао. То одвајање се десило на Бијелом Потоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели у Клиси, ја Вас питам за Клису? Из овога произилази да сте Ви њега видели?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, они су тражили Агана Лупића у Клиси, ја га нисам видео, али одвајање Агана Лупића почиње на Бијелом Потоку, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам читам, ово је транскрипт из истраге, каже, «није прошло петнаест, двадесет минута, Аган се однекуда појавио, каже да је био у неким доле кућа Ахметовића, да је отуд

дошао, значи петнаест до двадесет минута је трајало док је дошао. Наравно, шта су причали, нисам чуо, јер далеко је то, не могу ја то чути шта се прича. Знам да је потом позвано становништво да се окупи на раскршћу, међу којима је и моја супруга била».

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Аган је био у кући Исмета Ахметовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та кућа, у?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Она је испод те раскрснице, негде око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Клиси?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Хајде да кажем 150 до 200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели тог јутра?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Нисам тог јутра видео Агана, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Али је становништво које је изашло рекло да је Аган на Бијелом Потоку одвајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато Вас питам.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Али је био у кући Исмета Ахметовића, јер Исмах Ахметовић је био у Кризном штабу са Нуријом, овај, горе у Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што из овог произилази као да сте га Ви видели.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Могуће, можда нешто контрадикторно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда то Вама причао, шта знате о?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То је приачало становништво које је изашло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо те изјаве.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јер наравно када су они изашли према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви њега нисте ту видели?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са породицом Агана Лупића?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И то не знам, знам да је данас породица у, чини ми се у Тузли или у Сарајеву, али не знам шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са Вашом породицом?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ево овако, значи ово сада причам што је моја супруга мени пренела. С обзиром да је моја мати у Клиси, Делић Нура, значи моји су родитељи разведени, овај, моја супруга је са децом била, са троје малолетне деце у, односно двоје малолетне деце, пардон, била у кући моје матери. Ја сам, обзиром да сам ја радио у Швајцарској, значи имао сам аутомобил «Цитроен» који је био регистрован зворничке таблице, ја сам саобраћајну понео са собом, што имам и овде доказ, када је дошла на раскрсницу, то ми је значи супруга причала, да не би ме погрешно схватили, тада је неко од војника рекао, чији је овај «Цитроен», нека се јави. Наравно, у мене се очух јавио, значи, од мајке

човек и рекао, да је његов. Рекао је, где су кључеви, каже, у кући, а кућа је одатле негде око, ајде да кажем опет, седамдесет до осамдесет метара, али не морамо се држати. Мој очух је, значи, супруг од моје мајке пошао доле да иде кући. Њему је рекла војска, не можеш ти да идеш, него пошаљи неку од жена и онда је моја супруга отишла и била бацила кључеве за замрзивач, одмакла замрзивач, узела кључеве и предала им кључеве и они су, овај, одвезли мој ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти војници?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ти војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су све изгледали то у Клиси док Ви гледате, кажете, са тих осамдесет метара или двеста или колико већ?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па да Вам кажем, било је значи, говорим прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су све биле униформе?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Биле су значи маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарене?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Шарене униформе, било је полицијских униформи, значи оригинал полицијске униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о Клиси?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: О Клиси. Било је, овај, оних такође она сивомаслинста униформа са брадама, то су резервисти вероватно, овај, значи али све то што сам набројао, није било негде око тридесетак укупно на раскрсници, није било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Клиси?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да. Е шта је доле даље, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете да нам кажете нешто о томе, обзиром да сте и Ви били после војно или већ и тада, ангажовани, да ли Ви знате нешто о томе, како су били војно, овај, устројени ови припадници српске војске, коју већ тако називате, ко јој је био командант, какве су имали јединице, шта о томе знате?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, значи, рекао сам овај детаљ када је дошао из другог корпуса заставник да преузме оружје, дошло је једно шест, седам војника од којих су били једно можда два, три нормална војника, уредно обријана, јер сам служио војску Југословенске народне армије, знам како војник изгледа, а ресто су долазили некакви чупави, мрљави, да те Бог сачува, овај, на све лице, на војника не лице и некима је писало овде, «смрт усташама» а овде «смрт Муслиманима, значи у истог човека који је дошао у тој некој некаквој униформи и бајонет велики преко руку. То причам о детаљу када смо предавали оружје. И Ђулић Ђулага носио је четири пушке, јер има четири, пет синова у Аустрији, међу њима је била овај никлована боксерица и он је, овај, рекао њему, дај то овамо, то је моје. Он каже, па морам предати,

каже, предао си ти већ и узео онде и поче репетирати. Значи, ја не верујем да је оно била нормална војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други корпус, како знате да је други корпус?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Зато што има печат, овај, на када смо предали оружје, печат «други корпус».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А седиште, где?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седиште другог корпуса, да ли пише?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Оригиналан печат другог корпуса, Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тузла?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, тај документ требало би да имате. Ја сам мислио да Вам га доставим, али немам. Да ли сам га некеме предао од, да ли нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте, да, да можда има Алија оригинал јер је он био председник Месне заједнице?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја мислим да би Алија требао да има, али, има тај документ сигурно, јер сам ја, ја сам га неком предао, али не знам коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао Алија да је постојао неки списак, да је добио неки списак људи?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да. Сведок «Q», значи, ја сам спомињао у својој изјави, где ме сведок «Q» демантује, а волео бих тог сведока «Q» да се видимо, наравно, нешто је причао и о мени, била би ми част и задовољство да се погледамо у очи и да видимо ко лаже. Сведок «Q» је рекао Алији, то је Алијина прича, уствари дошао, дошао, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви нама причате оно што Вама прича Алија?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сведок «Q» је значи дошао у ТШЦ, тражио Ђулић Алију и Агана Лупића, узео их и одатле су отишли у територијалну одбрану, односно у полицијску управу. Ту му је сведок «Q» дао некакав списак о неким заробљеним Србима, наводно, тамо у Тушњу у Тузли и да тај Алија покуша извршити размену, односно договор за размену за ове људе. Значи, ја аргументовано тврдим да логор у Тушњу није био, ја аргументовано тврдим да је сведок «Q» знао да тамо нема заробљених Срба и мислим да, ја сам у својој изјави рекао и да су они прешли у Мали Зворник, да су били, па да је сведок «Q» одвезао господина Ђулић Алију и Лупић Агана преко Црног врха до линије разграничења између Армије Републике Босне и Херцеговине. Међутим, видео сам да је сведок «Q» то демантовао, а касније након можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није демантовао, није.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У првом маху је демантовао, а онда је рекао да не зна ко га је одвезао и којим аутом, а ја ћу му рећи да га је одвезао са «Југом» црвеним, општинским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ту још сведока, није то спорно да су они отишли у Тузлу.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Добро, сведок «Q» се не сећа неких ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али они кажу да никакав списак нису носили, а Вама Алија каже да су носили списак?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја причам шта је мени господин Алија рекао, да ли је он носио или није, али је рекао да има заробљених Срба на Тушњу и он је, наводно Алија је звао сведока «Q» и рекао да нема заробљених Срба. Е то, наравно требате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав списак је носио?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљених у Тушњу или ових заробљених у школи?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, заробљених у Тузли Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срба?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, наводно у логору Тушањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тамо код Тузле?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ма, да, тамо се игра фудбал, каки заробљени, стадион «Слободе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стадион, па шта Вам каже Алија, одакле сведоку «Q» информација да има заробљених?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е то не знам, то морате Алију да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви о списку знате да је то био списак заробљених Срба?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наводно заробљених Срба који су у логору у Тушњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вама прича Алија?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли Ви као члан Кризног штаба МЗ Ђулићи некада преговарали са оптуженима, било једним, било другим?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је неко од Ваших ту, Алија Ђулић или неко преговарао лично са њима двојицом?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Алија ми је рекао да је разговарао са Браном Грујићем и са Павловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја мислим да је 31. навече, после тога ће он бити заробљен, јер 31. навече се то дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, када је заробљен, одведен је тамо у град?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, али пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је пре тога разговарао или када је заробљен?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, пре тога да је разговарао и када су обавили разговоре горе, када је отишао доле на Бијели Поток, после тога ће он бити заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он то са њима разговарао пре него што је заробљен?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Винка Радовића кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Са значи рекао сам, са Винком Радовићем, са Павловићем, са овим господином Браном Грујићем, са два човека које он није познавао, али касније је сазнао да је то Драгомир Васић и господин из Кладња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, малопре нисте рекли да је Брано Грујић био у кући, колико сам ја чула, само Павловић?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Могуће да нисам рекао, али ја причам шта је Алија мени рекао, јер ја нисам ишао на те преговоре и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам, али малопре сте рекли да Вам је Алија рекао да је био Павловић, а то нико не тврди, Ви сте први који тврди то.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, то ја причам причу Алијину, значи ја не знам је ли то истина, јер ја нисам никада ишао на преговоре, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ни Алија то не тврди, добро.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И рекао ми је да је тада видео и групу војника који су били око Винка Радовића куће, Винка Радовића куће, наоружани, наравно у маскирним униформама. А наравно, најбоље би било да њега позовете о тим детаљима, јер он је директни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позивали смо га, али неће човек да дође.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Хоће, хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће, добро.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У име жртва које су се десиле, мора доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама ово причао да је сведок «Q» обукао полицајско одело, јел Вам то касније неко причао, да је возио ове до Мемића?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, после нашег контакта, значи, овај, мог и Алијиног након годину и по, овај, Алија је мени све у детаље почео причати шта се десило, значи отворио ми се до краја и рекао где је био, да је био у Србији, да су тамо преговарали, да су тамо причали, да је био тучен у територијалној одбрани у ходнику, овај, тамо у канцеларији када су га увели, да је са сведоком «Q» овај обављао те разговоре и да је сведок «Q» узео њега и Агана Лупића, значи други дан и одвезао га у правцу Црног Врха, односно до линије разграничења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли да је, само да нађем, «сутрадан», кажете, «сведок «Q» облачи полицијско одело»?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, јер морао је у полицијском оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Седа у ауто, вози Алију до Мемића, са списком свих људи који су заробљени».

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Срба, наводно на Тушњу, наводно на стадиону «Тушањ».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па кажете, «то ми је рекао најближи човек сведока «Q»», са списком свих људи, да Алија и Аган.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Најближи човек сведока «Q»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најближи човек сведока «Q». То мислите на Алију?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Можда сам мислио на преговарача са сведоком «Q», на Алију, првог, најближег човека сведока «Q» не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И не знам ко му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Алија и Аган оду у команду у Тузлу и наводно преговарају за замену српског цивилног становништва за те људе.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, односно заробљених људи, овај на «Тушњу», то ми је Алија рекао, заробљених људи наводно на «Тушњу»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово су све Алијине речи које Ви слушате?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Углавном ја знам шта је Алија мени причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада још нешто, има наставак, «јер им је рекао сведок «Q», ако не размените сутрадан нам је Бајрам био, ако не размените за пет дана, бићемо сви побијени».

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То је и мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алија?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је рекао ко?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сведок «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Q»?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће сви бити побијени?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће сви бити побијени, ако не размене?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Уколико не размене ове људе који не постоје. Ја сам живео у Тузли, овај и десет хиљада Срба је у Тузли живело заједно са мном за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви сазнајете први пут за судбину људи, значи Ви одозго више не гледате даље шта се дешава?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Када сазнајем први пут за судбину ових људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За жене, за децу, за те друге војноспособне, за раздвајање, за убијање?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: За раздвајање ми сазнајемо одмах, овај, други или трећи дан, јер сам ја послао овај пет момака да оду, обиђу своје фамилије и да провере где се налазе. Значи ми смо остали на слободној територији у Међеђи, а пет момака је отишло у правцу Калесије, односно Тузле да виде шта се десило, шта је било, где су људи, где су смештени и тако, наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на ове жене и децу?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали да су они прешли, а да су ови задржани, то Вас питам?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па, пазите, ових пет момака које сам ја послао, они су отишли овај одмах, други дан, значи само што смо ми дошли горе, мало се одморили, стабилизovali, одмах сам рекао, идите, видите шта је са ових наших људи, значи одмах други дан су они отишли и тамо су нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Калесију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Калесију?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да. Тамо су чули од полиције, од војске, у Калесији да је дошла група, да је једна група остављена у Мемићима у школи и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сазнајете?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сазнајемо да су значи одвојени мушкарци од жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо доле на Бијелом Потоку?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене и деца, шта сазнајете?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, жене и деца су, овај, значи одвојени и упућени у правцу Калесије. Један део младих жена је одвајан у школу у Мемиће, да би одмах другу вече и оне биле пуштене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава са мушкарцима?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Мушкарци, значи причам по информацијама жена, мушкарци се значи одвајају и товаре у камионе. Рекли су ми ту да је Емиз Селимовић на лицу места, овај, убијен. Рекли су ми да је Исмет Селимовић, који није имао ноге до више кука, ударан кундаком у слабину, у леђа и терали га да се сам вере и пење на камион. Рекли су му, хајде брже, да му јебу турску мајку, овако, онако. То је прича жена, значи ја нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули, да ли је још неко убијен у Бијелом Потоку?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, спомињали су још три, четири човека, ја не бих могао да Вам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде у оптужници има нека имена па ћу Вас ја питати.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Само реците, ја ћу се одмах сетити и рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, или одакле су. Овде пише прво да је неко убијен на раскрсници у, добро, овде је грешка, у Ђулићима, у Клиси?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Клиси, у Клиси горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тај човек је Парган, само не могу се сетити имена, знам да се, чини ми се презива Парган, старији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Клиси?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има Парган Хусеин, али то пише да је у Бијелом Потоку. Да ли сте видели Ви неко убиство у Клиси?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро, да ли сте чули?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У Клиси је само, значи прављена колона, рекли су направите колону и упућени према Дураковићима. Одмах ту постоје куће и није се могло видети ништа доле даље шта се дешавало, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су убијени на Бијелом Потоку Гребих Мустафа, Џинић?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, то је народ причао, али ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте чули?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, то је народ причао, значи те жене, причали су да је убијено пет, шест људи у Џемаиловој гаражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет, шест?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Неки у Џемаиловој гаражи, а неки онде крај асфалта. Одведу, нису рекли ни да је убијен, него су рекли ми овако,

одведу Џемаила у гаражу, чује се рафал и тај се више не враћа, дођу по другог. То је прича жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу, ко су ти војници, како изгледају ти војници?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Жене су рекле да су ти војници имали некакве капуљаче на глави и да нису могли познати никога. Можда има појединаца који су могли познати, али то би било најбоље са њима обавити разговор, јер сувишно је ово што ја причам, чула-казала. Наравно, волео бих само директно што ја знам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесге чули нешто за Јову Мијатовића?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јово Мијатовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, председника општине тада? Јел био он код Винка Радовића можда, ако сте чули?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја, верујте ми, замолио бих Вас, што се тиче тог дела разговора, да не би сада можда пореметили, најбоље би било да то обавите са човеком који је директно преговарао, то је Алија Ђулић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро,

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И мислим да ће Вам он бити један од потенцијалних сведока и он ће пристати сигурно да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте помињали нешто да Ви мислите да су кључну улогу у свему томе имали тадашњи командант ТО Марко Павловић, сведок «Q», Брано Грујић и Стево Радић?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега Ви имате та сазнања?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па, то су били кључни људи у Зворнику, то су били кључни људи у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Брану Грујића сте знали од раније као пекара.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, то је изузетно била вредна и домаћинска породица у Баљковици, али ето нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју је он имао функцију у мају и јуну?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: С обзиром да је почела ситуација у општини Зворник, односно у читавој Босни и Херцеговини да се, овај, комеша, говорим само на територији општине Зворника, дошло је до формирања разних политичких партија. Брано Грујић је био у политичкој партији СДС и по тој функцији, обзиром да је била најмногобројнија, он је био и председник те политичке партије, а касније ће бити именован за, сада могу ли погледати докуменат, имам код себе значи тај документ. Значи, он је именован испред те политичке партије. Био је значи председник прелазне владе Српске општине Зворник, тако се звала, е сада немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а овај Марко Павловић?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Марко Павловић је био командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У том периоду када је оформљено, сада немојте ме датуме, нисам био у Зворнику да бих знао сто-посто, али значи у формирању, то је територијална, те Српске општине Зворник, односно Ратног председништва, како се звало већ, не знам ни ја, тада је и он био, овај, командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате, тих дана, 31. мај, 01. јуни, ко је био командант целе те војске која је била ту?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Како ћу знати, ја био на супротној страни, односно у Сапни горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Помињали сте Сакиба Халиловића. Ко је тај човек?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Командант «Патриотске лиге» општине Зворник. Говорим о бошњачкој страни, да знате, немојте да ме после опет теретите и за српску страну. Значи он је испред Бошњака био командант «Патриотске лиге».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то била нека војна формација?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То је наводно била некаква овај војна формација која није имала ништа, жали боже што се формирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је био председник испред СДА странке у Кризном штабу Зворника. Када је то било?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ко је био председник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Сакиб Халиловић.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, он је био председник, он је био командант «Патриотске лиге», а председник странке је био, тада су се они мало и разишли, овај, Асим Јусуфбашић и онај Асим Хацић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, помињали сте нешто о овом Сакибу Халиловићу да је он врло важан.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, он је само био командант «Патриотске лиге» општине Зворник и био је, наравно, доле када је подељена општина Зворник на некакву српску и муслиманску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте говорили о њему да је он важан у смислу да је он преговарао.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, ја сам одлазио код њега док се још могло ходати, значи док није било барикада, одлазио сам код њега и рекао му, Сакибе, Срби пуцају преко наших кућа, стално провоцирају.

Он је седео, значи, сада ја мислим да је то бб соба, немојте ми веровати, в на другом спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то пре 08. априла?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је почело?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, али значи тада је већ, када је подељен на српску и упозоравао га на ово што се дешава, а он је мени тада рекао, ми имамо изузетно добре односе са Србима и ми смо њима дали две тоне нафте и не знам колико су дали бензина, овај, у знак добре сарадње, а ја сам му овако рекао, наравно да ћете дати, јер ви не ходате никуда по селима да видите овај у каквим је мукама Муслимане, а Срби су обишли сваку српску кућу и наравно, од тада смо имали мало тешње односе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас је уверавао да нико неће дирати?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Рекао је да нико неће дирати, ако не дај боже до нечега дође, да ће, овај, ако треба на магарцима донети оружје Бошњацима којег никада нису ни имали. Стално је било негде у Славоснком Броду, нису могли, изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да Вам је он причао да сваки дан преговарају са Браном Грујићем, са Стевом Радићем и тако даље.

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, значи сваки дан су били некакви контакти, али сада, ко је са ким обављао и које су политичке партије са ким обављале, то би најбоље било да зовнете значи, односно позовете, овај, господина Асима Јусбашића који је био кључни доле човек за преговоре са господином Грујићем или са неким људима у Зворнику, он ће рећи којима. Умро у Мађарској, ето значи нема ни њега, Асим Хацић и он умро. Ја сам мислио да кажем Асим Хацић, али умро, значи не може ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте тог Марка Павловића, рекли сте да Брано Грујић није долазио у Ђулиће док сте Ви били?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, ја га нисам, пазите, ја говорим шта ја нисам видео, али да ли је он долазио и причао са неким другим, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је Марко Павловић долазио око предаје наоружања?

Сведок ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, он је, морам Вам споменути један датум, само да не помешам, овај, девет тенкова је дошло у Ђулиће, значи после предаје оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пре овог 01. јуна?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Немојте ме држат за реч али нека буде прије 15 – 20 дана, значи девет тенкова је дошло тачно до куће Суље Бећића која се налази на правцу Бијели Поток – Лупе, поредали се један

за другим. Дошли су, ја сам имао прилику ту да будем лично, дошли су, овај, и тражили Алију Ђулића јер нису хтјели даље да иду, тражили су Алију Ђулића да оде са групом војника, овај, горе на брану да виде је ли брана минирана. Отишли су на брану, након цирка можда једно 30 минута, овај, вратили се одозго и онда су тенкови кренули даље и онда су ударили горе по Засеоку, овај, и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је предају наоружања, око предаје наоружања преговарао Ђулић Алија.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели тог Марка Павловића или сте чули од неког да је он долазио везано за преговоре?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја сам чуо од Алије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте од Алије?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јер Алија је био тај главни за преговоре нико се други није хтио мјешати такав смо имали договор да само Алија преговара са људима јер је он био председник кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта је Вама Алија испричао, шта се то дешава 31. увече кад је ухапшен и воде га тамо у територијалну одбрану кажете и у град.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У град значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И туку га, ко га туче?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тукли га неки који су га испитивали, овај, горе, де пише изјаву, како је, каже ја почнем латиницом он ме удари шамаром, пишеш овде ће српска војска латиницом, ја узмем други папир, овај, почнем ћирилицом каже, овај, шта пишеш ћирилицом ти си Муслиман па поново шамаром и тако, значи то ће Вам и он посвједочити. Тако да једино да је знао арапски можда, овај, не би га ударили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам рекао ко је тамо био, јесу били тамо неки главни људи, је ли Вам причао?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Спомињао је неке људе али најбоље би било да с њим разговарате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде на списку има доста Селимовића који су ексхумирани.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Све је то моја ближа фамилија, негде око 170 људи уже и ближе фамилије моје је побијено. Од тога смо можда пронашли једно 100.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом догађају или?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У том догађају, у том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим презименом?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Са Селимовић, са Делић јер то је, говорим Вам да је моја мати горе и да је моја фамилија у Клиси и у Ђулићима и у овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по мајчиној линији. Да ли је био Селимовић Смајо у тој групи која је одведена?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да. То је син Мехмеда из Радаве, а живео у Ђулићима, он је како су ми рекли у школи црко јер су доле укључивали онај топлину и оно па се угушио ваљда шта ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угушио се?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то причао?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То су ми пренјели, наравно то ми је пренио доле, овај, Хамзић Весил који је такође убијен, а има његова изјава, овај, тако да ћу ја вјероватно до ње доћи, овај, покушо сам да дођем и то је та изјава што сам ја обећо Вама донјети, међутим скоро сам сазно за човјека који има ту изјаву, а то је један човјек који се зове Бурек, надимак му Бурек, а име ћу видјет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Селимовић Емин?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај што сте рекли?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То ми је амићић рођени, моја кућа и његова су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Авдија?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да. Авдија Селимовић такође то ми је најближи род, а Авдија, Хасан, Хусеин, Алија, Амир, Емир, чак Емир је малољетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Селимовић Аган који је ексхумиран, да ли Вам је и он?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, наравно он и два сина су одведена, овај, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се звали?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Селимовић Амир и Селимовић Емир. Амир је старији и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу и они ексхумирани?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ексхумирани и његови синови?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да Вам право кажем неки су ексхумирани, ко је све ја не знам, имају још неки који су, овај, идентификовани, али у нас је 01.06., овај, та колективна ђеназа и не знам сви који су идентификовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ће тек сад да се сахрањују?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, 01.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јер то је наш датум када ми, овај, обиљежавамо традиционално и мислим да се никад неће заборавити, то је једна дубока рана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Селимовић Џевад, Мевлудин?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Џевад такође мој амиџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли исто отишао у школски центар?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мевлудин?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Селимовић Мевлудин да, Махмутов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зенун?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, Махмутов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Махмутовића?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, Махмутов Зенун и он је син Махмута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од оца Махмута?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја, ја, то су браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Хусеин?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Хусеин то је син Сафета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Рифет и Сафет?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рифет?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Рифет Хрустанов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Селимовић Рифет је ли био?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Хрустанов, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Селимовић Сафет?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Селимовић Сафет је мој амиџа такође, брат од мог ђеде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он тог дана отишао на Бијели Поток?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да и то је још већа трагедија што је он отишо са човјеком код којег је преноћио, више спава ајде да претјерам више спава него у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Славе, заједно славили бајраме, заједно славили, куће му изградио и њему и синовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то човек?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То су људи са Снагова, ја могу Вам сазнати име али ево можда после ових Ваших прича о тим именима мало сам се пореметио и знао сам име тог човјека али не могу се сјетити, а ево дугујем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био неки војник ту или?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Он је био возач у «Аутотранспорту» и он је њих потрпо у камион и ја сам био убјеђен милион посто да ће они њих спасити, међутим кад смо ми, кад је Фата Селимовић супруга Драгана Селимовића, то ми је она причала, звала из Дубрава јер су везе још радиле, овај, јавила се његова жена и рекла да су они превезени за Мађарску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Делићи су исто по мајци Ваши?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Делић Осман?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да. То је мајкин ђевер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нихад?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Делић, такође од оца Османа је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја овде немам име оца за сваког.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја, ја, знате Делићи су фактички једна фамилија гдје их има можда по мојој процени, сада да не претерујем, негде око 75, отприлике, дјеце и њихових родитеља, знаш отац и двоје дјеце, отац и четворо дјеце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вам прочитати имена ових Делића, а Ви ми реците ако за неког знате да није, значи ако знате да није тога дана отишао доле у Бијели Поток па након тога раздвојен. Значи имамо Осман, Нихад, Менсур, Фехрудин, Мирсад.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Фехрудин је одведен и није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Фехрудин?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Делић Фехрудин од оца, али немате име оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам име оца.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Знате има доста имена истије, али разлика у оцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам, раличити очеви.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако, немојте ме онда тога држати да не би погрешно, ја Вас молим да нађете Делић Адмира то ми је брат, значи он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Амир, овде пише Амир.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јесте, он није био ни пунољетан, он ми је брат рођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Амир?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Амир?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, Делић Нурдин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нурдин?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има Нурија, има Нусрет.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То му је отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Нихад.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Има, има и Нурдин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овом списку.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Има, има. Има нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Делић Мејра каже да нису пронађени трећи девер Нуриф, Нурдин, син Нурије који је био малолетан.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њен брат Окановић Рамиз који је био малолетан.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њен брат Окановић Рамиз?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекла је да је укупно од фамилије Делића одведено и убијено 19 мушкараца.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ето видите, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису сви пронађени.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Они су у Клиси горе, ја, овај, значи знам колка је фамилија, шта је рекла да је убијено или да је одведено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одведено и убијено али да нису сви пронађени.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е, не знам, вјерујте ми да не знам. Знам само да је Делић Нурија пронађен, Делић Нурија је пронађен, то ми је значи очух и из тог разлога говорим, а ово сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, има.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су ти људи ексхумирани из каквих гробница?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Прво, значи ако могу да кажем ситуацију што ми је пренио информацију Хамзић Весил, значи опет говорим информацију, који је био заробљен у ТШЦ-у доле, који је отишо са овим становништвом са Бијелог Потока, они су каже дошли, говорим о овом детаљу, е сад они су нешто преношени, нешта ово, нешта оно, тако да Вам ја о тим стварима не могу детаљно причати, али ти могу рећи гдје ова група људи побијена по његовој причи има та изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У полицији у Калесији. Значи они су дошли у ТШЦ у школу доле то је једна радионица, ја сам ту школу завршио, значи за аутомеханичара ту и ту смо имали праксу, они су ту радионицу затворили комплетно те људе, пуштали су оне гријање, ту је се гушило људи, неки су ту и наравно који су угушили се изнети, кад су ту улазили била је полиција која, низа неке степенице силазили, ја значи

не знам, касније сам отишо и гледо како то изгледа, овај, и ту су ударали их дрвеним палијама. Дошли су каже једно јутро и рекли да им треба 20 добрих способних момака за размену за људе у Сарајево. Наравно сви су се отимали да буду размјењени. Наравно било их је 30, они су рекли нема везе, море и 30. Потрпали их у «Тамић», значи моторно возило «Тамић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То из школе.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту из школе из радионице?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, из оте хале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Потрпали су их у тај «Тамић» са церадом, значи била је на њему церада, завезали цераду и кренули су путем. Кад су дошли на мјесто где је стао «Тамић» откинули су цераду позади, они су каже видели на пољани мртви људи. То се десило на жељезничкој станици у Каракају, мртви људи на пољани. У мене амица Сафет, то ми прича тај господин Хамзић Весил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, у мене амица Сафет кад је видио реко неће излазити и ухвате се рукама за оно, знаш један за другог и да не излазе, они су аутоматом посули по тим људима и крв је по Весилу пала, значи имаћете Ви прилику ту да прочитате изјаву и како је пала вјероватно он се и онесвјестио. Кад су они извалачили те људе које су побили, за ноге оно па бацали ко вреће, овај, он је ударио главом, Весил, од задњу, оно како га повуко од ону ивицу од «Тамића», овај, и он је онесвестио се. Када је дошао себи каже почела је кишица да пада, покушао сам да се помјерим, на мени је био мој бабо, тј. његов отац Хамзић Ибрахим, окренуо сам се каже мало лијево видео сам Селимовић Амира тог мог рођака од Агана Селимовића, видио сам на њему јакну, а њега је уфатила зима и он је његову јакну узео обуко, овај, у ствари прво је кад сам се окренуо каже стојала су четири горе војника, викали су да поспу бензином да запале, овај је реко да му псује тамо њему мајку, овај, јеси ли ти нормалан видиш да киша пада, овај, сутра ћемо. Они су отишли киша је значи и даље почела падати, он се извуко испод тих мртвих, узео од Амира јакну и кренуо у правцу, овај, Сапне, с обзиром да је он ту из Амзића значи, и кренуо је све Сапном и дошо до своје куће. У својој кући видио је да је испревртан намештај, побацане ствари, у фрижидеру је нашо некаке мармеладе. Ту је узео мало да једе, одатле је кренуо пут горе Ђулића све речним коритом, значи реком Сапном. Дошо је до, овај, горе Клисе, односно до оног раскршћа где иде Клиса засеок, с обзиром да је био вјероватно стурен, шта је било, отишо је према Клиси, каже кад сам дошо у Клису и видио да нема никога, а

видио сам ће се налазим, враћам се поново доле и прелази у Засеок и чим је прешао у Засеок он је дошо код мене јавио се и он ми је то лично испричао. Ја сам рекао ајде ти да даш изјаву, у оном ратном периоду и наравно он је дао изјаву, та изјава постоји и та изјава се налази код тог човјека који се зове Бурек, обећо ми је да имам колико хоћете изјава разних изјава па мора преровити да нађе. Из тог разлога ја Вам нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Хамзић колико је он провео у школи пре него што су га одвели на ту железничку станицу?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да ли, овај, три до пет дана, немојте ми вјеровати, овај, прво кад је он ту изјаву даво сви смо га сматрали ненормалним, овај, побити толике људе да се ради тако рекли смо тај човек вјероватно, међутим нажалост касније се све обистинило да је он причо истину, јер нико није мого вјеровати да се тако нешто могло десити, ја мислим да данас нормалан човјек то не може да замисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Вам он причао ко су ти људи који су њих одвели ту да их, наводно у размену па су их убили?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не зна он никога јер он је био, не знам које годиште, али мислим да је 1974. и тако да је вјероватно слабо познавао, није реко никог да је позно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била нека војска или цивили или ко? Полиција, ко?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То су били каже, овај, униформисани људи по његовој причи отприлике су били да ли територијална одбрана, да ли резервисти, ја не знам, али нису били значи његова генерација да је редовна војска, него је била отприлике територијална одбрана или резервисти, али није никога познао, у ствари никога није ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је причао Гојкић Мехмедалија?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па Гојкић Мехмедалија ја мислим да је присто Вама да свједочи и препричавати нешто што је он мени причо па мислим да би то било сувишно и за Вас и за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево и он је одбио да сведочи.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не вјерујем, ја мислим ако је одбио сведочи видео-линком, прво његов је бабо одведен не смије он дозволити то да не свједочи, ако је мого, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли Ви знате Ђулић Неџада који је исто преживео?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, како нећу знати па комшија ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у контакту са њим?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Нисам, ја не верујем да сам с њим и сјео да попијем кафу, његов систем изласка, његов систем, овај, значи из

ТШЦ-а вјерујте да немам појма, како је изашо, које га извео, вјерујте да не знам, али њега лично знам, то ми је комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се спасао. Да, да. Да ли имате нешто још чега се сећате? Обзиром да су ова два човека оптужена имате ли Ви неко непосредно или посредно сазнање да они имају везе ту са тим?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја говорим о положају, о функцијама у то вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И даље Вам тврдим да свједок «Q», господин Брано Грујић, господин Павловић су кључни људи за ове људе. Ко је наредио они морају знати да људи умјесто Сапне иду према Зворнику они то морају да открију и једни и други. Не смије се бацати љага на српски часни и поштени народ због неких криминалаца, лопова, оштаплера, пљачкароша и осталих људи, ако су они заслужни да кваре образ Србима на душу им било ни вјерски ни било како не би смјели то, а кључни човјек који је рекао да се иде према Зворнику је спремио комплетно ово што се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је спремио?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Знао да ће се ово десити што је се десило. Што ће према Зворнику, пет километра, односно три километра ти је то Ханђелића бошњачког села, преко Бошковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Што ће према Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да ми нацртате сад Ви својом руком те две раскрснице?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па ја би најволио на обичан папир да Вам ја нацртам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ево имамо обичан папир, значи само те две раскрснице, рекли сте била су по два оклопна возила.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где иду? Где су Петковци, где је тај асфалтни пут?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сад ћу Вам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само напишите.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сад ћемо све, нисам добар у сликању, нећете ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боље ће тако бити него да.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ево овако ћемо насликати, значи написаћу ја где је Каракај, имам оловку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи асфалтни пут ми нацртајте према Сапни и нацртајте ми те две раскрснице и где се иде тај макадам доле за Бијели Поток и Ђулиће.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја ћу Сапна – Каракај да не пишем Зворник, а знате да је то у правцу Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо, знамо шта је, да.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ево покушо сам, овај, нећете ми хаторити на овим, ја волим мало карикатуре, овај, али ово, ако буде требало објашњење може, ако Вам буде шта нејасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово Сапна – Каракај то је тај асфалтни пут?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То је пут који је, значи иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове две раскрснице то је горе Клиса, је ли тако?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Имате ту пише, овај, Петковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна је за Малешин, једна за Дураковић?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јесте ли могли прочитати Петковци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то је доле.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Више самих, значи Петковаца, иде према Клиси узбрдо и прва раскрсница је та раскрсница гдје су људи одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они су требало да се спусте на Петковце па десно на Сапну?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Једна варијанта и друга варијанта да иду према Ханцелићима горе том другом раскрсницом то је три километра где су Ханцелићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малешини?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Где су, Малешин па Ханцелићи, значи ваздушном линијом до три километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су отишли на ову раскрсницу Дураковићи?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Они су отишли горе где сам ја написао Дураковић па сишли на Бијели Поток пјешке макадамом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи требало је право доле да сиђу?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Пет километара ти је можда и мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда десно да скрену за Сапну?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сиђу доле до Петковаца?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: И да иду горе према Сапни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли овај асфалтни пут од ове раскрснице са Дураковићима до Петковаца?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Од, од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај пут овде, је ли и то асфалтни?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То је асфалт, али према Дураковићима није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Доле је макадам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само још једном нешто, овај, што сте рекли ово у истрази за Павловић Марка да је долазио при предаји, јесте за то рекли да Вам је Алија причао?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто све од Алије сазнања посредно?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекли сте да Вам је познато да је Марко Павловић био командант ТО.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли тог 31. маја, 01. јуна па надаље исто био командант ТО?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е то не знам, знам само да је једно вријеме био, знате вјероватно ће Вам он то образложити, с обзиром да је било то опште хаос стање на територији читаве Босне и Херцеговине и тако и код нас, овај, било је разних смјена, разних претурања, кад је ко био, с обзиром да се он налазио у Зворнику не би Вам ја о томе, овај, могао рећи, али знам да је био једно вријеме командант територијалне одбране, ТО командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, а ово што кажете тврдите да је првооптужени и другооптужени, значи Грујић и Поповић односно Марко Павловић да су били кључни и сведок «Q» на основу чега Ви то закључујете, да ли је то само оно што Вам је причао Алија или имате још неких сазнања која говоре да су они били кључни људи у овим дешавањима?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, ево зашто сам то рекао, овај, значи ја сам био један од командира једне од елитних јединица, све што је моја јединица урадила то сам ја урадио, не може мој војник нешто да уради а да ја не знам нити се смјело десити. Из тог разлога, ако је господин Бранко Грујић био спреман да прихвати тако један огроман посао па није, овај, мора је да одговара за свој посао или командант територијалне одбране, они су кључни људи били општине Зворник, наравно ту ја сам споменуо у једној изјави где га нигде нема то је изузетно способан и свака му част, господин Хаџи Јован Митровић, то је експерт човек. Ја сам то њему реко у очи и данас дан сам добар са њим, а нигде се не спомиње.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли према Вашим сазнањима тад, пошто сте били ту у близини кажете и са 80 метара, постојао неко важнији у Зворнику од њих у том периоду, од Бране Грујића?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Кад сам ја командант у мојој јединици нема важнијих, ја сам најважнији, тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, ја Вас питам за?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не може да буде ни од Бране Грујића било ко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ма ја Вас питам за Ваша нека било непосредна или посредна сазнања?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја немам никаквих других сазнања, овај, наравно ја сам покушао да кажем неке ствари, не могу да се присјетим тачно датума али мислим да је било око 08. априла, било је ту Пусула, чули сте за њега, ја сам пошао значи 08. априла кад ће, 08. сачекајте само, значи идемо, око 06. априла, значи дијете новорођенче Селимовић Махе и његова мајка Селимовић, Селимовић Фадила, удато Фадила, значи Селимовић презиме је удато, дијете је било новорођенче имало је три мјесеца, имао је једну велику рану на стомаку коју нису хтјели да оно, у ствари ваљда по медицинским налазима се дијетету малом не могу ти конци везати или шта је било не знам, ја сам одвезо дијете у Зворник јер се почела рана да црва, овај, Пусула је био на барикади на самом улазу у Зворник, значи звани Метеризе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, да се оријентишемо на.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Брано Грујић је мора да зна за ту барикаду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да се оријентишемо на ове догађаје значи 31., 01. јуни и тако даље. Реците ми, помињали сте да Вам је Алија причао да је ишао, значи у зграду територијалне одбране и у полицију.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не да је ишао, него да је заробљен и одведен доле у град.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, да је отишао тамо.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Друго је отишо, друго је одведен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је тада био тамо командант територијалне одбране?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам, то Алију морате питати госпођо, овај, он је мени наспоменуо нека имена али бојим се сада да нећу помјешати и испашће нетачна информација, али најбоље је са Алијом то обавити разговор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А у вези, председник већа Вас је више питао које су то формације, који су то војници који одводе ове људе, који учествују 01. јуна у томе?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Знате како госпођо, ја Вам морам нешто рећи, наравно ту је господин Брано Грујић, ако буде човјек он ће то посведочити, ту је и Павловић, они су давали и хали и врани оружје, тако да и они нису знали ко су им војници и шта су. Они су давали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Оптужени Брано Грујић се брани у својој одбрани, само сачекајте.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Они су толико имали оружја да су давали и женама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Саслушајте ме, оптужени Брано Грујић се брани да он уопште нема сазнања о томе што се, да су људи заробљени и тамо да су.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија извините молим Вас, ја имам примедбу врло озбиљну, то није тачно. Он је сасвим другачију одбрану дао. Он је рекао ко је организовао све ово и како су одступили од договора да Муслимане пусте мирно да излазе према Мемићима и одвели су људе и после их побили, он је тако рекао, а не овако као што Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна уопште ко је то одлучио.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта је рекао да не зна. Па није тачно, он је рекао ко је ишао на разговоре са њима и ко је договорио миран излазак и да су људи нису испоштовали са српске стране тај договор и после су људи страдали, тако је рекао и немојте да то и председник већа је и јуче исто тако погрешно презентирала његову изјаву, то није напосто тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта? Да не зна ко је одлучио о овоме.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па Ви сте сада рекли да Брано Грујић не зна ништа о овоме, он није тако рекао. Он је рекао ко је био задужен за разговоре са Муслиманима, ко је отишао тамо у село, ко је преварио Муслимане који су требали мирно да изађу пет километара од линије фронта да иду на муслиманску територију и да он није у томе учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма говоримо о Техничко-школском центру.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па управо о томе, он је то рекао за Техничко-школски центар за сакупљање људи, а не Ви сад кажете Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да зна да су били људи и да после шта?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А Брано Грујић, Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта даље?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Рекао да не зна ништа, па то није тачно да је рекао. Он је рекао да зна о томе све што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ево нека изађе оптужени Брано Грујић и нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда нешто још има да каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нека каже ако је рекао да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ће после, ево господин Грујић ће рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ево чућемо после па нека оптужени каже.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Погледајте транскрипт изјаву Бране Грујића па ћете видети шта је рекао, па ви заборављате да је Брано Грујић рекао да су ови ишли на разговоре и да су договорили са муслиманском страном да пређу људи мирно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Који ови? Који ови, не знамо то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна ко је променио.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Рекао је да је сведок «Q» разговарао, рекао је да разговарао Митровић да је ишао тамо са њима, Мијатовић Јово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да зна ко је наредио да се раздвајају људи, то није рекао.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Али рекао је да су изиграли Муслимане ти управо Срби што су учествовали у тим разговорима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја кад сам га питала пред сведоком «Q» он је рекао «Недај боже да он њега терети» није он тај, још се љутио што сам ја рекла, па немојте сад. Кад је био ту сведок «Q» и кад сам ја предочила шта је рекао господин Грујић, што сам му јуче и нашла на којој страни, он каже «Не, не, нисам, не знам ја да ли је он», значи Брано Грујић каже не зна ко је наредио да се издвајају.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, извините, Ви сте исто јуче сведоку рекли и судија, представљате као да Брано Грујић, хоћете сведоку да презентирате да је Брано Грујић рекао да не зна ништа у вези овога што апсолутно није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад ћемо да чујемо, ту је сведок па ћемо да видимо шта зна Брано Грујић, а шта сведок, ето сад ћемо да видимо. Добро. Питања је ли има? Сад ћемо на крају да чујемо господина Грујића можда ће имати и питања. Изволите. Тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само два питања. Помињали сте, овај, да сте од, овај, да је од Исмета Ахметовића да је он чуо од неког Србина из Малешиха да се иде према Каракају, је ли знате ко је тај?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Знате како, овај, кризни штаб у Клиси је био одвојен од нас, од кризног штаба Ђулића то је засебна мјесна заједница и ја мислим да би то претходни свједок требао знати јер је са

тог подручја, не бих желио, овај, да спомињем име можда ћу погријешити, јер ова само сам чуо нека имена која могу бити тачна или нетачна. Значи ја бих желио да говорим о ономе што сигурно знам.

НАТАША КАНДИЋ: А како можемо доћи до тога, па није, није знао претходни сведок да је неко, значи од Срба знао да је план да се иде према Каракају, а никако према Сапни?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Претходни свједок, претходни свједок је значи са подручја Клисе и он подлеже том кризном штабу и вјероватно он зна, овај, с ким су преговарали иако је он, знам и ја лично да је био искључен из кризног штаба због своје, овај, ајде да кажем арогантности али моро би знати с ким су преговарали и ко је то рекао.

НАТАША КАНДИЋ: И с обзиром да сте Ви завршили, овај, школу у том Школско техничком центру, помињали сте да је пуштено, укључивано неко грејање.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, топла пара.

НАТАША КАНДИЋ: Јуче је један сведок овде говорио да тамо није улазио када су заробљеници одведени није улазио унутра зато што је било јако загушљиво, па ми реците је ли знате који је то систем грејања?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја ћу покушати на свој начин како ја знам да се то зове, не знам да ли се тако и ви зовете, то су тзв. калорифери који се налазе у радиони за гријање већих просторија и значи они су се укључили, а затворили су све, овај, врата, устину врата су дјелом једна метална како могу ући возила, овај, унутра али су била затворена, овај, све било је фактички изолирано и пуштана је та топла пара, то сам чуо да су ми причали људи који су се налазили у том.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Ви знате где се укључују ти калорифери?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја не бих сада, овај, знао рећи, углавном ја сам завршио ту школу и знам да се налази на зидовима, овај, као ево ово сад што је овде, овај, за свјетло али кад би видео просторију знао би Вам описати.

НАТАША КАНДИЋ: Шта мене занима, да ли то укључују стражари?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно да стражари, па наравно да стражари ко ће други укључивати.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине Селимовићу, жао ми је заиста што је оволико ових Ваших чланова породице страдало али свако од нас овде ради неки посао, па ћу напросто као бранилац морати да Вам поставим неких пар питања претпостављам да се нећете љутити на то. У већем делу ове Ваше изјаве мислим да сте Ви коректно приказали неке ствари ту и изнели за разлику од претходног овог сведока, Ви сте кад сте објашњавали тамо ту ситуацију непосредно пре овог првог догађаја од овог 01. јуна, поменули сте да сте прелазили тамо на страну ову

муслиманску са том групом ваших људи и враћали се и тако, мене интересује да Ви нама овде објасните да ли је тад постојала нека у близини тих ваших села линија ратна, борбена и да нам у две реченице објасните ко је био с једне стране, ко је био с друге стране и колико је то било удаљено од тих ваших села?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, овај, значи линија или барикада како је тада популарни назив било у том периоду је био одмах у Петковцима, значи то је на самом путу гдје иде за Клису.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Са српске стране је ли?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Са српске стране?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Са српске стране. Друга барикада са муслиманске стране била је доле на Бијелом Потоку, трећа барикада са српске стране је била доле у Церу, значи барикаде су се с времена на време помјерале зависи како је се становништво евакуисало.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Извините, нисам мислио на то, мислио сам на линију тамо према Мечићима ту линију неку борбену, тамо где сте Ви кажете прешли па сте тамо.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Нисмо ми прешли, овај, у Мечиће.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не у Мечиће, тамо према, код капетана Хајра, тако сте поменули, е ту Засеок тај, е ту ме интересује, шта је ту?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја, ја, то је та некака линија била.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Замишљена нека линија или је била поседнута борбено, мислим то ме интересује?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: С обзиром да је у то вријеме, значи 01.06. није било, овај, још ајд да кажемо комплетирано у потпуности територијална одбрана Армије Републике Босне и Херцеговине, значи становништво се организовало и ставило те некакве страже сеоске, ја ћу назвати сеоске страже, тако да је значи на сами долаз у улаз у село Засеок била муслиманска нека та сеоска стража.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е добро, значи то.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако да смо и ми имали огромних проблема, хај ти знај хоће ли сељак опалити или неће.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да се организујете?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, е сад Ви сте рекли нама, овај, да сте после сте били у тој некој војној формацији командир неке јединице.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Која је то јединица, је ли можете да нам кажете?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јединица «Џамијски голубови», далеко чувена елитна јединица.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли то командир био овај капетан Хајро?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, какви, то је била извиђачко диверзантска чета коју сам ја оформио и ја водио, иза ње стојим, овај, за свако њено дијело ја.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Сад реците ми, у том периоду ко је био Вама противник с ове стране, које су то снаге? Ви сте вероватно имали средства везе, имали сте могућност после да нешто и оперативно урадите да видите, да проверите непријатеља, ко је Вама био супротстављена страна са српске стране? Да ли можете рећи неко име неког команданта, да ли је то била војска, да ли су то били сељаци, ја Вас молим да то објасните?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја бих желио само овде да изјавим, овај, кад сте ме већ то питали, наравно част и задовољство ми је што сам био командир тако једне елитне јединице која иза себе нема ни једне мрље нити, ако има ево ту сам, овај, пред овим часним судом изјављујем, значи слободно ако има нешто ту сам, значи то је била једна од елитних јединица, а с обзиром да је наше становништво одведено доле, ми нисмо смјели никакве значи нападе чинити према доле том правцу наших Ђулића и ово, само смо држали линије, а наша борбена дејства су била и нажалост ту ми је доста људи изгинуло горе на Мајевици релеј.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А не, ја, мене само интересује ко је био супротстављена страна, ко је то са српске стране у додиру, ко је био непријатељ вама?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па српски народ.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А војска, војници, територијалци?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Српски народ као обични грађани није имао тенкове значи морала му је војска дати, морали су вероватно бити резервисти, ја ћу Вам споменути само ово да је почетком, значи прије 1992. прије, кад сте ме већ подсетили захваљујем, овај, али не мереш се свих детаља сетити, овај, прије 1992., значи 1991. крај Селимовић Зенун који је одведен, овај, пронађен је ја мислим и Селимовић Амир, а Селимовић Зенун нам је реко да је био сједио у кафани Ђорђиној у Каракају и да су пијани Срби причали како они копају ровове више радарских кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Око 1991., пред крај 1991. значи и наравно ја нисам њом вјерово и оде нас група горе у онај, кад сте ме већ подсјетили, ево видиш каква прилика, а био сам заборавио, захваљујем Вам се на подсјети, одемо горе и наравно видимо да ровови се копају и

да је постављено и спустимо се дуж Ћирилова брда, господин би Брано Грујић требао да зна Ћирилово брдо ми зовемо Вис је ли тако, овај, значи јер то граничи између мене и њега то су наша села, овај, спустимо се према мојој Матјевни горе, међутим на долазу моје њиве одозго са те косе ту ме заробе мене и ову групу који смо носили, Зенун је носио дрво на рамену, сухо дрво, заробе мене, Зенуна, Амира Селимовића, овај, група војника која је нешто с пушкама летала прелетала. Зенун је реко шта радите комшије, каже нисмо ми више комшије. Ту је био Горан Радовић.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: То су мештани били?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи. Молим?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесу то мештани били неки ту?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, у том моменту мјештани. Значи волио би да је то име забиљежите и значи реко да је више не смемо ступити на српску територију.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Да ли Ви знате Омере када је формирана војска Републике Српске?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам. Не знам, немојте ме то питати.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, мислио сам пошто сте Ви у тој ситуацији.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, вјерујте да не знам, ми смо имали огромни проблема устројства наше војске, овај, тако да о српској војсци нажалост.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи на том подручју не знате кад је формирана нити имате каква сазнања из тих ваших обавештајних извора?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам, само знам да су тенкови Југословенске Народне Армије ходали по Ћулићима, пуцали по Засеоку док смо ми још били у Ћулићима.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Тај дан, несретни дан што би се рекло, 01. јуна кад сте Ви тамо са неке дистанце кажете осматрали.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Добро, од 80 до 70 метара из једног шљивика.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте овако оптички то гледали или двогледима?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Оком.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Оком?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Зато нисмо могли никога ни познати.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте, Ви сте рекли да једно тридесетак војника у Клиси на раскрсници.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Максимум, по мојој процјени.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Максимум, е мене интересује да ли је то било неко опкољавање целог села са борбеним неким поретком или су ти војници били само ту на овој, а народ силазио са тих.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Овако, значи како је народ Хајдаровића, Кучић куле, Лупа, Радаве, Тршића, добро је што сте ме то подсетили, повлачио се горе у Клису, они су палили куће, пљачкали, ми то својим очима гледамо јер има, не знам да ли знате тај терен, господин Грујић би, ми гледамо то с брда, они како долазе у Хајдеровиће пале, ја мислим да је у Хајдеровићима да није ни цукин страћ осто.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи истог тренутка како они иду?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Како народ се помјера.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А како онда ви тамо са 80 метара близине, а не плашите се да ћете бити затворени ако они долазе?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Слушај, ми смо свакако били затворени јер ми имамо Шетиће иза леђа који држе тај горе дио, говорим о српским Шетићима који су на асфалтној линији, имамо Здравка Пантића који је на асфалту куд ми прелазимо, његов је стамбени објект и ту је било митраљеско гнијездо, ми смо опкољени, ми немамо ту, овај, шта. Ми имамо једну малу, значи пјешачку стазу причао сам председници суда госпођи, овај, како смо прелазили држимо оне жице које су они наредали да би становништво прелазило, односно ови мушкарци.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А ко су ти сад људи шта та села опкољавају, ко су они, кад су они дошли ту? Ви то мало пре не поменусте, рекосте само тридесетак људи на раскрсници у тим разним униформама.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да. То је кад је народ оно јутро одведен.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па то, мене интересује то јутро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: А ту је била, значи полицијска униформа, биле шарене униформе, овај, војне и биле оне сиво-маслинасте униформе и наравно, овај ЈНА ови возила она боја њихова јер знам био сам у војсци, али одоздо ко је долазио, ко је палио, ми нисмо имали додир с њима, односно нисмо имали сукоба него се само повлачили, а они одоздо палили и пљачкали.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тај исти дан или сутрадан?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Рећи ћу Вам, 26. значи, 26.06., не 26.05. су Хајдаровићи изгорјели.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А у мају?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не, чекај, чекај, 26., 08.04. Зворник пао.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, мене интересује само овај дан, овај дан у Клиси пре подне кад сте гледали.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па значи они како су долазили у та села они су палили и прилазили Клиси и Клиса је била сва опкољена, замислите сад сва та села и сво то подручје шћерали у Клису попалили сад дошли до Клисе.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесте ли Ви видели те људе који су ту распоређени?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно доњег краја нисам видио јер знате гдје су Дураковићи доле, видио сам наравно из далека да горе куће али то, замислите сад Ви одавде гледате рецимо.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чекајте, сад ми није јасно, да ли је то 26. маја било запаљено неко село или је тај дан горело село пошто тај дан нико?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сад ћу ти ја рећи, Кула је пала 08.04. је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, него 26.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: 26., 26. је онда сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Априла, априла.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Кад је Кула пала тај дан, тај дан и Хајдеровићи горили.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Значи да разграничимо, значи није то тај дан кад су ови људи скупљени и кад су силазили?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Није, они су прије тога попалили.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е па добро, добро, то ме интересује.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ми гледали својим очима кад гори са брда Ђулића.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, ја сам Вас разумео у првом делу кад сте објаснили да је било тридесетак људи који су на раскрсници били у разним униформама и били су на раскрсници у Клиси, е тако сам Вас разумео.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи ја сад поново подвлачим, била је активна полиција тадашње општине Зворник.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Разумели смо се сад.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Биле су сиво-маслинасте униформе и биле су маскирне униформе, ко су људи ја нисам мого познати са те даљине, мислим да би било срамно рећи да сам познавао.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули за Зворничку бригаду?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно да смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде реците нам.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Чули смо за «Дринске вукове», чули смо свашта нешта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, реците ми шта знате.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Жућо, Жућина јединица, све смо ми то чули, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, полако, шта сте чули за Зворничку бригаду? Кад сте први пут чули да постоји Зворничка бригада и да ли знате ко је био командант, обзиром да сте Ви код Хајре тамо имате ове Ваше «Џамијске голубове»?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ми смо добили сазнање да је господин Марко Павловић командант територијалне одбране односно Прве зворничке бригаде, је ли то тачно, није, ја не улазим у то и наравно имате датуме све ко што имате о мени податке или о неком, морате имати и то. Ја не могу причати о стране доле кад су оне оформљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви чули то што сте сад?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То се слушало, с обзиром да смо ми граничимо, овај, преко медија, путем писама или овакије, наравно радио Зворник је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули још за неко име помиње, а да се везује за бригаду, неког официра?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Слушајте, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Некаки Аркановци, некаки «Жућине осе», некакви, свакакви некаки јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам на бригаду.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим његовог имена, јесте ли чули за још неко име?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не бих желио да спомињем ако нисам сигуран, хоћу само оно што знам да причам.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, ја сам га питао за војску, па он рече да не зна кад је то формирано и тај део нећемо да улазимо пошто то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морамо да улазимо у одбрану, како нећемо да улазимо, ја зато и питам ово за бригаду. Изволите.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго име не зна. Добро.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Бојим се заборавићу нешто, имам и ја мало неких недостатака, па не могу се сетити свега кад ме прекинете тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Овај, ту децу кад сте тамо заробили, двојицу тих дечака.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја, момци од 16 година отприлике, цирка.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте их одвели тамо и после је то размењено, а како сте успоставили контакт са овом српском страном, то ме интересује?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е то је даље, с обзиром да је у мене, значи морала, имала дисциплину, имала команду, наравно ја сам ту био и из тог разлога ја кажем да се поносим, дјеца су аутоматски предата команди штаба. Команда штаба, овај, даље ступа у контакт са, овај, и шта су радили.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А не знате како су ступили, технички, технички?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Мене то не интересује, ја сам свој дио посла одрадио што су ми дали наређење, завршио и шта су они даље, знам само, видио сам ту дјецу, ено их и дан данас с њима сам добар, да су играли фудбала доле са нашом војском, наравно они зезање је било.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли познајете овога господина Сејду Омеровића?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, како да не.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли он био у Вашој јединици?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Он није био у нашој јединици али је дошао ми у помоћ кад је Радава нападнута.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад је то било? После овог догађаја мислим овај догађај од 01. јуна је ли после тог догађаја или?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Прије, прије.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А прије.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Прије тог догађаја, ми смо имали, ја сам рекао да сам Сакибу Халиловићу наговештаво, овај, да пуцају, рекао сам да је онај.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А је ли онда он био са Вама у јединици тој Вашој?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није? Јер он био кад су.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У мене су могли да буду дисциплиновани војници, он је мало овако добар али је на своју руку.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А реците ми, је ли он био кад су та деца заробљена?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, у шуми.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Са Вама у шуми тамо?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А је ли он гледао са те стране где сте ви из ваше те групе исто тад у Клиси или је био на некој другој страни?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е може сад да Вам појасним то кад сте ме већ напоменули.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: С обзиром да ја прелазим са 15 војника, овај, наоружаних из правца Засеока, прелазим, сусрећем на ћуприји где се, значи где има једна ријека и била је ћуприја, ти мораш знати шта је ћуприја, то је прелаз преко ријеке онај.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знам, знам, да, да, то је општи појам.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е, сусрећемо ту групу људи од једно можда двадесетак – тридесетак који су успјели некако знајући тај пут, ја сам њима рекао да имамо ми 15 пушака и да нам треба још ко има пушку да се врати, овај, горе у Клису, како би заштитили то становништво, наравно рекли им о чему се ради, тако да смо, овај, дио ти људи који су пошли вратили, а дио продужио према.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли и овај био са Вама ту?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ко?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Овај, ја за њега, мене интересује.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сејдо.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Сејдо, да.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Био је Сејдо у Клиси, горе у шуми био.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: У шуми ту где сте се?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, да.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи он је тај.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Слушајте ме сада, с обзиром да је нас било ту рекао сам око 120 – 130, нисмо правили списак него ко је мого да извуче се добро дошло, с обзиром да ту има један шљивик и данас дан постоји, има један дио шумице горе, наравно да смо морали да поставимо људе једне тамо јер је иза Малеших, иза су друга ова, они Петковци одоздо, тако да смо морали да поставимо некакву заштитну сигурност да би нас могли на вријеме обавестити да нам не дођу иза леђа, е сад гдје се ко налазио не бих Вам знао рећи.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А шта је са њим било, јер он са Вама ту ноћ отишао тамо?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јер он са Вама, Сејдо, отишао кад сте у Засеок отишли?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, да, кад смо са том дјецом.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, е сад, овај, Ви рекосте у једном тренутку да сте дуго живели у Тузли, је ли тако?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Живели сте и познајете тамо прилике и ту ситуацију у Тузли бар донекле?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Слушајте, ја као командир једне елитне јединице, а касније сам значи рањен, инвалид, додијелили су ми српски стан који је био напуштен. Тај Србин се налазио у Бијељини, ја сам живио у том стану у Тодора Панића бр.6.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, нешто сам хтео друго да Вас питам.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Бујрум.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Због, овај, Ваш неки после је био закључак па да видим да ли ћете се сложити с тим, Ви знате да је у мају месецу била једна, овај, исто незгодна ратна драма у Тузли да је страдало једно 190 неких.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Причате о «Тузланској колони»?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Колони, да, јесте ли чули за то?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Чули смо.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је ли био тамо тад неки градоначелник или председник штаба, Владе Тузле, града, Бешлагић неки?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Прво морам Вам рећи да ја у Тузлу сам имо једном прилике да одем у тој ситуацији кад сам одвезо једног рањеника.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, ово Вас питам због нечег другог, не да ли сте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја не знам чему то, ко је то Бешлагић, ајмо даље питања, немојмо сад да ширимо.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја кад сам дошо, не знам.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знате ли ко је тад био градоначелник?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Нисам био у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања везано за овај предмет.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Видите зашто ме то интересује, итекако је везано за овај предмет. Ви сте дали једну опсервацију генералну на крају за коју мислим да уопште не стоји, али и мало сте се оградиле.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Само реците шта је у питању.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви за Грујића кажете кад је био на тој функцији он је мора бити одговоран, па сам ја хтео једну аналогију да ли је тај тамо председник кризног штаба у Тузли одговоран и за ову колону, по тој аналогији, да ли можете то да?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не би о томе ја дискутово, ја говорим о мом Брани Грујићу којег ја добро познајем и њега и његову породицу, а за Тузлу ме немој везати, јер нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо питања за ову оптужницу, то оставите.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па ово је веза, па како, човек је дао оцену једну знате, то је оцена веома тешка, знате, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је човек из Зворника, није из Тузле, 15. маја је био.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па био у Тузли девет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па после је био у Тузли.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, пре тога.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја, ја, то уопште оцена није тешка, ја стојим иза тога јер познајем ту домаћинску породицу и мене је изненадило да је Брано Грујић могло ово дозволити што је се десило.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није он, то је ван његовог знања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања нећемо сад да оцењујемо.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Он је рекао да апсолутно нити је одобравао нити је учествовао и да ти који су то учествовали би требали да буду овде али нажалост то се тако, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Грујић да он уопште о томе о ничему није одлучивао и да је он накнадно сазнао, да је чуо да је наређено да се одвоје војно способни и да он нема с тим везе, тим одлукама.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је Вама познато.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја не знам да ли има или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова одбрана.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Али господине, госпођо опростите, овај, Ви сте председница суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већа, већа, нисам суда.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Већа, ја, наравно да Ви сте ти који треба да парафирате или да се сложите јел да, једна од тих.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тако.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Према томе не може да буде председник, овај, ратног председништва а да није одговоран.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није он председник ратног председништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па председник како се звало.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Он је за цивилне структуре, али ја бих Вас питао следећу једну ствар, да ли знате да је 23. маја формирана војска Републике Српске?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли знате да је 02. јуна званично формирана Зворничка бригада?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам онда ко је обавио ово што је се обавило, ко ће то обавити ако није тад било војске, али ево вероватно су то датуми који су тако постављени, ја не улазим у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате, не знате?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате. Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала за бригаду, он каже по његовом сазнању ко је. Изволите колега, немате питања. Изволите.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Добар дан.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Прије свега ја се захваљујем господину Селимовићу на веома доста искреном досадашњем сведочењу, вероватно неке ствари не стоје али вероватно он је њих тако чуо и такве и пренио. Ја вјерујем да је човјек, овај, 90% реко истину онога што је чуо или видио, вјерујем. Даље, овај, веома ми је жао што му се десило у тој његовој породици и свима тим људима јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то моја оловка с којом Ви лупкате, то је моја оловка, сад сам се сетила.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Јер ми смо сви заједно одрасли, јер ми смо сви заједно одрасли па и он с нама заједно, разумијете иако је мало млађи човек, али вероватно ће господин Селимовић разумјети рат је био и он је сам учествовао у том рату и доживљавао свашта, чак и рањен. Ја бих га питао само једну ствар, Ви имате ту одлуку да сам ја био председник тако Привремене владе, је ли тако?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Имамо и о формирању команде ТО српске општине Зворник.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично, па мислим, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо да пређемо на питања, ми имамо све те писмене.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо то хоћу да га питам, да ли Ви знате шта је то Привремена влада, које су њене функције и шта је обављала?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Привремена влада би требала да обавља све функције док се не формира стална Влада.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Је ли то био цивилни орган, значи цивилни орган општине?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Сад не знам како је код вас то али ја знам да је то нормално да је Привремена влада фактички.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Извршни одбор или Влада тако се звало, није важно.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Овај, даље, да ли знате да је у Зворнику постојала изабрана и формирана српска општина Зворник још?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, имам и ту одлуку код себе.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Знате, је ли тако? Одлично. Да ли знате ко је био председник општине?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Овде ја, ако може само да погледам, значи имамо, овај, о реорганизацији формирању органа Привремене владе српске општине Зворник између осталих где је и Брано Грујић број 1. значи као председник.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Е сад овде имам о проглашењу ратног стања на подручју општине Зворник, значи ово су сва документа која су у вашем Зворнику, овај, мени дата.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да. Је ли знате ко је био председник општине Зворник, први који је био?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: За вријеме рата?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Први председник српске општине Зворник ко је био изабран?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам. Не знам ко је први, али ја знам, говорим Вам о овој одлуци и датуму 20.05.1992. кад је оформљен, кад сте Ви изабрани за овога председника органа Привремене владе.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Који датум рекосте?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Датум је 20.05.1992. можете на увид погледати папир ако Вам није.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Није, то је, то је друго, то је била реорганизација органа, није то то о избору.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Имамо и овде о проглашењу ратног стања.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Избор је био 10. априла да Вам ја кажем Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Питања, да ли знате да ли је по функцији старији председник општине или тог Извршног одбора или Привремене владе како смо је ми звали.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Извршни одбор је главни, али председник општине је значи тај који верификује односно јел потписује.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ко представља општину?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Одлуке оне Извршног одбора.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ко представља општину?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Општину у садашње време представљају чланови скупштине.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Знам, има човјек који је председник скупштине.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Наравно, али имају одборници, посланици који представљају скупштину.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Е ко бира Извршни одбор, ко предлаже председнику Извршног одбора?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Прво желио бих да знам јер ме питате у моменту оног ратног стања или овог стања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли ако знате?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Без обзира ког стања, није важно. Није битно уопште у ком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате, ако не знате, ништа.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ево не знам.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знате је ли?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време тад, шта је било, како је било?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро. Хвала Вам.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Мало је неумијесно питање знате у току рата је друкчија ситуација, а после у миру је друкчија.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Није, знате што није, зато што Ви нисте у току јер смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећемо га питати оно што није у току.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па нисам ја био, овај, политички лидер у то вријеме.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим Вас, молим Вас, само мало, само мало, јер смо ми 10., 10.априла смо ми одмах после пада Зворника оформили и установили цивилне органе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немојте сад сведоку давати одбрану, није он суд.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Човјек не зна, хоћу да му кажем да човјек зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте, па немојте да га питате ако мислите да не зна шта га питате.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Друга ствар, да ли нешто знате о доласку капетана Хајре у Ваш крај?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Гдје? Наравно, наравно да знам, како нећу знати као кризни штаб, овај да не знам ко ми долази на територију општине Зворника, наравно да знам.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Кад је дошо и шта је радио капетан Хајро?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи после ових свих активности што сам споменуо, овај, постављање барикада српских са једне из Петковаца у Церу и доле у Дардаганима у Церу, овај, према Дардаганима, Хајро је дошао али сада би волио да повежемо те датуме, доле са групом војника од једно 20, 30 војника, значи војно наоружаних војника, овај, и поставио барикаду у Дардаганима гдје се и стационира. Нама, наравно ми као кризни штаб смо били упознати с озбиром да Дардагани не

припадају месној заједници Ђулићи, овај, ми смо анализирали опште стање шта да чинимо.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли је била минирана брана Црвеног муља горе?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Причају неки да је била минирана, међутим ја не могу да вјерујем да је била минирана јер прво знате Ви да је она брана урађена да је не мере минирати и ако је. Знам само је цијев минирана.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Цев, а то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да питам ја, какве везе има минирање бране са страдањем цивила?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да чујем прво питање па да поставимо питање.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Има везе зато што се све ово одигравало прије тога дешавања са овим раздвајањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел хоћете да кажете да је то мотив за убијање људи, шта?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, не мотив, него описујем једну атмосферу, једно стање у том крају у том дијелу разумијеш, како је владало стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе имају цивили са минирањем бране?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ако хоћете молим Вас дозволите ми да питам, пет минута више или мање не чини Вам ништа.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Нека заврши, овај, није проблем, ја ћу дати одговор.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Немојте ме прекидати јер ја иначе тешко се сналазим, разумијете. Хоћете ли ми молим Вас објаснити.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Реко сам.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Чуо сам одма да сте рекли да је било договорено да људи иду према Сапни.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Иза тога стојим.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: И реци ми, је ли паметније да сви људи изађу на најближу линију, пјешке су сви могли изаћи, него да иду сад аутобусима на Зворник, на Мемиће, около возе 50 – 60 километара и тако даље?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па наравно, око тога и јесте комплетна борба, око тога и јесте комплетна борба господине Брано Грујићу јер ми цијело вријеме тражимо тог човјека који је преокренуо, овај, путању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он каже да не зна.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја бих волио да нам Ви кажете ко је тај тиме би ријешили комплетан овај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он каже да то не зна, господин Грујић то не зна.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо и ја га тражим и камо среће да га знам довео бих га овде и удавио бих га.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја мислим Брано Грујићу ако сте Ви частан и поштен човјек као што је Ваш, Ваши родитељи, а знам да јесу, знам Вас као домаћина да би било часно и поштено пред овим судом и пред овим вијећем да кажете ко је тај човјек, да себе растеретите и српски народ.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Хоћу, па и ја Вам сад рекох, управо и ја га тражим и вјерујте и ја бих задавио, вјерујте, ево и овде отворено кажем.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Брано Грујићу.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Јер пази, немогуће је, извини, само саслушајте ме.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Хајде, изволите.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Немогуће је да некој луди падне напамет умјесто да пусти гдје је била најближа линија где се прелази?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ханђелић.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, код Пантића.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Код Пантића засеок али узбрдо јер не би могли жене и дјеца да иду али ту има, има ту пјешачки пут којим су могли возила да иду.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја само питам где је најближе, јер ту било најближе?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јесте.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Колико је отприлике километара од Бијелог Потока дотле или од Клисе?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не од Бијелог Потока, говоримо од Клисе.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Од Клисе?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Око три километра у врх главе.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи пола сата пјешке?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па с обзиром да смо договорили с тракторима можда и за 20 минута смо могли, овај, и са овим јер је добар пут.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо то и јест проблем, управо то је, пошто сам ја обавештен дан раније да је договорено ово што Ви управо кажете да људи изађу према Сапни са свију што могу понјети и повући.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Основне потребе за живот, овај, ето намирнице оне.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Са свим што могу повући и понијети.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи да иду трактори да повучу брашно, да иду «Тамићи» да повуче стариње и нејач јер знам како нам је пренешено у кризном штабу.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо то и мени је тако пренешено и ја сам вјерујте много био срећан да људи повуку своје ствари узму изађу срећно живи и здрави, разумијете, али догодило се што се догодило мимо мог знања, мимо моје воље, пазите сутрадан, односно 01.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, коме се сад Ви браните, њему?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питање поставите за сведока.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо хоћу то да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте му говорити.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ви сте му мало прије рекли да ја ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисам ја њему рекла да Ви ништа не знате, него да Ви кажете да не знате ко је то наредио, тако сте рекли.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: И данас Вам ја кажем ја не знам ко је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ја Вас питам Ви сте председник Привремене владе.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Имамо команданта штаба територијалне одбране.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко треба да зна ако Ви нисте, а Ви сте оптужени, ко је тај ко треба то да зна?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, председник општине врши преговоре и уговора ово све, обавештава ме да људи иду према Сапни, председник општине обавештава СУП и војску да треба да обезбеди ту колону да не би било експлозије, председник општине сутрадан на дан њихова иселјења после подне мене обавештава да је план промијењен да је наређено да се војно способни раздвоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, немојте понављати.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па немојте молим Вас лијепо да ми кажете да је не знам, ја сам лијепо реко да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је наредио.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: А пред Вама има, а пред Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама се ставља на терет, а Ви кажете да не знате.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ма можете Ви мени ставити читаву Босну на терет али ви имате писмено наређење ко је наредио да се људи раздвајају и Ви се сви правите мало овако ко не знате, ко не чујете, ко, стварно ми није јасно никако, разумијете, схватате, стварно ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците Ви ко је наредио.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Писмено наређење имате од 27. маја пред собом и шта треба да ја кажем ко је. Не господо, прочитајте писмено наређење ко је наредио и он ће вероватно и не знам остали органи ко је даље спровео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то спроводио у Зворнику?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам, нисам ја био међу војском и нисам био командант војски.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Може ли једна чаша воде, ако немате ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Према томе немојте ме више, мислим заиста сам превише причо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још питања за сведока?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Реци ми да ли је ваша јединица учествовала у нападу на Баљковицу и Незук, српски Незук и тако даље?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Напад на Баљковицу прво морате да знате да значи ми нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, кад је то било.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Нисмо били горе уопште Брано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: За вријеме рата 1992. године можда мјесец и тако прије него што се ово десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Нисам био уопште горе, овај, тако, сад смо причали о датумима где сам ја био.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, а да ли је ваша јединица учествовала у нападу на Малеших?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Кад је прошла диверзантска јединица на Малеших и кад је?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Кад је ушла у Клису?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да, да, у Клису и на Малеших.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, да, овај, прво ја сам, наравно да сам учествовао у том нападу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, о ком датуму причамо?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: О мају, касније у току рата, није спорно уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквом мају, то је пре.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, не знам кад је било.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не знам кад је било али је то било после и ха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, нећемо ништа после причати, људи су страдали.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи три – четири, али уопште није спорно, желим да му ово кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма то му реците приватно, немојте молим Вас ово оптужница не води сад поступак за после. Сведокиња је рекла да је Баљковица била у септембру, после ових убијања.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Добро, ок, ок, хоћу да им скинем трауме да знају да разговарају са часним и поштеним борцем армије Републике Босне и Херцеговине.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Којем септембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, немојте сада.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Немојте причати о септембру Баљковица, каква Баљковица била у пролеће, какав септембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пролеће?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже био после.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па није тачно, прије, прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није нам то овде у предмету, мало пре сам Вам рекла и сад Ви опет причате исто. Дајте питајте још нешто сведока да ли има сазнања о овим догађајима који су Вама стављени на терет од стране тужилаштва, ако имате таква питања?

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, он је човек реко. Мислим, то је Ваша лична процјена, овај, да сам ја био на таквој функцији да сам требао бити одговоран и тако даље, је ли тако?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Брано, овај, не бих желио да имам с Вама приватни, овај, дуел.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, апсолутно.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: С обзиром да имо сам о Вама високо мишљење и наравно, овај, рекао сам и сад то гарантујем да значи ова три човјека су кључна, укључујући човјека којег нико не спомиње и нема га нигдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаџи Јована Митровића.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Хаџи Јована Митровића што господин Брано Грујић зна и то је алфа и омега у Зворнику, то сам ја реко господину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, чекајте, говоримо о 01. јуну?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он тад био, на којој функцији?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја мислим да је и он био један од чланова, овај, доле те Владе, председништва, углавном био је укључен сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која три човека још осим њега?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи командант територијалне одбране господин Павловић, господин Брано Грујић и господин «Q» свједок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И «Q».

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја вам то гарантујем, од њих тројице неко мора знати челног човјека, ако желе да спасе љагу српског народа, а знам да Брано Грујић има своје достојанство, мора би то Брано овде свима нама да каже.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Реците ми једну ствар другу.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Реците Брано.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли би Ви као војник и командант јединице извршили наређење некога општинскога функционера, није битно, тамо, цивилног?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ако крши Конвенцију о људским правима не би је извршио, а то сам имо ситуацију са Шемсом Муминовићем да се закачим и да му откажем послушност.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо то.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Значи ја морам имати своје достојанство и знам шта је дозвољено, а шта није, али сам се прихватио те функције, ја хоћу да одговарам за њу.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала Вам, ништа више.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Шемсудин Муминовић?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Шемсудин Муминовић је био командант 206. Витешке бригаде којој је и моја јединица припадала и наравно у неким стварима када је било неке ја сам рекао догде је граница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислили смо на, он је питао за цивилног команданта, за цивилног надређеног неког, не команданта него надређеног, особу цивилну.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У ратном стању нема цивилног надређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема цивилног?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: У ратном стању је рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Добар дан.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Жалећи за оним што се десило овим несретним људима дозволите ми да поставим само неколико питања.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Бујрум.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте у свом излагању казали да је био један заставник коме сте Ви у том крају потписивали лојалност.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Рекли сте да је то био из Другог корпуса.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Другог корпуса Југословенске Народне Армије.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли знате кад је отприлике датум био, немојте ми у пет дана ни у 15 дана, је ли то био април, је ли то био мај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ рекли на моје питање да је предаја оружја била на двадесетак дана пре 01. јуна, међутим остали неки сведоци и овај господин Омеровић каже да је био у априлу.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Мислим да је раније, мислим да је раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могуће да је било у априлу? Он каже да је било у априлу.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Само мало, датум не могу се сјетити тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви тврдите да је то било у мају или могло?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Имао сам и тај папир и мене чуди да Ви немате тај папир јер је тај папир један од важнијих докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми полако добијамо, ево данас смо добили исто један папир.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јер тамо све приказује колико смо и предали и шта смо ми имали од наоружања, то је било биједа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли могу да инсистирам поново да ли можете ближе да се сетити, па макар и погрешили, провером ће се видети?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Па ево покушаћу, овај, ако немате ништа против, значи само мало да се концентришем, значи кад смо ми предали оружје тад смо, тад су нам рекли да можемо ићи да радимо, овај, доле по тим фабрикама, народ се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било пре пада Кула града или после?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја мислим да је прије, прије пада Куле, мислим да је, мислим, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још питања?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако је то.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Нисам сигуран са датумом, молим Вас немојте ме везивати датумима.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Веруј, прихватам несигурност, прихватам и евентуалну исправку.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да, да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако је то било из Другог корпуса ЈНА.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Из Тузле.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Од тамо негде 10., 15. маја чак и раније никаквих надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте давати одбрану сведоку, него питање му поставите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ту ћу и поставити питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, па немојте му давати одговор унапред, значи питајте га нешто, немојте му објашњавати шта је било.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте њега да ли зна.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли негде имате ову потврду са печатом Другог корпуса ЈНА из Тузле?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имате?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Обећо сам то, овај, са овом изјавом, међутим не могу да уопште се концетришем јер сам давао неким који су давали изјаве као доказ, а зашто сам то давао као доказ, зато што смо ми примили љагу од бошњачког народа, од својих грађана кад смо ми били ненаоружани, кад смо ми имали оружја, оволико, онолико, касније се испоставило да имамо неколико кратких цијеви, пиштоља, имали смо двоцевки пушке, имали смо два карабина и имали смо од Хајре што је осто «Руп» и празна оса, ето то смо ми имали и предали, негде око 97 цијеви укупно са пиштољима. То је била одбрана Ђулића нажалост.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих молио веће да ово затражи ову потврду.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја ћу се потрудити, овај, јер сам и обећао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам још једно питање.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Реците, бујрум, колико год имате.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте овде изнели имена људи који су учествовали у преговорима у кући Винка Радовића.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: То сам чуо који су били према томе немојте ме ту уско везати, ако су мени слагали, ја сам Вас и овај суд.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па због тога, сви Муслимани који су учествовали у преговорима, или сви Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам, немојмо понављати, ја сам предочила да нико није рекао осим њега и да он је рекао да је то чуо, значи то није његово сазнање.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Јер ја нисам долазио на преговоре.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па Ви нисте долазили на преговоре?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо исто питали.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро. И овај део око предаје наоружања, сад се поново трећи пут појављује предаја наоружања са ових девет тенкова, да ли то можете лоцирати, кажете око 15. маја, ја само овде већу могу да кажем да то не одговара истини и да то.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Господине, пред Вама стоји значи частан и поштен човјек који сигурно ће рећи сву истину, девет тенкова стојали крај мене 20 – 30 цената, значи ја стојим на тротоару, а тенкови стоје на асфалту, говорим о ономе макадаму. Не смију даље да макну, дошли до Суље Бектића куће, одатле је дошла војска и одвезла горе на брану да види је ли минирана. Након тридесетак минута тенкови крећу горе према Ђулићима и почињу грухати горе Засеок и Незук. То су тенкови ЈНА који су били у Челопеку, а Ви треба да знате гдје су били и потврдите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Господине сведоче, све прихватам то што кажете али не прихватам овај део где се каже да сам ја био са тим тенковима.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ко је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте молим Вас, читам.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Немојте тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није рекао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Марко долазио око предаје оружја са девет тенкова око 15. маја.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли у истрази Марко Павловић је долазио кад је било око предаје наоружања и ја сам Вас тад питала кад је то било.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Ја, ја нисам знао прецизан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано, реците нам његову улогу везано за предају наоружања, ето да сад.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте Ви мене тамо видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели или чули?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Само говорим, значи председник кризног штаба Алија Ђулић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако то сте мени.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Звани Ђуро је био главни преговарач и челни човјек који је разговарао и с Марком Павловићем и који је разговарао са свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па значи то сам ја питала он је разјаснио да је то чуо од Алије.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Није с Вама преговарао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е, добро, ово сте чули од Алије, а да ли сте Ви пошто су тенкови били близу вас.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте видели мене на тенку, поред тенка?

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: Мислим да Вам је то сувишно питање, прво у тенку не видиш никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни рекао да Вас је видео, ајмо још питања?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ништа ја више немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Седите. Господине Грујићу, ја сам данас Вама дала овај документ што смо данас добили из Секретаријата хашког трибунала.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам га још погледо, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08. јуни «Дринатранс» Преглед извршеног превоза избеглица по налогу Привремене владе српске општине Зворник и Штаба ТО Зворник, значи и за Вас господине Поповићу важи питање, 08. јуни и ево га.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ту нема ни печата, ни потписа, ни ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, има, ово је ауторизовани документ из Хашког трибунала као и сви остали које смо изводили, значи у овом Прегледу под тачком отпозади пети ред 05. јуни Зворник – Пилица и обратно број возила 4, комада 216, превоз затвореника, је ли можете ово да ми прокоментаришете?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ништа не могу да прокоментаришем, овде нема ни мог потписа, нити о овоме било шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам рекла, ово како је овако да прокоментаришете.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Било шта о овоме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По налогу Привремене владе и Штаба ТО?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, док не би видео оригинал докуменат да видим ко је потписо, ко је фактурисо и тако даље, заиста појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је електронски оверена копија као и све до сада које смо имали.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите, добро, у реду.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Општина је имала 4-5 секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Који су фактурисали и који су имали фактуре.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, извините, могу ли ја као бранилац да нешто кажем у погледу овог документа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите, шта?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Да изнесете, шта?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не да изнесем. Судија, ја бих волио да ми добијемо, значи доказ од кога је ово одузето, ко је сачинио овај документ, кад га је сачинио, па да се тек евентуално да извршимо вештачење на околности кад је сачињен, са оригиналног документа у погледу ове писање, па тек онда он да се изјашњава о документу, јер ја сматрам да је ово чисти фалсификат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш предлог.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Пазите, како је то конципирано, Преглед извршеног превоза избеглица по налогу Привремене владе, као да је тужилац ово писао, српске општине Зворник, не мислим на колегу, Првог штаба ТО Зворник, а онда под тачком, у трећем реду каже «превоз војске», а документ 08.06.1992., 08.06.1992. наводно овај документ, значи ако би на овај начин уводили ми документе у списе предмета онда дозволите да би свако могао да одговара за нешто што није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је разлика између начина увођења овог документа и оне три књиге из Трибунала?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па нема судија доказа уопште како је овај документ настао, сачињен, одузет, порекло, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи вама је неко ко се зове Хаг послао некакав папир који је чист фалсификат и ви кажете да је то валидан документ да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви тврдите да је фалсификат, оптужени неће да се изјасни.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ако утврдимо како је настао па нек се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање, да ли Ви господине Грујићу знате тог Мишка Араповића из пекаре «5.јули» обзиром да сте се и Ви бавили том пекарском делатношћу?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Мишка Араповића сам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо јуче да је Мишко возио хлеб затвореницима.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Тада га нисам знао али сам га упознао негде 1998.-1999. године у лову, знам да је ловац и у лову смо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да нам објасните везу обзиром да сте и Ви причали да сте сазнали да су људи у школи, да им треба обезбедити храну за два-три дана док се не изврши размена, то сте рекли у Вашој одбрани, па везано за то јер имате неке везе са тим Мишком Араповићем?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Имам примедбу, судија, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас колега, ја кад поставим питање немате право да се консултујете, не.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не да се консултујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, седите, молим Вас, немојте прекидати.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, ја само хоћу да Вас питам да ли је ово саслушање окривљеног, да ли сте га упозорили да ли жели да износи и зашто то радите пред сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа нећу да га упозоравам.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас колега. Изволите. Значи рекли сте, и немојте ме више прекидати док Вам ја не дам реч, па колега не можете то да радите, заиста није у реду.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па имам право да ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немате, не.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Закону о кривичном поступку немате право да се консултујете, а на овај начин директно утичете на Вашег браћеника.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не консултујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете кад поставим питање. Ја постављам питања, а Ви сад ускачете.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па недозвољено радите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја радим недозвољено? Шта је недозвољено овде? Постављање и предочавање. После сваког сведока ја могу да предочавам оптуженом и да га питам, а он ће рећи хоћу-нећу. Јуче се изјашњавао па нисмо имали времена па сад то користим право. Изволите господину Грујићу.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Поновите питање, молим Вас, не знам више шта сте питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој одбрани рекли сте да сте након сазнања да су људи у школи притворени сазнали да им треба обезбедити храну за два-три дана док се не изврши размена, јуче смо чули од сведока да Мишко Араповић из друштвене пекаре «5.јули» ту оближње поред Техничко-школског центра довози храну, па Вас молим за коментар.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам то већ објаснио у својој одбрани, реко сам да је Јово Мијатовић тражио Стеву Радића да обезбеди за те људе за пар дана храну и што треба, према томе ја даље ништа о томе не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви рекли Јови Мијатовићу?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Јово Мијатовић је дошао код мене у канцеларију и лијепо сам то објаснио и тражио Стеву Радића да издвоји одређени дио средстава да се људима обезбеди храна и што им треба и ја у то се нисам ни петљо, ни мјешо, нити било шта о томе знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што сте јуче чули.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Апсолутно о томе ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само питање за оптуженог, је ли имате Ви објашњење да нисте знали да ће људи бити затворени, нисте чули ко је то одлучио наредног дана и наредних дана све до доласка у овај суд?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам објашњење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Јер знао сам да се преговара и да преговара председник општине, дакле старији по функцији од мене, знао сам да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, Ви сте бранили да нисте знали да ће људи бити затворени.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Мало молим Вас, саслушајте ме ако хоћете, имате моју одбрану тамо. Знао сам да је председник општине обавјестио два – три дана раније или дан – два раније, није битно, да су договорили да иду према Сапни што је и овај господин данас потврдио и знао сам дан иселења, председник општине опет дошао у канцеларију и обавјестио ме да је наређено да се један, одређен број људи раздвоји, разумијете и да су смјештени у школи у ТШЦ-у и да тражи Стеву Радића да се обезбеди храна и вода и тамо шта им треба, довољно новаца за пар дана док се не изврши размена да се ти људи треба размјене за људе у Тузли и то је све што сам знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ја Вас питам је ли имате објашњење да нисте знали ово друго ко је одлучио и да ће ти људи бити затворени, да ће бити затворени а не накнадно Ваше сазнање?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам објашњење, јер нисам знао, нико ме није обавјестио да ће људи бити раздвојени, нико ме није обавјестио да ће људи бити затворени, а имате пред собом писмено наређење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ма то су накнадна сазнања и та писмена наређења.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Немојте молим Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам да ли сте Ви тамо сазнали ко је то одлучио?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Мене, мене, мене нико није обавјестио нити ја знам ко је то одлучио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И никад нисте сазнали док нисте прочитали овде?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Први пут сам сазнао, први пут сам сазнао кад сам прочитао ово наређење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ово ангажовање ових аутобуса «Дринатранс» је ли Вам то било познато?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам сад то објашњава да о томе појма немам, сад прије пет минута сам реко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли Вам било познато тад у Зворнику?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Први пут сад видите овде на овом папиру?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, први пут овде видим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онај ранији што смо Вам показивали о превозу у Батковић исто «Дринатранс» кад је био сведок Бошко Милић?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па нисам ја био, председнице, па нисам ја био фактуриста у фирми, него сам био председник Извршног одбора, секретари су примали пошту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи «Дринатранс» мимо Вашег сазнања вози заробљене?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: «Дринатранс» је могла урадити по налогу војске, територијалне одбране јер плаћа општина, општина је све плаћала, све ће општина платити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали да је «Дринатранс» по налогу територијалне одбране то радила?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам знао јер нису фактуре долазиле код мене, фактуре су ишле у Секретаријат за привреду и финансије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам сад за фактуре, него да ли сте знали да је «Дринатранс» по нечијем другом налогу ако није Привремене владе онда Штаба територијалне одбране возила заробљенике?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Нико ме о томе није обавештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут чули да је «Дринатранс», ово што сви људи причају, «Дринатранс» возила из школе у Пилицу, из Дома културе у Челопеку у град и тако даље, кад сте први пут чули?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Председнице, «Дринатранс» је чак била дала војсци пет аутобуса стално на располагање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма кад сте чули да «Дринатранс» својим аутобусима вози заробљене људе?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам, ја сам знао да је «Дринатранс» дала војсци пет аутобуса и аутобуси су нон-стоп радили, овај, по налогу војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте знали да возе заробљене?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, откуда ћу ја знати за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Нико ме није обавештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: А људи моји, шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја ћу, ја ћу бити у вези овога кратак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Бићу веома кратак о овоме што се наводи да и ТО Зворник организатор превоза, Ви сте видели и из других докумената да се и у осмом месецу користи израз ТО Зворник, то је из навике фактуристе, не војска него ТО Зворник, то је једно. Друго, указујем суду колико је овај папир нелогичан. Прва ставка, Зворник – Каракај – «Стандард» 42 путника, три аутобуса; 05.06.1992. три аутобуса 1650 путника; 08.06. три аутобуса 1600 путника, овај ко је правио овај папир очигледно није га правио за употребу, ово је фалсификат, а о детаљима не знам ништа. Ко се бави с овим и зашто нек се размисли. Број возила толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево доле пише, прочитајте укупно 35 возила 4250 километара пута 600, вероватно динара, км то доле, вероватно динара.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: 150 људи у возилу, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како тумачите ово 05. јуни, баш се погађа са исказима сведока свих да долазе у Пилицу, да се људи, превоз затвореника?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па немам појма госпођо, ја нисам у Зворнику тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дринатранс», сви кажу «Дринатранс»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам у Зворнику тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 20 дана после овога, 26. јуна печати штаба, непостојећег Штаба територијалне одбране за Козлук и све?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па то смо рекли, то смо рекли, госпођо председнице ако хоћете истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, нећемо сад да ценимо доказе. Добро, хоћемо ми све да ценимо и писмене доказе и исказе и све.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли у суд. Трошкове ћете наплатити у Служби за помоћ сведоцима. До виђења.

СВЕДОК ОМЕР СЕЛИМОВИЋ: До виђења. Хоћете хемијску или ће остати овдје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моју мени, да вратим. Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се ОДЛАЖЕ, а следећи се заказује за дане 18. мај, 19. и 20. мај с почетком у 09,30 часова.

На којима ће бити саслушани:

18. маја сведоци Видовић Драган и Араповић Иван,

19. маја Стевановић Душан и Пејић Коста,

20. маја Василић Маринко и Панић Петко.

Датуми за јуни су: 08., 09. и 10. јуни.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА